

BLASIUS
—
MED.
INSTIT.

1667

MEDICAL SOCIETY OF LONDON

ACCESSION NUMBER

PRESS MARK

BLASIUS, G.

65105/A

XVIII 5

GERARDI BLASII

Med. Doct. et Prof. Publ.

MEDICINÆ

Institutiones.

Amstelædami.

Apud PETRUM vanden BERGE

Sub signo Montis Parnassi. 1667.

F. H. Van Houe sculp.

P. Iansen pinxit.

Am

INSTITUTIONUM
MEDICARUM
COMPENDIUM,

DISPUTATIONIBUS XII

in Illustri Amstel. Athenæo
publicè ventilatis,
absolutum.

Agno
Authore & Præside

GERARDO Leon, BLASIO.

AM-STELODAMI,

Apud PETRUM vanden BERGH;
in Fossa Magnatum, ad insigne Montis

Parnassi.

LONDON MEDICAL SOCIETY

VIRIS
SPECTATISSIMIS,

D. HENRICO HEEMSKERCK,
PHARMACOPOEO EXPERI-
ENTISSIMO, COLLEGIO
MEDICO (QUOD AMSTE-
LÓDAMI) PRÆFECTO DI-
GNISSIMO.

D. JOANNI COMMELYN,
MEDICAMENTORUM SIM-
PLICIUM CULTORI PRÆ-
STANTISSIMO, ERGASTE-
RIO FÖEMINARUM EJUS-
DEM REIPUBL. AMSTELOD.
PRÆFECTO FIDELISSIMO.

*Amicis suis & Fautoribus
sinceris*

Institutiones hasce

L. Mq. inscribit

G. B L A S I U S.

P R Æ F A T I O
A D L E C T O R E M

Institutionum Medicarum præcepta anno 1661. publico exhibuitur, mox, anno insequente 1665. Medicinam specialem addidi, quia causa me impulerit, utrique operi præfixa præfatio satis edocere poterit. Nunquid illas prelo iterum commiserim, diligentius juvenum quorundam Amstelodamensium: MOESMANNI DOP, JOANNIS WITTE, JOANNIS Wilh. DILLENBURG, & GYSBERTI HOOFT TER OYE, imprimis debetur. Disputationibus aliquot eas publicè examinare desiderabant. Desiderio huic quantum fieri potuit, satisfactorius Disputationibus XII. quarum defensionem in se ordine susceperunt, eas absolvere conatus fui. Placuit variis hinc observata methodus, a illà quam in prædictis operibus secutus in multis longè diversa, utpote Veterum Medicorum placitis magis insistens, commoda adeoque prima in arte Medica informationi habita, consultum proinde visum minori aliquà formà, quo & Lectionibus publicis & Collegiis privatis melius inservire possint, easdem edere. Ego officio meo hinc deesse nolens, præmissa necessarià quorundam correctione, qua per se sitatis aqua judicii staterà utriusque partem rationibus minus benè proposita reperta, hæc qua vides formà eas imprimi curavi. Labor opto speroque fructus. Vale.

A D

PUBEM MEDICAM S C A Z O N.

EXosa longas Scriptitantium ambages
STUDIOSA PUBES, cerne, quid fies, coram;
Brevitaſque mox placebit ore Scriptiſque
Medicæ docentis Amſtelæ Profeſſoris.

HOMO, univerſo conditus ſoli fulcro
COMPENDIUM totius univerſi orbis
Mundique epitome eſt: reſpondet humanus
Homini orbis. eſt ſimilis & orbis eſt idem.
COMPENDIUM quod fecit ille Phœbeæ
Præſes catervæ, Temporis virescentis
Medicæque doctrinæ INSTITUTIO docta &
COMPENDIOSA. diſputate non ultra
Solers Juventus. Lima terſa Scriptorum
Recentiorum, BLASIUS, Laborantem
(Dum vita brevis, ars longa) vindicat Phœbum.
Cernebat olim Jupiter coruſcantem
In parvulo vitro ærem; ſatur vitri
COMPENDIO hoc Phœbum videbit in parvo.
Gratare Tibi divi Machaonis turba
Ob tale, tamque parvulum Medentium Artis
COMPENDIUM, quod unde quaque, cum nullo
DISPENDIO, *COMPENDIUM feret grande.

Meditando.

JOAN. LEON. BLASIUS, JCTUS.

* *Compendii verbo lucrum ſignificari exiſtimant*
dd. in l. Duo Societatem. 71. s. duo. 1. ff. pro Socio. l.
Et generaliter 3. ff. de Calumn. l. Julianus 26. ff.
Si quis omiſſ. cauſ. Teſtam. l. Si quis. 3. s. Ele-
gantis. 30. ff. de SC. Silan. l. cum virum. 16. Cod.
de Fideicomm. Quod verbum à veteris æris
penſandi ritu derivant Feſt. lib. 4. & Varr. Ling.
Lat. lib. 4.

I N D E X G E N E R A L I S

Agitur

In Prolegomenis

DE Medicina Nomine Definitione, Fine, Obj-
ecto, Subiecto, Officio, Divisione &c. Page

In Physiologia

De Divisione & Acceptione varia Partium Corporis humani.	1
Partibus Solidis Similaribus.	1
De Compositis.	1
Humoribus.	2
Spiritus.	3
Anima.	3
Magnitudine, Qualitatibus, Figura, hominis	3
Sexu & Aetate.	3
Actionibus Principibus.	3
Ministrantibus.	3
Excrementis.	3

In Pathologia

De Sanitatis Natura.	2
Subiecto.	2
Differentiis.	ibi
Causis Evidentibus.	3
Latentibus.	3
Effectis.	ibi
Morbi Natura.	3
Subiecto.	ibi
Differentiis Essentialibus.	3
Adjunctis, ubi maximè de Tempore	3
& Crisi.	3
Different. Accidentalibus.	4

D

De Morbi Causis Evidentibus, & maxime de Se- minio.	48
Causis Latentibus.	50
De Procatasticis, Proëgumenis, & Continentibus	52
Causis Tumorum, aliorumque Morborum in specie.	53
Causis Vitiorum in Humoribus & Spi- ritibus.	62
Effectis Morbi, s. Symptomatibus.	65

In Semeiotica

De Signorum Naturâ & Divisione.	68
Modo Examinandi agros.	71
Signis Morborum, & specialius Tumorum, Gan- græna, Cariei &c.	73
Magnitudinis, Acutiei, Malignitatis &c. Morbi.	76
Temporum Morbi.	77
Partis affectæ.	78
Causarum Morbi.	79
Symptomatum.	ibid.
Salutis & Mortis.	80
Longitudinis &c.	ibid.
Criticis.	81
De Requisitis quibusdam ad Pulsus & Urinæ digno- tionem necessariis.	83

In Hygieina

De Dietâ h. e. Regimine debito Rerum non natu- ralium, Vestimentorum & Medicamentorum in genere.	86
--	----

In Therapeutica.

De Mediis, & Indicationibus.	92
Remediis, eorumque distributione.	95
Purgatione.	99
Vomitu.	101
Sudoris provocatione.	ibid.
	De

<i>De Urina provocatione.</i>	11
<i>Salivatione.</i>	11
<i>Venaſeſſione & Arteriotomia.</i>	11
<i>Inedia.</i>	ibb
<i>Hæmorrhoidum apertione.</i>	11
<i>Menſium provocatione.</i>	11
<i>Cucurbitulis & Scarificatione.</i>	11
<i>Hirudinum applicatione.</i>	ibb
<i>Fonticulis & Setaceo.</i>	ibb
<i>Veſicatione.</i>	11
<i>Diſſipatione Flatuum</i>	11
<i>Reſolutione Tumorum.</i>	ibb
<i>Apertione Eorum.</i>	ibb
<i>De Capitis Purgatione per Os & Nares.</i>	11
<i>Anacatharſi.</i>	ibb
<i>Trepaniſatione.</i>	11
<i>Eductione Calculi, & Vermium.</i>	11
<i>Abſterſione Pediculorum.</i>	ibb
<i>Carnis, Fungi, Feſtucarum, &c. ablatione.</i>	11
<i>De Medicinâ Curtorum.</i>	11
<i>Alteratione.</i>	ibb
<i>Figuratione</i>	ibi
<i>Conjunſtione Diviſorum, & Separatione Un-</i>	
<i>torum.</i>	11
<i>Repoſitione loco motorum.</i>	ibi
<i>De Inſtrumentis Remediorum, ſ. Materia medicâ.</i>	11
<i>De Dieteticis.</i>	ibi
<i>Pharmaceuticis.</i>	11
<i>Chirurgicis.</i>	11
<i>De Quantitate Eorum, & maxime de Doſi Medic-</i>	
<i>amentorum.</i>	11
<i>Tempore ea uſurpandi.</i>	11
<i>Loco ea uſurpandi.</i>	11
<i>Formâ & Doſi Medicam. Extemporaneorum.</i>	11
<i>Regimine actionum circa uſum Inſtrument-</i>	
<i>rum dictorum.</i>	11
<i>De Remediis Morborum in ſpecie.</i>	11
<i>Cauſarum.</i>	11
<i>Symptomatum.</i>	11

FINIS.

A D

INSTITUTIONES M E D I C I N Æ PROLEGOMENA.

MEDICINÆ veræ præcepta exhibituri Præcognita quædam, Nomen, Definitionem, Divisionem, quæque eo spectant, declarantia, præmittimus.

Deducitur vox illa non à Modo, nec à Medio, nec etiam à Medicamentis, ne alia adducamus, sed potius à Medendo, actione nempe eâ, quâ medela affertur ægrotanti.

Definitur Ars medendi humana valetudini. s. Sanitatem hominis conservandi & restituendi. Non satis adeoque naturam ejus inter plures alios explicant Hippocrates, Herophilus, Galenus; dum Iste eam dicit esse adjunctionem deficientium, & detractionem redundantium. Ille Scientiam salubrium, insalubrium & neutrorum. Hic Scientiam rerum naturalium, non-naturalium, & contra-naturalium.

Artem eam esse, non Scientiam, Definitio utriusque satis probat. Utramque eam simul constituere, habitus est confundere.

Objectum ejus Corpus est Humanum, sanum morbosumvè, conservandum aut reparandum.

A

Finis

Finis ultimus atque primarius *Sanitas* est, ad quam utpote obtinendam omnes actiones dirigit Medicus. Hanc quod non semper assequatur, non ita præceptorum infirmitati, aut inconstantiae debetur, quam morbi contumaciae, ægri inobedientiae, vel infirmitati, adstantium erroribus, rerum necessariarum defectui, Medici ipsius incitiae & negligentiae, similibusque Causis aliis.

Huic & Pulchritudinem, Robur, Agilitatem, Voluptatem, similiaque alia Corporis bona, jungere, non adeo inconueniens videtur.

Placet variis discrimen *Scopum* inter & *Finem* constituere, Illum nil nisi sanitatem pronuntiantes, Hunc vero modò sanitatem, modò mortem, addo, modo morbi continuationem. Hoc tollere conantur alii distinctione finis in eum qui est in intentione, & qui in executione.

Officium (aliis *finis internus*) est omnia agere, quæ ad finem conferunt. *Cognitione* hoc, *prænotione*, veraque *sanatione* absoluitur. Obtinetur verò *Inventione*, maxime autem *Communicatione*, præcipue ab Homini- bus aliis factâ, sive Scriptis fiat, sive quod præstat, ore, realique manu- ductione.

Subiectum inhaesionis Medicus dici solet, habeturque *vir artis suæ peritus & potens*. Exulet itaque distributio *Medicinae* in *Empyricam*, *Methodicam* & *Dogmaticam*, ipsorumvè Medicorum in *Empyri-*

PROLEGOMENA. 3

cos, Methodicos, Dogmaticos. Horum quoniam veri Medici haberi, aliisque adeo præferri debeant, facile est colligere, priores enim duo uno artis nostræ fulcro destituuntur, Illi n. ratione, Hi experientia, Ultimi vero utriusque fundamento insistant. Chymicis principiis insistere, medicamentaque arte Chymicâ parata usurpare, imò aliâ quâdam viâ Medicinam docere vel exercere, novam sectam non infert.

Varia quidem, eaque diversissima, ars medica proponit, at cum omnia ordinatè connexa sint, eundemque ad finem tendant, hinc est quod *Unius* Artis rationem habeat.

Veritas ejus fundamentum agnoscit Rationem atque Experientiam. Hæc prout vera aut falsa fuerint etiam de veritate ac falsitate illius judicatur. Fulcrum tertium addere, Authoritatem scil., nihil est, dictis adversa ut rejicienda, ita insistentis maximi facienda.

Bonitatem ipsi conciliat finis, qui Sanitas, hæc quam accepta utilisve tam & Medicina. Et hæc præcipue præbuisse videtur occasionem Hippocrati, Medicinam artium præclarissimam pronunciandi.

Perfectionem ab industria Medicorum expectamus, necdum obtinemus. Nova indices sese exhibent, ante tradita emendantia, corrigentia, augmentia, illustrantia. Et huic imperfectioni etiam tribuendum, quod conjecturas ab arte illâ medicâ quæ inter mortales datur remove non valeamus.

4 PROLEGOMENA.

Ut propter Hominem introducta, ita & inter homines erit, quam diu illi erunt. Adfunt semper, aderuntque opere Medici, licet non sint professione.

Fecunditas ejus summa, sive res quas comprehendit varias consideremus, sive utilitatem ejus maximam.

Methodo rectissime Analytica traditur, Artibus conveniente.

Dividitur optimè in *Hygieinam* seu Medicinam Conservatoriam, & *Therapeuticam*, seu Curatoriam. Utraque iterum *Generalis* est & *Specialis*.

Generalis Hygieina & Therapeutica præcipua ex iis comprehendunt, quæ aliis nomine *Institutionum Medicarum*, *Speculi Medici*, *Artis Medica*, *Fundamentorum Medicina*, similibusvè, exhiberi solent.

Specialis Therapeutica, alias *Praxis Medica*, & *Medicina Practica*, dicta, singularum partium Morbos, quæque eo pertinent, speciatim proponit. Hygieina Specialis, earundem sanitatem in specie tradens, & conservans, sui excultores nondum invenit.

Institutiones Medicæ ferè in quinque partes summas, nonnunquam in tres duasvè distribuuntur,

Quinque qui constituunt, nomine *Physiologia*, *Pathologia*, *Semeiotica*, *Hygieina*, & *Therapeutica*, eas exhibere solent Quid autem singulis tradi debeat, haud inter ipsos convenit. Placet sententia eorum qui I. exhiberi volunt

PROLEGOMENA. 5

volunt Medicinæ *Objectum*. II. *Finem*. III. *Signa*, ad conservandum, maximè verò ad curandum necessaria. IV. *Media Conservatoria*, V. denique *Media Curatoria*.

Tres qui ponunt, duplicis maxime ordinis sunt. Alii in *Prima* tradunt *Res Naturales* dictas, quas septem enumerant, Elementa, Temperamenta, Humores, Spiritus, Partes, Facultates, & Functiones. In *Secunda Res Non-Naturales*, quas sex recensent, Aërem scil. Cibus & Potum, Motum & Quietem, Somnum & Vigiliis, Excreta, & Retenta Animique Pathemata. In *Tertia* denique *Res præter* seu *Contra-Naturam*, quas tres faciunt, Morbum, Causas ejus, & Effectum, quod Symptoma appellant. Alii in *Prima* agunt de Subiecto seu Corpore humano, in *Secunda* de Fine seu Sanitate & ipsius opposito morbo, in *Tertia* de Mediis ad conservationem & curationem necessariis.

Duas sufficere censent, qui *Cognitionem* & *Curationem* constituunt.

Alias divisiones adducere necessarium minime, quin potius inutile, exhibent eas Medicorum scripta. Ex omnibus eam quam primo loco proposuimus hic assumemus, suas licet difficultates agnoscat, ne sine gravi causa à recepta apud Medicos viâ discedere videamur, quod facere indecens omninò judicamus.

6 : PHYSIOLOGIA.

PHYSIOLOGIÆ

P A R S I.

De Corporis humani Principiis.

C A P U T I.

De Partibus Solidis.

Physiologiam itaque quod spectat, quam *Anthropologiam* multi dicunt, considerationis nostræ hîc erunt Corporis humani *Principia*, *Adjuncta*, atque *Effecta*, in genere considerata, quæ enim partes singulas spectant Medicina specialis exponet.

PRINCIPIA quod attinet, *Interna* hîc præcipuè faciunt. *Externa* enim ubi *Effecta* declarantur convenientius exhibentur.

Materia itaque *Generationis* Semen est, cum Sanguine materno, de quibus suo loco. *Compositionis* primò Elementa sunt, de quibus *Physici*, hinc *Partes* ipsæ. Hæ quænam assumi debeant non convenit, quibusdam enim id omne Corporis humani Pars est, quod totum complet atque integrat. Aliis id solum, quod toti cohæret, communique vitæ conjunctum, & ad illius functionem usumvè comparatum. De nomine litem non moturi, nunc significationem priorem sequemur,

PHYSIOLOGIA. 7

mur, eo quod accommodata magis rebus medicis videatur, quam quidem altera, licet vulgatioꝛ sit magisqꝛe usitata.

Huc ergo celebris Corporis divisio, qua Hipp. id constituere dicit *Continentia*, *Contenta*, & *Impetum facientia*, Galenus *Partes solidas*, *Humores Spiritus*. Omnium naturam indagare atque cognoscere necesse, quod ut melius fiat, Solidæ primò examini nostro subjiçienda, utpote reliquarum fundamenta, hinc Humores, solidis minus consistentes, & ferè fluxiles, ultimo Spiritus, corpora subtilissima, oculos quidem haud incurrentia, ad agendum tamen potentia.

Partium Solidarum conditionem atque naturam veram nobis exhibet *Anatomia*, *Ars* scil. *Corpora Animalium arteficiose dissectandi*, ad partium omnium exactam, quanta haberi potest, cognitionem assequendam. Exhibet exactius, similiter ac Contentorum omnium, manus nostras haud fugientium, *Chymia*, *Ars mista naturalia in prima principia resolvendi*. Animus non est hujus præcepta, utilitatesqꝛe huc facientes, hic exponere, cum Doctrina de Elementis s. principis mistorum, prolixa nimis sit, majorisqꝛe æstimationis quam quæ paucis exhibeatur. Physicorum Chymicorumvè scripta satis ea proponunt. Sufficiat quas Anatome detexit partes declarare atque cognoscere.

Varie hæc à variis distribuuntur. Huc divisio Corporis humani, teste Galeno in *Caput*,

Manus, Thoracem & Crura. Cum quâ fertur coincidit ea *Aristotelis* in *Caput, Collum, Thoracem, Brachia* duo, & *Crura* totidem. Cum & affinis est ea *Galeni* in *Cerebrum, Medullam cervicalem, dorsalem, lumbalem, ipsosque Artus.*

Familiarissima, à *Galeno* introducta, Divisio in *Ventres & Artus.* Illi Corporis Cavitates insignes *Veslingio* dicuntur, & veluti regiones, intra quas natura partes habitudine atque actione diversas collocavit. Triplicisque ordinis habentur, Supremus scil. qui *Caput*, Medius, qui *Thorax*, & Infimus, qui *Abdomen* *Synechdochice* dicuntur. Hi *manuum pedumque* significatu comprehenduntur.

Non minus frequens traditâ distributio in *Similares & Dissimilares*, quarum *ille* dicuntur, quæ ejusdem ubique sunt naturæ, adeoque simplices, *Hæ* quæ ex diversæ essentia simplicibus compositæ. Illarum plurimæ enumerantur, quarum tamen una simplicior alia, sic ut variæ earum rectius Compositis annumerandæ, nata hinc distinctio in similes exacte, & ad sensum. Præcipuæ sunt *Os, Cartilago, Membrana, Ligamentum, Tendo, Pili, Ungues, Cutis, Cuticula, Pinguedo, Caro, Vena, Arteria, Nervus, & quæ omnium fundamentum Fibra.* Simpliciter harum majorem minoremve Anatome detegit.

Similis huic altera in *Organicas & Inorganicas*, quarum illæ eadem nobis sunt quæ
dissimi-

P H Y S I O L O G I A. 9

diffimilares, hæ quæ similes, eò quod dissimilares magis sint organicæ, quam similes, utpote magis compositæ, magisque perfectas actiones edentes.

Dissimilaribus præcipuè convenit distributio in *Principes*, s. *Nobiles*, & *Ministras*, s. *Ignobiles*. Eam admitti posse, imo deberi, conveniens, licet omnium partium sua sit necessitas atque utilitas, quales tamen principes magis dicendæ hæremus, Una si constituenda, Cor dicerem.

Spermaticas eas dicere, *Sanguineas*, & *Mixtas*, incerto fundamento nititur, ex semine si omnes rudimentum habeant, ex sanguine verò augmententur, illius respectu omnes erunt *Spermaticæ*, hujus *Sanguineæ*. Quod si tamen à temperiei, coloris, reunionisque diversitate, distinctionem petere placeat haud adeò contrariemur.

Distinctiones alias adducere superfluum. Quid differentię sit in Partibus respectu Qualitatum dum *Calida*, *Frigida*, *Humida*, *Sicca* *Molles*, *Dura*, *Laves*, *Assera*, *Rara*, *Densa*, *Tenuis*, *Crassa*, *Alba*, *Rubicunda* &c. respectu Quantitatis Figuræque, dum *Magna*, *Parva*, *Longa*, *Breves*, *Singulares*, *Plures*, *Recta*, *Quadrata*, &c. Respectu itidem Connectionis Situsque, dum *Conjuncta* & *disjuncta*, *Externa*, s. *Continentes*, & *Interna*, s. *Contenta*, *Superiores*, *Media*, *Inferiores*, *Antica*, *Postica*, *Laterales* &c. dicuntur, voces ipsæ declarant.

IO P H Y S I O L O G I A .

Partes has omnes particulatim cognoscere, cui volupe Anatomicorum adeat scripta. Breviter singularum declarationem generalem hic exhibebimus, à simplicioribus ad compositas magis procedendo.

Inter S I M P L I C E S præcipuè se offerunt *Fibra*, hinc quæ ex iis variè construuntur nomine sæpius solo distinctæ, *Membrana*, *Ligamentum*, *Cuticula*, *Tendo*, *Caro*, *Pinguedo*, *Os*, *Cartilago*, *Pilus*, *Unguis*, quæ quæ singularis est *substantia Cerebri*, *Lingua*, *Pulmonum*, *Penis*.

Fibra pars est solida, filamenta, in rectum, obliquum; vel transversum extenta referens, ad partium consistentiam primam, sæpe & motum, destinata. Pro diversitate partium quam constituit, *Carnea*, *Membranosa*, *Ossa*, &c. cognominatur.

Os pars est solida, terrestris maximè, & oleosa, ad aliorum firmitatem, rectitudinem, motum, tutelamque faciens, auditui in idem ciborum comminutioni, loquelæ, apprehensionem, defensionem, &c. commoda. Nominum huic varia, pro diversitate situs. Exponet hæc Osteologia in seq, tradenda.

Cartilago, ossi naturâ proximè accedens mollior, flexiliorque, ad partium aliarum unionem, & conservationem, viarum apertionem, imo ossium articulationem, conferens. Extremis adeoque ossium adheret, generatim nomen retinens, sive fiat unio eorum sive articulatio, quandoque particulare assumen-

P H Y S I O L Ó G I A. 11

mens, ut quæ Sterni est ; vel per se ab osse separata existit, speciale itidem adsumens, ut in *Auricula externa*, & *Trachea* spectamus.

Pili partes sunt, filamentosæ, terrestres, oleosæ, in corporis superficie, naribus, atque auricula, ad excrementorum exclusionem, variarumque partium tutelam. Et his specialia nomina pro sitûs ratione tribuuntur, sic qui in capite sunt *Crines*, vel *Capilli* dicuntur, in palpebris *Cilia*, supra eas *Supercilia*, in labiis *Barba* & *Mustax*, in naribus *Vibrisci*, ad pudenda *Pubes* seu *Pecten*.

Ungues partes sunt mediæ ferè inter ossa & cartilagine naturæ, digitorum extremis inductæ, ad robur melioremque operationem.

Pinguedo pars est, unctuosâ, sulphurea, ad caloris in partibus conservationem, atque augmentationem, vasorum tutelam, commodiorem sessionem, partium emollitionem, similesque usus.

Membrana pars est, ferè cartilagineæ naturæ, linteaminis instar partes alias investiens, distinguens, connectens, roborans, defendens, imo varias maxima ex parte constituens. Ingens itaque hic occurrat diversitas necesse, siue nomen generale seruetur, siue investiens alia, aut receptaculum efficiens specialius *Tunica* vocetur, siue specialissime singularem denominationem adiumat. Quæ omnia convenientissime in sequentibus, ubi partium compositarum habetur consideratio, proponentur, cum vix membrana re-

pèriatur quæ non etiam partem simplicem
aut plures in se contineat.

Ligamentum pars est, prout ad cartilaginis
aut membranæ constitutionem accedit, siccior
aut humidior, durior aut mollior, mi-
nus magisque flexilis, colligandis partibus
aliis, maxime ossibus, destinata.

Tendo à Membranâ dictâ in eo solo differ-
re videtur, quod in solis musculis reperia-
tur, & pro hujus amplitudine diversam ob-
tineat extensionem separationemque, ad
solam partium solidarum mobilium motio-
nem ordinatus.

Cuticula universæ cutis integumentum
est, ad externarum injuriarum declinatio-
nem, vasorum cutaneorum occlusionem, &
perfectiorem tactum.

Caro pars est solida, sanguinea, consistens
mollis, ad id ut corpulentiam, roburque ad-
ferat, & ad motum partium solidarum mobi-
lium conferat, ut *Musculosa*, vel etiam hu-
morum segregationi, vasorum tutelæ, fimi-
libusque usibus, inserviat, ut *Glandulosa*, &
Parenchymatica. Cujusvis natura, atque ex
inde præcipue resultans diversitas, ex doctri-
na musculorum, glandularum, atque pa-
renchymatum, melius constabit.

De *Substantia Singulari*, ad nullam ex præ-
missis propriè referenda, in *Cerebro*, *Lingua*,
Pulmonibus, *Pene virili*. & *Clytoride*, occur-
rente, in sequentibus.

Partium COMPOSITARUM magis di-
stincti

distinctio atque natura omnium optime ex ingredientium conditione desumuntur; sic ex membrana magis quam alia enarratarum minus compolitarum partium constantes, membranaceæ omnes habentur, ex cartilagine magis, cartilaginosa &c.

Membranaceas quod spectat, *Membrana* Investiens ossa, *Periostium* dicitur; *Cranium*, *Pericranium*; *Cerebrum* cum spinali medulla, *Meninx* & *Mater*, *tunicaque Arachnoides*; totum *Corpus*, primò *Cutis*; quæ speciale quandoque nomen accipit, dum *Oculos* tegens, *Palpebra* dicitur, glandem *Penis Præputium*, *Testes Scrotum*; mox sub ea *Panniculus carnosus*, in *scroto* speciatim *Dartos* vocatus. Dividens *Aurem*, *Tympanum*, aut *Membrana Tympani*; *Thoracem*, *Mediastinum*. Circumscribens eundem, partesque varias eo contentas tegens, *Pleura*; idem efficiens in *Ventre* imò, *Peritoneum*. Continens *Cor*, *Pericardium*; *Vasa spermatica* cum testibus, *Vagina*, seu *Tunica Vaginalis*, vel *Elythroides*; *Renes*, *Adiposa membrana renum*; *Fœtum* in *utero*, *Membrana Amnios*, *Alantoides*, & *Chorion*. Detinens *Intestina*, *Mesenterium*. Tegens fovensque eadem, *Omentum*. Connectens *Oculum* orbitæ, *Conjunctiva*, s. *Adnata*. Reliquæ generale nomen retinent, ut in *faucibus*, *naribus*, *spinali medulla*, &c.

Sic & constituens *Cavitatem* materiæ alicui fluxili, aut alias mobili, continendæ, aut alio

14 P H Y S I O L O G I A .

alio ducendæ, convenientem ; Vel *Vas*, vocatur, & speciatim magis *Arteria*, quæ sanguinem, cum spiritu vitali, à corde ad partes defert, *Nervus*, quæ spiritum animale à cerebro spinalique medullâ, *Vena*, quæ sanguinem à partibus ad cor reducit, aut chylum ab intestinis ad receptaculum deferunt. *Lactea* alias dicta,

Vel *Ductus*, à materia contenta aut finem cognomen adsumens, tales sunt *Serosi*, *Aquosi*, *Lymphatici*, lympham vehentes, *Chyliferi*, chylum ad cor ducentes, *Seminales*, semen conservantes, ac emittentes, *Salivales*, salivam in os eructantes, *Cholydochi*, *S. Biliaris*, bilem ab hepate & vesica fellis ad intestinum, *Pancreatici*, humorem acidum à pancreate ad eadem, *Urinarii* & absolute *Ureteres*, urinam à renibus ad vesicam, deferentes ; talis etiam *Urethra* urinæ, feminisve excretionis ordinata via.

Vel *Receptaculum*, pro varietate usus, & variis nominibus insignitum. Talia sunt *Ocularis Bulbus*, instrumentum visionis, *Ventriculus*, ovis chylificationis ; *Gula* i. e. *œsophagus*, via deglutientiorum ; *Intestina*, receptaculum fecum alvinarum, chylique separatorium ; *Vesica fellea*, receptaculum bilis, *Vesica urinaria*, urinæ ; *Vesica seminales* seminis ; *Saccus Lacteus*, chyli ; *Uterus*, seminis sanguinisque menstrui, nec non ipsius foetus.

Cartilagineis partibus præcipue annumerari possunt *Aspera Arteria* i. e. *Trachea* fistula

P H Y S I O L O G I A. 15

filula respiratoria; *Auricula* organon auditus externum, & *Nares extrema* organum simile odoratus respirationisque.

Glandulosarum ingens datur copia, plurimis speciali nomine insignitis. Ita ad cerebri ventriculum tertium occurrens, valvulae munus, si non quid nobilius, exercens, *Conarion* seu *glandula Pinealis* vocatur; in sellâ turcicâ pituitam colligens. *glandula Pituitaria*; ad oculi angulum internum, serositates separans, *Caruncula Lachrymalis*; circa dentes, eosdem firmans atque defendens, *Gingiva*; circa os, ad interiorum custodiam, sermone, deglutionem, salivæ expuitionem, apprehensionem, similesque usus, *Labium*; ad extremitates palati, aerem ingredientem corrigens, sonum promovens, adsumptorumque in nares aditum inhibens, *Uvula*, *Columella*, *Gargareon*; circa fauces, œsophagum humectando deglutitionem facilitans, *Tonsilla* aut *Amygdala*; ad aures externas, superfluitates recipiens, auresque fovens, *Parotis*; in pectore, Lactis generationi dicata, *Mamma*; ad jugulum, vasa fulcire atque à compressione defendere, forsan & serum segregare, apta, *Thymus*; sub ventriculo humorem mercurialem, à liene receptum, intestinis exhibens, *Pancreas*; circa renes, *Glandula renalis*, *Capsula atrabiliaria*, aut *Ren succenturiatus*; ad radicem penis, semen conservans elaboransque *Prostata*.

Ita dantur *Maxillares*, cum quibus conveniunt

16 P H Y S I O L O G I A .

niunt *Sublinguales*, *Buccalesque*, *Palati*, *Jugulares*, *Thyroidœa*, *Oesophagœa*, *Axillares*, *Inguinales*, *Mesaraica*, &c. ad maxillam sublingua, in buccis, palatoque, ad venam jugularem, cartilaginem thyroidœam, œsophagum, axillas, inguina, in mesenterio &c. collocatæ, feri receptioni, segregationi &c. ubi necesse, evacuationi, vasorum tutelæ, similibusque usibus, inservientes. Summa & plurimæ *vaga*. *Testes* quoque huc cum *Epididymidibus* seminis officinæ, quin & citiora tegentes atque effluxum urinæ moderantes *Nympha*, nec non *Caruncula Myriformes* pudenda muliebria præcipue constituent, interiora defendentes, referuntur.

Musculosa pars vel *Musculus* est absolute dictus, motus partis solidæ præcipuum instrumentum, vel *Cor* ipsum, sanguinis spiritusque vitalis primaria officina.

In Musculis mira notatur varietas, à figura, situ, usu, aliisque accidentibus, appellatione diversitatem adsummentibus, quæ omnia loco suo exponemus.

Parenchymatica partes vix haberi possunt aliæ, quam *Hepar* separatorium bilis, & lymphæ. *Lien*, spiritus acidus; *Renes*, urinæ; *Placenta uterina* s. *Epar uterinum*, receptaculum sanguinis, & nutrimenti fœtus in utero hærentis.

Singulari substantia præcipue adscribi cœnimus, *Cerebrum* officinam Spiritus animalis sensus motusque primum organon; *Lingua* instrum.

PHYSIOLOGIA. 17

Instrumentum primum loquelæ, gustus-
ue, *Pulmonem* respirationis; *Penem* emissia-
um feminis atque urinæ; & *Clytoridem* ve-
eris incitamentum.

CAPUT II.

De Humoribus.

HUMORES, partium nomine suo modo
digni, varii sunt.

Præcipuus omnium *Sanguis*, liquor rubi-
undus, venis & arteriis præcipuè contentus,
nutrimentum partium solidarum, spirituum-
que materia proxima.

Hic ex *Chylo* oritur, qui vel pultaceum ex
assumptis in ventriculo & intestinis produ-
ctum, vel potius liquorem lacteum ex priori
per secretionem genitum, vasis lacteis con-
tentum, denotat.

In solidam dum mutatur partem altera-
tiones varias sustinet, sicque varia nomina,
Roris maximè & *Glutinis*, prout per partem
dispergitur, aut viscositatem contrahit, ad-
sumit. *Humores Secundarii* veteribus di-
cuntur, quibus duos alios, *Demensum* nempe
seu *humorem Innominatum*, & *Cambium*,
addere placuit, quorum prior sanguinem de-
notat in vasis capillaribus contentum, & quasi
à naturâ certæ parti assignatum, posterior
eundem jam in partem mutatum.

Accedunt his, usu nobiles, semini, sangui-
nivè

18 PHYSIOLOGIA.

nivè originem præbentes : *Lympha*, vehiculum aquosum chyli & sanguinis, partim refrigerium, si non variarum nutrimentorum vas propriis contentum.

Saliva, serum sanguinis ex oris glandula prodiens, fuliginibus cordis atque ventriculi variè alteratum, masticationi, loquelæ, glutitioni, chylicationi &c. inserviens.

Bilis, sanguinis pars sulphurea, sero fusa mixta, vesicâ propriâ, hepatis adnatâ, collecta ad intestina pro Chyli secretionem, hominemque educationem, ableganda.

Succus Pancreaticus, humor serosus, mercurialis, ad chyli in intestinis separationem pancreate in duodenum deferendus.

Medulla Ossium, liquor pinguis, ex sero, hinc & sanguine convenienti, productus in ossium cavitatibus, ad irrigationem necessariam contentus.

Mucus Articulorum, humor pituitosus in articulis ad meliorem motum jam à prius formatione collectus.

Mucus Tracheæ, Ventriculi, Intestinorum, Vesicæ utriusque, omniumque Membrarum, humor similis, à sanguine aut chylo secretus, ad meliorem vocem, respirationemque, à rebus noxiis defensionem, solum emollitionem, iis intus adhærens.

Aqua Pericardii, lympha sanguinis, cordis humectationem, melioremque motum, in pericardio collecta.

Humorem Mercurialem & Serum non n

PHYSIOLOGIA. 19

ipso sanguine quærimus, cujus partes
componentes sunt, ita à Medicis vocatæ, qui-
bus & aliis eum constituentibus partibus sin-
gularia nomina imponere licet & libuit.

Humor Oculorum Crisallinus ut solidis
partibus haud inconvenienter adscribitur, ita
Aqueus & Vitreus humoralibus ipsis.

Adnumerari & alii varii prædictis solent,
se quandiu in corpore detinentur utilitatis
nichil, aut valdè parum, eidem adferentes,
ideoquè ex eo semper, ad humoris nutrititii
spirituumvè depurationem, aliosque extra
corpus usus, excerni desiderantes, aut jam
factu excreti. At hos rectius Excrementis
corporis humani, quam ejus partibus accen-
sari censemus. De his itaque in sequentibus.

C A P U T III.

De Spiritibus.

SPIRITUS primariæ considerationis tres
sunt, unus insitus, duo influentes.

Insitus, qui & *Calidum innatum* dicitur,
substantia est ignea, ex feminis spiritu, parti-
bus solidis tributa, spiritu influente confer-
enda, præcipuum animæ in operationibus
instrumentum.

Influens autem est, qui ex speciali loco ad
partes alias fertur. Estque Vitalis & Anima-
lis. Quorum *Ille* è corde per arterias ad par-
tes ducitur ad insiti spiritus conservationem.

Hic

20 P H Y S I O L O G I A .

Hic ex cerebro & spinali medulla per nervos ad partes sensui & motui inservientes.

Spiritum *Mercurialem*, quem humorem titulo descripsimus, quam statuere convenit tam *Genitalem* à vitali distinguere inconveniens. De *Naturali*, utpotè non existentem addimus.

C A P U T IV.

De Formâ Corporis humani.

VIdimus sic Corporis humani Materiam. **F O R M A** Anima est, de quâ ex prof. Physicus cùm agat, nos hîc de ea agere super sedebimus.

P A R S II.

De Adjunctis Corporis humani

Sicut per principia recensita homo constituitur, ita eidem varia *Adjuncta* propter eadem competunt, non omnia attingimus, sed ea tantum, quæ notabile aliquando inferunt.

N U M E R O Unus est homo, licet in sexum *Masculinum* & *Muliebrem* distribuat.

M A G N I T U D O determinari nequit, varietas locorum, familiarum, &c. hîc multum valet. Gigantes & Pygmæos monstris annumerare liceat, cui lubet.

Q U A L I T A T E S Homini quales in genere competant, definiri itidem nequit, sua ci

PHYSIOLOGIA. 21

*Temperies, sua Crassities, Tenuitas, Rari-
Densitas, Mollities, Durities, suus Color,
or, &c. quæ diversitas modò Sexui tribui-
modò Ætati, modò Regioni, Vitæ generi
ilibusvè circumstantiis. Huc quæ de Ha-
Corporis, Vitæque genere, tradi solent,
quibus ubi de Causis Sanitatis Moborum-
agemus.*

F I G U R A homini propria est, quam ta-
n aliqui ad circularem revocant.

L O C U S homini assignata est Terra, alibi
m non commodè degit.

T E M P U S in homine *Ætates* infert, quæ
ariis variè distinguuntur, & nil sunt, quam
tium vitæ, in quo notabilis quædam in a-
onibus mutatio obtingit; sufficere videntur
*ma, s. Increscens, Medias, s. Consistens, & Ul-
a s. Decrescens, vel Juvenilis, Virilis, Seni-
Potest tamen ista in Pueritiam, Juventu-
& Adolescentiam. Hæc in vegetam atque
repitam Senectutem distribui. Duratio aliàs
mini varia, rarum annum 70 superare.*

P A R S III.

De Effectis Hominis.

C A P U T I.

De Actionibus.

E F F E C T A Hominis triplicis præcipuè
conditionis sunt, *Actiones* nempe, quæ-
que ab iis suo modo dependent *Partes*
corporis

corporis omnis generis , & *Excrementa* in
De *Partibus* ipsis in genere egimus.

Actiones , *Operationes* aliàs , *Functiones* dictæ , triplicis ordinis communiter habentur , *Vegetativa* scil. aliis dictæ *Naturalis* aut *Vitales* , *Sensitiva* , & *Rationales*.

Vegetativa sunt *Nutritio* , *Augctio* & *Generatio* , *Sensitiva* *Sensio* , *Appetitus* , & *Motus* localis , *Rationales* *Intellectio* & *Voluntas*.

Unicuique harum ut *Principi* aliæ *functio* nantur *Ministra* , sive determinatæ fuerint sive omnibus communes.

Breviter quid sint hic docebimus , quæ tunc etiam circa eas consideranda , in speciali exhibituri. Initium sumemus à *Principio*.

Nutritio , quæ & *Alitio* atque *Alitura* dicitur , conservatio est partium solidarum corporis humani ope alimentorum potuleruntvè in eodem statu , adeoque ejusque in iis calore deperditum est reparatio.

Augctio seu *Augmentatio* & *Accretio* , eundem partium est in omnem dimensionem extensio , ferè ut magnitudinem eadem operationibus magis convenientem consequuntur.

Generatio seu *procreatio* hominis hîc est aptâ materiâ & anima rationali , in utero Matris productio.

Sensio duplex est , *Externa* sc. quæ quatuorplex , *Visio* qua colores , *Auditio* qua soni , *Factio* qua odores , *Gustatio* qua sâpores , *Tactio* qua qualitates tactiles , appropriatio

PHYSIOLOGIA. 23

gancrum ope percipiuntur; & Interna, quæ
 licet sit Physicis tamen quadruplex con-
 truitur, *Apprehensio*, qua externa sensibilia
 per se distinguimus, *Imaginatio* quâ eadem
 serie conjungimus, & distribuimus, *Æstima-*
tio qua eorundem bonitatem consideramus,
Memoratio qua cognita conservamus, eorun-
 demque recordamur.

Appetitio actio est qua bonum concedi,
 malum auferri, desiderat homo. In nutritio-
 ne hæc manifesta valde, ubi una est *Materiæ*
 nutritientis, quæ *Fames*, altera vehiculi ejus,
 quæ *Sitis* vocatur.

In appetitione fundantur *Affectus*, *animi*
thematata aliis dicti, perturbatio n. p. san-
 guinis cum spiritu. Horum præcipui sunt
Contentio seu *Gaudium*, cum homo quiescit in
 bono accepto, sæpius antea desiderato, eo que
 gaudetur. *Tristitia*, cum contra affligitur malo
 præsentis. *Spes* cum difficultatem superari
 posse, adeoque bonum adhuc absens acquiri,
Desperatio cum eam superari non posse, ad-
 que nec bonum acquiri, sibi persuadet.
Metus cum malum absens aut imminens vi-
 detur insuperabile. *Audacia* cum superabi-
 le. *Ira* cum ob mali præsentis gravitatem
 perturbatur. Subiti atque vehementes quod
 fuerint, *Risum*, *Trepidationem*, *Fletum*, si-
 milisque partium motus, sæpè indebitos, co-
 mites habent.

Motio corporis est totius, aut ejus partium,
 de loco in locum translatio. Estque *Natura-*
lis,

lis, quæ etiam nobis non advertentibus præficitur, & *Animalis*, quæ ab arbitrio nostro varie dependet.

Quoad partes corporis solidas, quibus excellenter tribuitur Motus, omnis qui à mundo, spirituque influente dependet, licet in respectu membri sit vel *Eductio* è situ, vel *Inductio in situm*, variis tamen modis se manifestat, quorum præcipui sunt: *Flexio* quæ ad angulum, *Extensio* quæ ad rectam lineam, *Adductio* quæ, habita ratione situs membri totum cum corpore toto, fit introrsum, *Abductio* quæ extrorsum, *Levatio* quæ sursum, *Impressio* quæ deorsum, *Rotatio* quæ in orbem, *Constrictio* qua angustatur receptaculum, *dilatatio* qua amplius idem efficitur.

Motiones dictæ cum non exercentur quiescere partes dicuntur, quod manifestum in *Intentione*, seu *Motu tonico* qua firmatur membrum tali in situ, medio inter contractum & laxatum, ut videatur quiescere; *Statione*, cum pedibus quiescimus; *Sessione*, qua membra in corpore; *Decubitu*, cum toto in planum corpore, sive in latus alterutrum, sive in dorsum prostrato.

Motus licet in plurimis partibus sese ostendat, humoribus æque & spiritibus quam solidis, uti particularia declarabunt, nullibi tamen excellentius se videtur prodere, quam in *Risu* & *Loquela*. Ille actio est, quæ variorum partium, faciem præcipuè constituentium, motione lætitiâ declaramus nostram.

ua voca articulata, ex sono in larynge & ore formata, ac ex instituto significabili, animi nostri cogitata manifestamus.

Functiones sensitivæ quando exercentur, *Vigilare* dicimur, at ubi non ita, *Somno* detineri. Hinc adeo *Vigilia* liberum denotant sensationum, appetitionis, motusque animalis, exercitium, *Somnus* idem inhibitum. Si quando in somno solæ exteriores sensationes quiescunt, aut saltem una alterave earum imperfecte exercentur, internæ non item, *Insomnium* oritur.

Intellectio, quæ *Ratiocinatio* dicitur, aliis intellectus, est investigatio ignoti ex notis. Sic, vel objecta varia coagitantur, & *Cogitatio*, vel de iis instituitur affirmatio & negatio, & *Judicium*, vel unum ex alio colligitur, & *Collatio* seu *Discursus* appellatur, quod si cogitatio cum cura fiat *Meditatio* dicitur.

Volitio, quæ & *appetitio rationalis* dicitur, actio est, quâ secundum intellectum conveniens nobis bonum appetimus, malum inconveniens rejicimus.

Sed hæc ulterius prosequi non est nostri instituti, satis ea tractarunt Physici.

Actiones Ministrantes plurimæ occurrunt, præcipuæ earum sunt Præparatio alimenti in ore s. *Masticatio*. Deductio ejusdem aliorumque ore contentorum in ventriculum, s. *De-glutitio*. Elaboratio Chyli, s. *Chylosis* aut *Chylificatio*. Ejus ab homerdâ Separatio, & ad partes sanguificatorias distributio.

Elaboratio sanguinis, f. *Haimatosis autem Sanguificatio*. Motus ejus à corde ad partes à partibus ad Cor, f. *Circulatio*. Ejusdem in partem solidam mutatio, f. *Assimilatio*, autem *Nutritio vera*.

Inspiratio per os & nares aëris frigidioris & exspiratio ejusdem calidioris cum fuliginibus, f. *Respiratio*. Ingressus aëris similis per poros cutis, & egressus fuliginum è corpore per eosdem, f. *Transpiratio*.

Collectio & distributio lymphæ, bilis, humoris mercurialis, succi pancreatici, homeridæ, pituitæ, salivæ.

Collectio muci in intestinis, trachoeâ, articularibus, aliisque locis. Ceruminis in aure.

Excretio lachrymarum, f. *Lachrymatio* sudoris, f. *Sudatio*; urinæ, f. *Urinatio*; menstruum, f. *Menstruatio*, primitiarum, lochiorum

Elaboratio seminis, f. *Sementatio*. Ejus in uterum deductio, f. *Seminatio*. Ejusdem prima in utero receptio & ebullitio, f. *Conceptio*

Hominis in utero conformatio, f. *Pregnatio*. Ejus ex utero exclusio, f. *Partio*, f. *Partus*

Lactis generatio. Ejusdem infanti exhibitio, f. *Lactatio*.

Huc &, quæ in quamplurimis sese manifestant, *Pulsio* quâ ope fibrarum sese constringentium materia contenta de loco in locum promovetur; & *Tractio* quâ partes Solidæ variæ humores alliciunt suctione aut similimodo.

CAPUT II.

De Excrementis.

EXcrementa in Corpore nostro varia sunt, summæ læpius utilitatis, horum præcipua

Semen, liquor albus ex sanguine & spiritu vitali in testibus quam maximè genitus, interum ad generationem deferendus.

Lac, liquor albus, ex sanguine chyloso spirituofo in mammis productus, infanti ad nutritionem auctoremve exhibendus.

Pituita, Sanguinis excrementum serosum melancholicum, in partibus frigidioribus, ventriculo maximè & capite, collectum, viscosius redditum.

Homerda, excrementum alvinum, in intestinis, crassioribus maxime, ex iis quæ à ventriculo, pancreate, vesica fellea, totoque corpore, adferuntur, congregatum.

Urina, excrementum serosum, forsàn & chylosum, vesica propria collectum.

Cerumen, excrementum sanguinis biliosum sero pituitoso perfusum, in auriculæ orbe hærens.

Fuligines, excrementum ejusdem, partiumque solidarum, nec non eorum quæ ventriculo continentur, solidioris formæ per os ac corporis habitum evaporans.

Sudor, excrementum serosum per corporis habitum itidem effluens.

Lachryma, excrementum simile, ex oculi glandulis emanans.

Menstruum, s. *Menses*, & *Sanguis Menstruus*, sanguis muliebris, statis temporibus per uterum, nisi gravida fuerit mulier, evacuandus.

Lochia, sanguis idem, tempore graviditatis in corpore detentus, in puerperio effluens.

Primitia s. *aqua puerperii*, liquor aquosus, graviditatis tempore circa foetum collectus, dum instante partu effluit vias lubricans.

Humores in *Alimentarios* & *Excrementitios* qui distinguunt, à Sanguine diversos, p. 18. exhibitos, huc transferunt, quod, servatâ partium divisione debita, admitti potest.

P A T H O L O G I Æ

P A R S I.

De Sanitate.

C A P U T I.

De Naturâ ejus.

Physiologiam presso pede sequitur **P**ATHOLOGIA, considerat hæc Medicinæ Finem, Sanitatem scilicet, & quæ oppositum Morbum, utpotè ferè ut illi obtineatur auferendum. Sanitas hæc, æquæ ac Morbus ipse, varia summopere consideranda exhibet, quorum præcipua nobis sunt.

1. In quo consistat *Essentia*, adeoque qui denotent.
2. Quale *Subiectum* agnoscamus.
3. Quæ

P A T H O L O G I A. 29

3. Quas *Differentias*. 4. Quas *Causas*. 5. Denique quæ *Effecta* producant. Primò ea in Sanitate spectabimus, hinc in Morbo.

Sanitas itaque *dispositionem* designat *partium solidarum humani Corporis bonam, ad actiones rite perficiendas aptam*. Dispositio hæc in *Substantia* requisita *Qualitates* spectat omnis ordinis, manifestas atque occultas, *Quantitatem, Figuram, Locum, Unionem*, convenienter se habentia.

C A P U T II.

De Subjecto Sanitatis.

Subjectum Sanitatis Corporis humani partes Solidas habemus, eo quod & aliarum fundamentum sint, & actionum sensibilia magis aliis organa.

C A P U T III.

De Differentiis Sanitatis.

Differentiæ ejus duplices sunt, *Essentiales*, quæ ipsam essentiam constituunt, & *Accidentales*, quæ eam insequuntur.

Essentiales quod spectat, tot Sanitatis Species sunt, quot partium dictarum dispositiones bonæ. Hæ quoad *Qualitates* manifestas Caliditas sunt, Frigiditas, Humiditas, Siccitas, Crassities, Tenuitas, Soliditas, Raritas, Durities, Mollities, Friabilitas, Flexilitas, Tensitas, Laxitas, Rigiditas, Flacciditas, Asperitas, Levitas, Gravitas, Lævitas, Colores, Odores,

Sapores, rarius Soni, quoad *Occultas* vis Aleo-
xipharmaca; quoad *Quantitatem* Magni-
tudo & Numerus; quoad *Locum* denique
Situs, & Nexus. Quibus accedit *Unio*.

Has vel ad *Temperiem* & *Conformationem*
vel ad *Sanitatem Similarem, Organicam*, atque
Communem, reducere cuivis permittimus.

Accidentales differentia vix hic merentur
considerari, sunt autem maxime sanitati
firmitas vel *infirmitas*, *universalitas* vel *par-*
ticularitas, *excellencia* vel *simplicitas*, quod
enim alia *calidi*, *frigidi*, *pueri*, *senis* &c. *vir-*
mulieris, &c. *gravida*, *lactantis*, *studiosi*, *ba-*
juli, &c. per se constat & ex differentiis mor-
borum melius patebit.

C A P U T IV.

De Causis Sanitatis.

C A U S Æ hic duplices occurrunt, *Insito-*
& *Adventitia*. Illæ *generationis nostre*
Principia sunt, benè constituta. Hæ quæcun-
que iis superaccidunt, & vel *ante Partum*
obtinent, vel *in partu*, vel *post partum*.

Istius ordinis, maximè *Uterus* & *Primitia*
Illius *manus insuper obstetricis*. Hujus quæ
sunt *Evidentes* reperiuntur & *Latentes*.

Evidentes habentur *Res non naturales*, *Aër*
scil. *Cibus* & *potus*, *Somnus* & *Vigilia*, *Motus*
& *Quies*, *Excreta* & *Retenta*, *Animique pa-*
thematata, Quibus addi possunt *Vestimenta* &
Medica-

Medicamenta. Et harum rerum debitum regimen *Dieta*, & quidem *bona*, Medicis nostris dicitur.

Aër, Elementum est moderatè calidum & humidum, quod per os & nares, arteriasque & venas, ad sanguinis aliorumque humorum, nec non ipsorum spirituum, ventilationem corpus ingreditur.

Cibus & Potus id omne denotant, quidquid ad famis sitisvè sublationem, hinc & partium Corporis conservationem auctioremvè, assumimus.

Vigiliarum & Somni, Motus & Quietis, Animique pathematum descriptio, ubi de actionibus exhibetur, totius corporis aut præcipuorum membrorum motus, & maxime voluntarius, hic præcipue intelligitur.

Excreta nobis hic denotant excreta excernenda, *Retenta* retenta retinenda.

Vestimenta integumenta sunt externa corporis. Hûc & reducimus *domum*.

Medicamenta hic designant quæ quod est noxæ in corpore humano auferunt, ne Morbi exoriantur, sive *Medicamenta* fuerint propriè dicta, sive instrumenta Chirurgica. Præcipue hic locum habent *Balnea* s. lavamenta corporis, generalia & particularia, naturalia & artificialia; *Odores* varix conditionis; & *Evacuantia* omnis generis, purgantia tam universalialia quam particularia, sudorifera, aliaq;.

Hæc omnia quod si legitime se habuerint, pro sui conditione, in *quantitate*, *qualitati-*

bis, modo, loco & tempore usurpandi, sæpè & *Substantiâ ipsâ*, nil nisi sanitas inde exspectanda. Hoc quando obtineat, *Hygieina ex*hibebit.

Addunt alii Causis dictis *Sexum, Ætatem, Habitum corporis, Vita genus, & Consuetudinem*, quæ omnia licet commodè adductis Titulis comprehendì queant, cùm nil nisi partium corporis conditionem variam, maximè quæ à Qualitatibus, primis præcipue secundisvè, Motu, & Quiete, variorumque Externorum in corpus deductione dependet, denotent, quia tamen specialior eorum consideratio ad diversorum in arte nostrâ, & maximè in praxi, occurrentium, cognitionem meliorem conferre observatur, specialim ea annotabimus.

Sexus & Ætas quid denotent, quâve ratione distinguantur, supra dictum.

Habitus hoc loco Artus Ventresque Corporis constituentium partium *Temperiem, Crassitiem, Duritiem, Densitatem*, imprimi respicit.

Vita genus statum hominis denotat, qui varius valdè, ob varietatem *Loci, Viçtus rationis, Convictus, Laboris tam animi quam corporis*. Status mulieribus specialis, sexui huic proprius, commodius sub consideratione sexus venit.

Consuetudo habitus est vitæ ad conservationem necessaria usurpando acquisitus, unde antea molesta amica fiunt.

Latentes sanitatis Causæ Corporis Partes omnes sunt, humores maxime & spiritus, quoad quantitatem, aliasque dispositiones adductas, naturaliter se habentes, de his quædam adduximus, plura suo loco adducemus.

CAPUT V.

De Effectis Sanitatis.

EFFECTA sanitatis varia admodum, habito respectu symptomatum Morbificorum triplicis conditionis præcipue haberi possunt, *Actiones* np. *bonæ*, *Retentæ atque Excreta* *benè se habentia*, & *Qualitates corporis naturales*.

Actiones ritè fieri tum maximè censentur, cum debito *Modo Temporeque* fiunt.

Retentorum Excretorumque Constitutio legitima *Substantiam* quam maximè respicit, *Quantitatem*, *Qualitates* suæ.

Qualitates Corporis naturales Colores, Odores, similiaque sensibus externis occurrentia, ritè se habentia, complectuntur, ut ex specialibus, & iis quæ de Symptomatibus in sequentibus dicentur, plenius constabit.

P A R S II.

De Morbo.

C A P U T I.

De Natura Morbi.

Cognitâ Naturâ Sanitatis quæque eo faciunt, difficile haud erit quæ de *Morbo* in genere dici possunt & debent cognoscere.

Dispositionem proprie designat partium solidarum Corporis humani pravam, immediate atque sensibilibiter actiones ledentem.

Pravam Dispositionem partis dicimus præternaturalem ejus constitutionem in uno aut altero eorum, quæ ad sanitatem requiri diximus, *Substantiâ* n.p. *Qualitatibus* omnis generis, *Quantitate* utraque, *Figurâ*, *Loco*, veraque *Unitate*, hoc solo notato, quædam dictorum magis in hac, minus in alia corporis parte, obtinere, ut ex differentiis patebit.

C A P U T II.

De Subiecto Morbi.

Subjectum Morbi idem quod Sanitatis, partes nempe Corporis humani Solide.

C A P U T III.

De Differentiis Morbi Essentialibus.

Differentias si spectemus , *Essentialiter* consideratus tot species nobis exhibet, quot sese exhibent dispositiones partium dictarum malæ , *Morbum* nempe *Substantia*, *Quantitatis*, *Qualitatum*, *Figura*, *Loci*, & *Unionis*.

Communiter ad triplicem classem eos reducere solent , sic ut omnis *Similaris* sit, *Organicus*, aut *Communis*.

Similaris Morbus Qualitates spectare dicitur indebitè se habentes. Hic quoad primas *Intemperies* vocatur , aut *Morbus Temperiei* , male *Morbus Intemperiei* ; quoad secundas *Morbus materie*, aut *qualitatis alienæ* ; quoad occultas , *Morbus Forma*, *totius Substantie*, *Venenatus*, aut *Qual propriarum*.

Organicus Morbus partium conformationem vitiatam respicit, & *Magnitudinem*, *Numerum*, *Figuram*, *Situm* atque *Connexionem*, complectitur. Hic variæ sese exhibent species.

Ita *Magnitudo* potest plus justo esse *Aucta* vel *Diminuta* ; *Numerus* itidem *major minorve*. Ad magnitudinem auctam *Tumores* reduci solent , à vitio qualitatum tactilium non nisi intensione differentes , nisi à parte aliâ solidâ producti fuerint. De iis agere eo

quod specialioris considerationis , praxeos magis medicæ est.

Figura Externa indecentem complectitur *Rectitudinem, Gibbositatem, Curvitatē, &c.* *Interna* Cavitationum atque Meatorum *Amplitudinem* inconvenientem , aut contra *Angustiam* nimiam. Ad illam reducuntur *Dilatatio vera* , cum tota cavitas, maximè quæ receptaculi loco fungitur, plus justo extenditur; *Anatomosis*, cum extrema meatorum p.n. dilatantur; *Diaresis*, cum iidem continui solutionem incurrunt; & *Diapedesis*, cum indebitè rarefiunt. Ad hanc *Obstructio*, cum via clauditur ab aliquo intus hærente, aut orificium obturante. *Constipatio*, cum ab intus adnato. *Compressio*, cum ab incumbente. *Adstrictio*, cum ab exsiccante atque adstringente externo internove. *Coalescentia* seu *Connascentia*, cum à conglutinante. *Subsidentia*, cum in se q. sponte concidunt meatûs parietes , humectati aut debilitati. *Contorsio*, cum variè contorquetur canalis.

Situs varius est , internus , externus, &c. *Morbum* constituit *Situs* seu *Collocationis*.

Connexio Augeri potest , cum disjuncta quæ debebant esse conjunguntur , & *Imminui*, cum, quæ debebant conjungi, disjunguntur, *Morbus Colligantia, Societatis*, *Consensus, Conjunctionis*, & *Connexionis* dicitur.

Communis denique *Morbus unionem* partium, tam similem quam dissimilem componentium, *solutam* respicit. Hinc &

Unitas

Unitatis solutio, *Morbus unionis*, &c. apud Medicos audit. Et hic quoque diversæ se offerunt species, quarum præcipuæ in parte *lurâ* (quales *Os* & *Cartilago*) I. *Fractura*, cum unitas eorum solvitur à violento du-
 tore, maximè per transversum, alias enim, si per longum fiat, *Fissura*, si cum in minima conquaflatione, *Comminutio*, vocatur. II. *Caries* cum ab externo internove corro-
 dente. In partibus verò mollibus I. *Vulnus*, cum à re externa acuta solvitur, sine aut cum partis ablatione. Hoc pro instrumenti ratio-
 ne *Incisio* seu *Sectio*, aut *Punctio* seu *Punctu-
 ra*, audit. II. *Ruptio* seu *ruptura*, cum ab ex-
 terno aut interno tendente. III. *Contusio*, cum ab obtuso premente. IV. *Ulcus*, cum ab externo aut interno corrodente, ferè cum puris præsentia. Ab Ulcere remissione, & sic nomine, differt *Erosio*.

Placet variis ad Morbum *Similarem* atque *Organicum* omnia referre, eò quod confor-
 matio debitam quoque unionem exigat. Integrum cuius quam velit sententiam am-
 plecti.

Putredo partium, *Gangrana* s. mortifica-
 tio incipiens, eamque sæpè insequens *Spha-
 celus*, s. mors ipsa, *Degeneratio* in aliam sub-
 stantiam, similesque præternaturales consti-
 tutiones qui ad Qualitatum vitia, vel singu-
 larem aliquam Classẽ, referre detrectat,
 quorsum reduci debeant ostendat.

CAPUT IV.

De Morbi Adjunctis.

Accidentales Differentias Morbi ut melius exhibere queamus, *Adjuncta* quædam præmittere necessarium, sunt hæc *Magnitudo, Numerus, Qualitates, Tempus, Motus, & Eventus.*

Magnitudo quantitatem denotat recessum à naturali statu, sive spectetur Intensio, sive Extensio.

Numerus Simpliciter aut Compositionem respicit, Unitatem aut Multitudinem.

Qualitas Vehementiam & Levitatem, Acutiem, Constantiam & Inconstantiam, Malignitatem & Benignitatem similesque conditiones respicit, de quibus Capite sequenti.

Tempus Durationem ejus spectat, aut durationis quantitatem. Hoc ut ætas animalium dividi solet in *Principium*, quo natura nondum evidenter oblectatur Cause; *Augmentum*, in quo incipit cum morbo colluctari; *Statum* s. *vigorem*, in quo maxima inter eos pugna, adeoque Morbus in summo consistit; & *Declinationem*, in solis salutaribus locum habentem, in qua morbus à naturâ victus desinit, & natura vigere incipit. Hæc Tempora si toti morbo applicentur *Universalia* vocari solent, si parti durationis puta paraxyismo, *Particularia.*

Motus morbi ejusdem per sua Tempora
pro-

progressum respicit, qui vel Continuus est, vel Interruptus, vel omninò Continens.

De unoquoq; mox sigillatim, id solùm hîc addendum. 1. In Intermittente & Continuo duo inveniri tempora, unum quietis, quod *intermissio* in illo, in hoc *Remissio*; alterum exacerbationis, quod *Paroxysmus* dicitur. Totum vero illud tempus, ex paroxysmo & intermissione aut remissione constans, dici *Periodum* seu *Circuitum*. 2. Esse *Intermittentem* & *Continuum* morbum vel *ordinatum*, qui certum typum, h. e. accessionum ordinem, observat, sive fixus fuerit, sive incertus, anticipans aut postponens, vel *inordinatum*, *periodicum*, *erraticum*, & *vagum*, qui typi certi expers.

Eventus tria præcipuè involvit, *Qualitatem* n. p. *eventus*, *Tempus* & *Modum*. Ratione *qualitatis* salutaris est vel lethalis, ratione *temporis* proximior vel remotior, ratione *modi* per solutionem fit, vel per mutationem.

Solutio tribuitur morbo, cum integrè finitur. Id verò fit subito, vel lentè. Paulatina solutio si salutaris sit λύσις sive *solutio simpliciter* dicitur, si verò lethalis μαρασμός s. *Marcor*. Mutatio subitanea, salutaris æque ac lethalis, κρίσις semper dicitur.

De priore non est quod multa adducamus, per se quid iis designemus constat, de *Crisi* quædam in genere, ejus naturam, causas, differentias, modum, & tempus spectantia, proponere necesse ducimus. Na-

Natura Criseos in eo constituitur 1. quod subito quidem Morbus finem sortiatur, aut præscio & prævidente Medico, ad signa eorum quæ præcedere solutionem eam solent debite attendenti. 2. quod conturbatio quædam seu symptomatum criticorum congeries, primo exhibeat, hinc sequatur evacuatio quædam materiæ cujusdam humoralis, non extra corpus, saltem ad partes alias. Utrumque non raro obtinere praxis medica docet, at verò & crises frequenter dari, præter cogitationem Medici, insperatò omninò nullis quæ quidem alicujus considerationi & certitudinis haberi queant præcedentibus signis, vel saltem, siquidem quædam se exhibuerint, haud ita diu antè solutionem se manifestantibus, praxis eadem luculenter declarat. Hæc cur in scriptis ferè negligent Medici, nil rationis video, nisi, mutationes eas solas hîc spectari, quæ signis cognosci & certo tempore prævideri possunt, aliquid sit.

Causas ejus quod attinet, cum in ea (quæ nempe hujus loci maximè est) conturbatio se exhibeat, eamque insequens evacuatio dicta, illam à fermentatione humorum extraordinaria deducere placet, hanc naturæ ipsi ad expellendum ab humoribus iisdem incitata adscribere.

Differentia variæ sunt, naturæ & materiæ morbificæ conditionem sequentes, inter quas præcipuæ, quod crisis sit I. *Bona* quæ ad salutem ægri tendit. *Mala* quæ ad mortem.

II. *Per-*

II. *Perfecta*, quæ ægrum integre à morbo liberat, nihilque materiæ morbificæ relinquit, *Imperfecta* quæ contra facit. III. *Fida* & *Secura*, quæ morbum ita tollit ut recidivæ nullus metus sit, adeoque eadem quæ perfecta; *Infida* quæ contra se habet. IV. *Tuta* quæ sine periculosis accidit symptomatibus; *periculosa* quæ cum iis.

Modum quod spectat, omnes Crises duobus modis fiunt, vel *κατ' ἐκκρεσιν*, per excretionem, vel *κατ' ἀνίστησιν*, seu *μετάστασιν*, per *Materia translationem*.

Per *Excretionem* ea fit, cum humores vitiosi per vomitum, alvi dejectionem, sudorem, urinam, hæmorrhagiam narium, mentium, atque hæmorrhoidum fluxum, expelluntur.

Per *Translationem* verò cum materia vitiosa non è corpore expellitur, sed in alium locum transfertur, & quidem vel in partes internas, vel, quod præstat, externas. Collecta sic abscessum constituere dicitur, impropriâ valdè & latâ vocis acceptione, cum non semper abscessus veri hic sese offerant, sed sæpe variæ conditionis Exanthemata atque Tubercula, neutiquam in abscessum terminantia, quia sic usus obtinuit, vocabulum hoc hic loci usurpare, retinebimus.

Tempus Criseos quod attinet, ratione *Morbi* Crisis salutaris ordinario solet in statu evenire, sæpè etiam in ipso principio & augmento,

gmento, cum ea excernuntur in quibus morbus residet, aut à quibus dependet, cum virium tolerantia : lethalis omni excepta declinatione ; ratione *Diei* eo expectanda Crisis, quo paroxysmus accidere solet, & magis quo hujus ingravescencia præcipua.

Cum autem Crises determinatis diebus fieri Medici censeant, nullo fundamento firmo, *Dies* illi ob id speciatim *Critici* dicuntur, ut reliqui omnes *non Critici* seu *Vacui*.

Critici trium generum statuuntur : *Critici simpliciter* sic dicti, *Principes* & *Radi-cales*, in quibus Crises meliores & frequentiores fieri dicuntur, qui omnes septenarii numero definiuntur, & recententur 7. 14. 20. 27. *Indicantes, Indices atque Contemplabiles*, à quibus monstrari Crisis futura dicitur, & habentur cujusque septenarii medici seu quaternarii, ut 4. 11. 17. 24. *Intercidentest, Provocatorii* s. *Intercalares*, in quibus ex accidenti natura ad intempestivam expulsionem incitatur, tales habentur, 3. 5. 9. 13. 15. 19. fitque hæc computatio cum replicatione tertii diei. *Non critici* seu *Vacui* sunt, in quibus nullam, vel rarissimam & imperfectam Crisin accidere putant, tales sunt 6. 8. 10. 12. 16. 18. quibus nonnulli addunt 22. 23. 25. 29. 30. 32. 33. 35. 38. 39. appellantur *Medicinales* dies, quod istis Medicus Pharmaca tutius exhibere possit.

Post 40 diem languent morbi, & lente potius quam Crisibus finiuntur, hinc morbi alii

alii mensibus, alii annis judicantur. Plura non addimus, quandoquidem Crisis talis in nostris hominibus vix unquam fiat.

Per Commutationem terminatur morbus, qui in alium mutatur priori similem, aut ab eo omnino diversum.

C A P U T V.

De Differentiis Accidentalibus.

Accidentaliter morbus si consideretur, variae ejus differentiae sese offerent, quarum plurimae etiam ad ipsa Symptomata sese extendunt, uti sequentia patefacient.

Omnibus iis examinandis, quas magno numero adducunt auctores, chartam impendere animus non est, sufficiat eas solas hic adduxisse quae in arte nostrâ usus sunt singularis. Possunt hæ ad quadruplicem Classem revocari, Morbum nempe ipsum, Subjectum ejus, Causas, & Effecta.

Morbum si spectemus, varietatem ipsi adferunt Numerus, Magnitudo, Qualitas, Tempus, Motus, & Eventus.

Numerus morbum constituit Unum vel Multos. *Unus* est, qui idem unam tantum partem obsidet, vel plures, sed sine interruptione. Sive simplex fuerit, sive compositus, ex morbis ejusdem conditionis, aut diversae.

Multi sunt, qui partes diversas occupant
cum

cum interruptione. Suntque *Separati* aut *Disjuncti*, qui nullam dependentiam ab invicem, connexionem, aut communionem obtinent. *Connexi* s. *Consequentes*, quorum unus dependet ab alio. *Impliciti* seu *Complexi*, qui in partibus consistunt, in communem functionem usumve conspirantibus. *Confusi*, quorum signa confundunt.

Ratione *Magnitudinis* *Magnus* est, qui medici attentionem summam exigit, *parvus*, qui minorem. Utrumque a conditione Causæ, Subjecti, & Symptomatis præcipue dependet. Sic si *Causa* fuerit magna, vehemens, maligna, *Subjectum* nobile, sensibile, magnum, & *Symptomata* gravia, morbus erit magnus. Contra si *Causa* parva, debilis, benigna, *Subjectum* ignobilius, insensibile aut saltem minus sensibile, parvum, *Symptomata* levia, is habendus parvus. Quandoque & *vitii* ipsius *gradus* huc facit.

Ratione *Qualitatis* morbus est I. *Levis*, qui haud multum affligit, *Vehemens* qui multum, & *Anceps*, qui medio modo. II. *Benignus*, qui malignitatis expers symptomata obtinet naturæ morbi convenientia. *Malignus*, qui ejus particeps symptomata graviora obtinet quam morbo illi videntur deberi. III. *Fidus*, qui talis est, qualis apparet. *Insidus*, qui gravior est quam apparet. IV. *Manifestus*, qui signis certis dignoscitur. *Occultus*, qui per signa evidens non evadit. V. *Constans*, qui idem semper. In-

PATHOLOGIA. 45

Instans, qui mutabilis valde. VI. *Longus*, *Rotundus*, *Fistularis*, &c. qui illius figuræ est.

Ratione *Temporis* morbus est I. *Vernalis*, *Estivalis*, *Autumnalis*, *Hyemalis*, qui potissimum illo anni tempore affligere solet, *Indifferens* qui modo hoc, modo illo. II. *Diurnus*, qui de die affligit. *Nocturnus*, qui de nocte. III. *Novus*, qui non diu incepit. *Antiquus*, *Longinquus*, *Inveteratus*, qui diu duravit. IV. *Fiens*, qui vel nondum productus est totus, vel Causam requirit foventem, *Factus*, qui contra se habet. V. *Subitaneus*, qui subito invadit, causa licet paulatim producta, *Paulatinus* qui paulatim.

Ratione *Motus* I. *Brevis* est, qui celeriter sua tempora percurrit. *Longus* seu *Chronicus*, qui lente, qualis est qui XL diem superavit. II. *Acutus*, qui celeriter, & cum periculo sua tempora percurrit. *Non acutus*, qui nihil celeritatis & periculi habet. *Acutus* quadruplex est, *Extreme Peracutus*, seu *Peracutus*, qui primo finitur quatrinduo. *Peracutus* qui octiduo, *Acutus simpliciter*, qui die 14 aut 20. *Acutus ex decidentia*, qui ad 40 extenditur. III. *Intermittens*, qui in sua duratione tempora à morbo libera interponit. *Continuus*, qui cum remissione quidem, at sine intermissione, affligit. *Contingens* qui omnis & intermissionis & remissionis expers. IV. *Incipiens*, qui in principio est. *Crescens*, qui in augmento. *Vigens*,

gens, qui in statu. *Declinans*, qui in declinatione.

Eventus Morbum constituit I. *Curabilem*, qui arte medica tolli potest. *Incurabilem*, qui ea tolli nequit. *Dubium* qui, modo tollitur, modo non. II. *Salutarem*, qui ad salutem ægri terminatur. *Lethalem*, qui ad mortem. *Ancipitem* qui modo ad salutem, modo ad mortem.

Respectu *Subjecti* morbus variat, vel prout spectatur simpliciter, vel prout secundum modum quo morbus in eo existit. Primum modo alius est I. Pro divisione hominum, maxime quoad temperamentum, ætatem, sexum, & vitæ genus, *biliosus*, *juvenilis*, *muliebris*, *peregrinantium*, &c. II. *Universalis*, qui totum corpus occupat. *Particularis*, qui privatam partem. III. *Internus*, qui partes corporis internas. *Externus*, qui externas. IV. *Totalis* qui totam partem, *Partialis* qui partem partis.

Secundo modo is est I. *Congruus*, qui alicujus temperiei, ætati, sexui, & vitæ generi, convenit. *Incongruus* qui contra se habet. II. *Consuetus* seu *Familiaris*, qui sæpius aliquem invadit. *Insuetus* quo non est solitus laborare. III. *Per se*, seu *per Essentiam*, & *Idiopathiam*, qui a nullo alio morbo, qua generationem, & curationem dependet. *Per Consensum*, seu *Sympathiam*, qui ab alio sic dependet. IV. *Primarius*, seu *per Prothopathiam*, qui primò affligit. *Secundarius* seu
per

per *Deuteropathiam* qui secundo. V. *Hecticus*, qui partibus firmiter inest, ut ægre auerri queat. *Scheticus*, qui remotis causis facile tolli potest. VI. *Æqualis*, qui æqualiter parti insidet. *Inæqualis*, qui inæqualiter. VII. *Perfectus* qui perfectè. *Imperfectus* qui imperfectè. VIII. *Indeterminatus* seu *communis*, qui indifferenter quamlibet, seu speciem, seu partem, infestat. *Determinatus* seu *proprius*, qui certam.

Respectu *Causarum* is est I. *Vernus*, *Æstivus*, *Autumnalis*, *Hyemalis*, *Nocturnus*, *Diurnus*, *Borealis*, *Austrinus*, &c. qui à constitutione dependet vernali, diurna, boreali, &c. II. *Sporadicus*, qui diversa specie eodem tempore plures infestat. *Pandemicus*, qui ejusdem speciei, à communi causa naturali, eodem tempore & loco, plures infestat. *Epidemicus*, à causa communi, non vernacula, & *Endemicus*, à causa communi vernacula, originem trahens. III. *Contagiosus*, qui sui seminum in aliud corpus transfundere valet, simileque producere. *Non Contagiosus*, qui non ita. IV. *Hereditarius*, cuius causæ aut dispositiones à parentibus, filii obnoxiiis, cum generationis principiis, liberos derivatur, *Non Hereditarius*, qui aliter non oritur. V. *Congenitus* seu *Nativus*, qui à primo ortu natis obtingit. *Adventitius* seu *Adscititius*, qui post supervenit. I. *Materialis*, qui pendet in esse à causa materiali. *Immaterialis*, qui eam non obtinnet.

tinet. VII. *Legitimus & Exquisitus*, qui pendet à causa ordinaria. *Spurius* qui ab in-
convenienti & extraordinaria.

Effecta Morbi si spectemus, occurrunt
I. *Morbus Comitatus*, qui alios consequentes
habet, & *non Comitatus*, qui iis destituitur.
Ad illum pertinet *Liquefaciens* f. *Colligativus*,
qui pinguedinem liquat, *Tabificus* f. *ma-*
rasinodes qui tabem inducit. II. *Dolorificus*
f. *Crucians*, cui dolor atrox junctus, *Indolori-*
ficus cui nullus.

CAPUT IV.

De Causis Morborum.

Morborum *Causa Efficientes*, de quibus
folis Medici solliciti, variae itidem sunt.
In genere omnes *Insita* quoque sunt, vel *Ad-*
ventitia.

Insita & hic generationis nostrae primor-
diis, & maximè materiae *Spermatice*, debentur,
Causaeque efficienti.

Inter *Adventitias* *Ante partum* accusari
merentur *Aër* externus, *Uterus*, *Sanguis*
maternus, *Primitia*, prae naturaliter dis-
posita, *violentum quodcunque externum*, quod
ictus, casus, coitus indecens, motus ma-
tris nimius, medicamenta, venena.

In partu *Manus* praecipue & *Instrumenta*
Obstetricis, *Uterus*, *Partesque ipsi adsitae*, *Pr-*
mitia, *Menses*.

Post partum considerabiles distributiones varias incurrunt, præcipuas adducere satis sit. Earum I. est in *Evidentes & Latentes*. Utræque eadem sunt quæ Sanitatis, supra enumeratæ, at indebitè se habentia, indecenterve usurpata, aut alio modo morbis occasionem præbentia. Accedunt *Contingentia* varia, quo *Infortunium & Seminium* præcipue referuntur.

Evidentes in *Necessarias & non Necessarias* distingui solent, quarum *Illa* habentur sine quibus vita nostra consistere nequit, *hæ* quibus ad vitam adeò haud indigemus. *Prioris ordinis* præcipuè sunt sex Res non naturales, *Sexus, Ætas, Habitus corporis, Vita, & Consuetudo, posterioris* quæ sunt *Arbitraria* statuuntur ut *Vestimenta, & Medicamenta, & Casuales* ut *Infortunium & Seminium*.

Sigillatim omnes perlustrare, adeoque & quid sint, & (quod præcipuum,) quot modis Morbos producere valeant, hic indicare non necesse, *Physiologia & Praxis* huc multum faciunt.

Suffecerit quod ad Evidentes de *Infortunio & Seminio* verbûm hîc addidisse.

Infortunium causa est externa, non necessario, sed merè fortuito, morbum inducens. Varium hoc. Talia enim quæ vulnerando, contundendo, frangendo, mordendo, aut simili modo, corpori noxam inferre valent, actuvè inferunt. Huc ergo ensis, culter, lapis,

C

sagitta,

sagitta, globus, animal venenatum, venenum, &c.

Seminium particulas denotat malignas ab uno corpore in aliud transientes, adeoque dispositionem illi quæ priori corpori inhaeret similem alteri inducentes. Græcis dicitur *μύσσημα*, Latinis aliis, licet minus propriè, *Contagium*.

Seminii propagatio triplici solet modo perfici, Contactu, Fomite, & ad Distans. *Contactus* fit corporum ægrotantis, & ejus in quod morbus propagatur, conjunctione, secundum unam vel plures partes. Huc coitus impurus, osculum, lactatio infantis, concubitus in eodem lecto. *Fomitis* rationem habet quod rarum est, exhalationes facile excipere valens, talia plumæ sunt, linum, gossypium, pelles pilis adhuc præditæ, lintea, telæ araneorum, vestes; aliquando *Lapides*, aut *Muri*, præcipue si impuritate lenta fuerint obducti. *Ad Distans* propagatio fit mediante *aëre* ferè tranquillo, quandoque flutulento.

Latentes Causas quod attinet *partium Solidarum* vitia modò in genere ubi differentias morborum exhibuimus declarata.

Humores respectu *Substantia* putredini etiam subjecti sunt atque degeneracioni; respectu *Qualitatum* vitio Caliditatis, Frigiditatis, Humiditatis, Siccitatis, Crassitie, Tenuitatis, Densitatis, Raritatis, Duritie, Mollitie, Friabilitatis, Tenacitatis, Coloris, Odoris,

Odor, Sapor, virtutisque Alexipharmae
venenato ; respectu *Quantitatis* abun-
dantiam incurrunt & defectum ; respectu
Loci situm alienum. Reliqua ut *Numerus*,
Figura, *Unio*, &c. non obtinent.

Voces pleræque quid velint ex dictis fa-
cillimum est colligere. *Degeneratio* [Humo-
rum in substantiam aliam considerationem
accuratorem exigit, obtinet hæc in variis va-
rietatibus, ut specialia patefacient, si non omnibus
saltem plerisque debetur mutatio in *Pus*,
Termem, *Calculus*, *Substantiam melli*, *pulsi*
veo similem, *Fungum*, *Carnem p. n.* *Pedi-*
culos, *Pelliculas*, *Cornu*, &c.

Spiritus strictè magis sic dicti iisdem suo
modo subjecti sunt vitiis quibus humores,
quoad Substantiam, Quantitatem, & Lo-
cum, aut quoad Qualitates non nisi Calidita-
tem, Frigiditatem, Humiditatem, Siccitatem, Crassiti-
em, Tenuitatem, Densitatem, Raritatem, Venenatæ-
que constitutioni. Alia nec hîc locum habent.

II. Causarum divisio est in *Procatartica*,
Antecedentem, & *Continentem*. *Procatar-*
tica quandoque illa dicitur quæ *Evidens* vo-
catur, aliquando illa habetur, quæ latentes
excitat & movet, sive sit in corpore, sive ex-
trinsecus adveniat, adeoque unde cum plures
quam una spectatur primo morbus produ-
citur. *Antecedens*, Græcis *Proëgumena*, quæ
in corpore latens morbum producere po-
test. *Continens* denique latens eadem, actu
m morbum efficiens.

Procataretica adeoque *vel* sunt Evidentes omnes, *vel* earum illæ solæ quæ dispositionem morbosam in corpore prærequirunt. *Proëgumenis* annumerantur Humores quæ maximè & Spiritus, & specialius magis sanguinea massa vasis suis atque receptaculis addita huc conclusa. *Continentibus* Humores iidem spiritusvè actu non solum Morbum alicubi producentes, sed & continuo foventes.

Priori modo quod si vox *Procataretica* sumatur, cum priori Causarum divisione hæc ferè coincidit, hoc solo ab ea distincta quod Latens Causa in eam quæ potentiâ, & alteram quæ actu, morbum producit, distribuitur. Posteriori v. si usurpetur, incompletam constituit Causarum divisionem, utpotè quæ Evidentes eas quæ dispositionem in corpore morbosam non requirunt, ut sunt Ensis, Lapis, &c. excludit. Antecedens, solum morbis cum materiâ conjunctis propria, si militer ac Continens, non nisi in morbis materiâ humoralis dependentibus obtineri dicitur. Evidentes adeoque licet proximæ morborum causæ evadere facile queant. Continentium tamen classi nequiquam adscribi solent. Continens omnis proxima, licet non prima, at non quævis proxima Continens.

Quævis harum divisionum suos agnoscere defensores. Eligemus nos priorem, idem monentes de illâ, quod de reliquis moneri solent earum patroni, non omnem scilicet morbum

um ex utriusque conditionis causis semper
ortum ducere, sæpe cum sola evidens suffice-
re reperitur.

Præter recensitas, supersunt & aliæ Causa-
rum morbificarum Divisiones, non solum
post partum, uti jam traditæ, sed & ante
ipsum, & in ipso, suo modo obtinentes.

Harum præcipuæ I. *Distinctio in Cau-
sam per se*, quæ propriis viribus, proxi-
me, morbum producit, & *per accidens* quæ
non propriis viribus, sed alterius interventu
illud efficit. II. In *Positivam* quæ suâ præ-
sentiâ effectum producit sibi similem, &
Privativam, quæ suâ absentia effectum pro-
ducit sibi dissimilem, & contrarium. III. In
Solitariam quæ sola, morbum inducit, &
Sociam quæ cum aliis causis. IV. In *Proxi-
mam*, quæ proxime agit, & *Remotam*, quæ
mediate. V. In *Principem* s. *Principalem*, quæ
varias inter causas conspirantes vim obtinet
primariam, & *Ministram* s. *Concausam*, quæ
principali adjumenta affert.

Atque hæc de Causis Morborum in gene-
re dicta, quo fastidiosa repetitio variorum
præscindatur, paucis jam quales in quovis
morbo generaliter spectato occurrere queant
exponere consultum.

Connati omnes, quique sunt *Hæreditarii*,
vel Insitis solis adscribuntur, vel quæ ante
partum aut in partu Corporis partes depræ-
pare valent suo loco indicatæ.

Adventitios verò quod spectat. *Morbi* hic

sele primo offerunt SUBSTANTIÆ vocatæ
Putredinis itaque causa humor est similis
 aut externa putrefacientia. *Gangrena* defec-
 ctus Spiritus insiti in parte. *Degenerationi*
 fere simpliciter alterantia externa internavee

MAGNITUDO AUCTA modo succi
 nutrititii sanguinis imprimis, bonitati, vaso-
 rumque apertioni, debetur, concurrente &
 Cordis motu: modò, & frequentius, ut in Tu-
 moribus, succi ejusdem, aut alterius excre-
 mentitii, (pituitæ præcipuè, lactis, bilis, semi-
 nis, urinæ, homerdæ) excedentis, vel alia
 simpliciter intemperati, in partium poris
 aut interstitiis, collectioni, aut partis alterius
 solidæ, ossium ferè, tendinum, glandularum
 vasorum, omenti, intestini, è loco conve-
 nienti recessui. *Collectio* hæc *Duplex* est
Paulatina scil. quâ sensim humores in parte
 quadam coacervantur, vocaturque *Congestio*
 & *Subitanea*, quâ confertim, diciturque ab-
 solute *Affluxus*. Utrobique & fluxus obtine-
 & collectio ipsa, ille tamen magis in affluxu
 hæc in congestione.

Fluxus Materiæ humoralis mobilitati in-
 debitæ præcipue debetur, five eam copia
 ejus causaverit, five tenuitas, five partis al-
 terius gravatæ, irritatæ, aut alias affectæ
 pulsio validior. Excellentiores hæ causæ sunt
 in Affluxu, minores vero in Congestione.

Collectio ipsa, paulatina æque ac subita-
 nea, dispari licet modo, vel Materiæ colli-
 gendæ imputari debet, vel Parti in qua con-
 gregatur

gregatur, *illi*, cum copia, crassitie, visciditate, peccat, siue talis accesserit, siue, aliàs tenuior in parte ipsa vi externarum Causarum, aëris maximè, medicamentorumve dissipantium, aut repellentium, talis redditus.

Huic 1. Cum eam affluentem consumere aut alio ablegare non valet. Vel ob naturalem aut præternaturalem debilitatem, quarum illa in partibus mollis spongiosæque substantiæ locum habet, hæc in omnibus ex morbo prægresso languidis. Vel ob viæ earum distributioni excretionive alias destinatae, siue canalis fuerit, siue pori partium, maxime externarum, quavis à causa, compressione imprimis, adstrictione, obstructione, angustiam. 2. Cum propter Connexionem, Situm, Viarumque quamcunque apertionem, facile eam admittit.

Tumoribus ipsiis hæc applicare difficile haud adeò erit. In specialibus commodius hoc peragitur. Causam primariam hîc adduxisse satis sit, exhibebit ea ut Species varias ita & appellationes diversas, simplices siue spectemus Tumores, *Exquisitos* alias dictos, siue compositos magis *Spurios* vocatos.

Humoribus qui adscribi solent in genere sunt: *Inflammatio* s. *Phlegmone*, cum est à sanguine sinceriore poris in partis copiosius contento. *Erysipelas*, s. *Ignis sacer*, cum à sanguine bilioso. *Oedema*, cum à pituitoso vel seroso incrassato, aut pituitâ ipsâ. *Hydrops* & *Hydatis*, gradu differentes, cum à serosiore,

lymp̃ha , urinâ. *Schyrrus* cum à melancho-
lico terrestri , aut pituitoso aliove indurato,
similive pituitâ. *Cancer* cum à sanguine in
bilem atram parte sui degenerato. *Ecchymo-
ma* , s. *Sugillatio* cum à sanguine quovis in
spatia vicina effuso. *Inflatio* cum à flatu. *Ab-
scessus* cum ab humore in aliam substantiam
degenerato, maxime in pus mutato, sub quo
comprehenduntur: *Vomicacum* pus cysti sin-
gulari continetur. *Atheroma* cum materia si-
milis pulti. *Steatoma* cum similis sebo, *Meli-
ceris* cum similis melli. *Empyema* s. *Suppu-
ratio* cum pus liberè in poris partis , aut ca-
vitate quadam notabili, hæret, *Sarcoma* cum
in carnem p.n. fit degeneratio.

Appellationum harum varias utpotè ge-
neraliores in partibus variis negligunt Me-
dici, specialiores adsumentes , quod *Angina*,
Parotis, *Ascites* , *Tympanites* , similesque in
praxi occurrentes declarant.

Non rarò & Tumores se offerunt certis
partibus & maximè cuti proprii , modò ab
hâc modò ab illa causâ , sæpè varie mixtâ,
exorti, qui idcirco ad nullam certam classẽ
ex dictis referri possunt, ut *Furunculus* , *Im-
petigo*, *Vari*, *Verruca*, *Clavi*, &c. de quorum
naturâ in specialibus.

Lac, Semen , Bilis , Homerda quos produ-
cant Tumores singulari nomine nondum
donavere Medici.

Mixti generis s. Spuriï qui sunt mixtæ
etiam conditionis Causas agnoscere censetur,
tur,

tur, sic Phlegmone Erysipelatodes & Phlegmonis & Erysipelatis Causas dispari licet gradu concurrentes adsumere dicitur. Eadem ratio aliorum.

Parti solidæ præcipuè tribuitur *Hernia*, cum np. circa inguina, umbilicum, aut scrotum Tumor se exhibet ab omento, aut intestino, quamvis & hîc ab humore seroso flatulento ve aut sarcomate, eo nomine venire soleat, specialibus nominibus insigniri consuetus.

MAGNITUDO IMMINUTA *vel* Causas solas *Externas* agnoscit, Humorem nutriendum consumentes, alio ducentes, aut affluere impediētes, imò substantiam ipsam partis auferentes. Prius efficiunt Evacuationes largæ, sanguinis præsertim, Vesicatoria, Vincula, &c. Posterius Erodentia, ut Vermes, Humoresque acres; Urentia, ut Ignis, potentialis æque ac actualis; Putrefacientia, ut Medicamenta Septica, Styptica, Narcotica, excessive Frigida; Secantia, ut Forceps, Culter, Serra; *Vel* solas *Internas*, alimentitii nempe Humoris penuriam, aut ad nutriendum minus aptam constitutionem, ipsiusque Partis augendæ debilitatem; quibus & non raro accedit Vasorum interna angustia, Cordisque motus segnior: *Vel Utrasque* conjunctas.

NUMERI *Morbis*, similes causas agnoscit, maximè externas.

QUALITATUM *Morbi* ut varii sunt,

ita causas varias agnoscunt. *Intemperies* omnis sive simplex fuerit, sive compositus, humorem arguit, calidum, frigidum, humidum, siccum, &c.

Crassities humores vel per se crassos, vel calore incrassatos. *Tenuitas* tenues, aut attenuatos.

Densitas eos infarcientes, crassos, sive crudiores fuerint, frigidi, sive terrestres magis siccivè. *Raritas* tenuiores, & fere semper calidiores.

Durities vel calidiores humidum consumentes, vel frigidiores copiosos, siccos. *Molities* contra vel frigidiores humidos, vel calidiores abundantes.

Asperitas omnis generis acres, falsos, acidos, in genere calidos. *Levitas*, humectandi, refrigerandive vi pollentes.

Lentor seu *Flexibilitas* Vel humorem pinguem humidum abundantem, Vel siccum deficientem. *Friabilitas* vero hunc exsuperantem, illum deficientem.

Gravitas vel humorum copiam maxime frigidorum, vel caloris influentis insitivè penuriam. *Levitas* contra eorum defectum, vel hujus abundantiam.

Tensitas humorum spirituumve copiam aut raritatem. *Laxitas* eorum inopiam.

Rigiditas spirituum copiam. *Flacciditas* eorum defectum.

Color, Odor, Sapor, &c. Humores, qualitatibus consimilibus præditos, partes vitiatas
omn

omni modo pererrantes, albicantes, flavos, falsos, acidos, fætidos, &c.

Morbos dictos si non primo & per se in partibus dictis producant, saltem ad eorundem proventum plurimum conferunt Causæ externæ variæ, Aër maxime, Medicamenta calefaciendi, refrigerandi, &c. incrassandi, adstringendi, emolliendi, similique virtute prædita. Quod & in Tumorum causatione supra annotari voluimus.

Morbi *Occulti* à Causis occulto modo agentibus pendent, sive foris corpori adveniant, ut Morsus animalis venenati, Venena assumpta, &c. sive in ipso generentur. Non enim Causæ hæ alterius conditionis sunt, quam quæ aliorum Morborum, internæ æque ac externæ, manifestæ, solum hoc discriminis interest, quod veneni specialis dispositione contaminatæ sint, & hic maxime locum habet Seminium.

FIGURA INTERNA *vitiata* ut varias agnoscat species, sic & causas varias, ordine eas percurramus. *Dilatatio* itaque vera, ipsaque *Anastomosis*, vel à copia materiæ, in cavitate eâ naturaliter, aut p.n. contentæ, vel à rarefactione ejusdem, vel à laxitate membranarum, originem sortitur; solutionem enim continui hujusve causas Anastomosi adscribere, nil rationis habet.

Diæresis ab erodente, ut humoribus, aut Medicamentis acribus; distendente, ut humoribus copiosis, ac turgentibus; rumpen-

te, ut motu vehementi, clamore impetuofo, pondere gravi, &c. aut Incidente, ut gladio, &c.

Diapedesis ab humectantibus & rareficientibus, maxime externe applicatis.

Obstructio à materiâ, Vel copiâ solâ, ut est sanguis copiosus, Vel qualitate, ut sunt humores visceri, crassi, Vel tota substantia ut calculi, vermes, &c. cavitatem replente, aut ejus orificium obturante.

Constipatio à carunculâ, tuberculo, callo, tumore, similibusque interiori superficiiei adnatis.

Compressio foris à vinculis, aut pondere, intus ab humoribus, aut extrinsecus assumptis, ut est pulvis lapidum inspiratione attractus, &c. vel à partibus solidis, maxime ubi plus justo distentæ.

Adstrictio ab internis externisve exsiccandi adstringendive vi præditis, humore scilicet medicamento, cibo, potu, vinculis &c.

Coalescentia maxime vulnera aut ulcera sequitur, sæpe carne, callo, similique intercedente.

Subsidentia humectationem indebitam membranarum, suis à causis internis externisve ortam, aut earundem ex caloris spiritusque defectu debilitatem, adde insufficientem à contento distensionem.

Contorsionem vix aliquid efficit præter motum corporis excedentem, aut acrimonia assumpta. Annon & suum confert nimia

P A T H O L O G I A. 61

omnia intestinorum humiditas, in quibus hic affectus imprimis obtinet?

FIGURA EXTERNE *Vitiata* causas agnoscit manus nutricis, aut, maxime ubi luxata vel fracta reponenda, Chirurgi, fascias, vulnerantia, frangentia, contundentia, &c. motum item corporis, vociferationem, &c. Quin & interne Humores affluentes varios.

Morbus *Situs*, qualis in procidentiis variis & luxatione obtinet, externe fere agnoscit infortunium, internè humores frigidiores laxantes, calidiores constringentes, aciores erodentes, copiosiores prementes, aut rumpentes, imo partes ipsas solidas præter naturam tumentes.

CONNEXIONIS Morbus, laxior ubi fuerit conjunctio, præter humores erodendi, laxandique vim habentes, externa omnia separandi, extendendique vi prædita. Si vero stricta magis, humores glutinosos, vel medicamenta conglutinandi virtute pollentia, vincula, similiaque adstringentia, causas habet

CONTINUITATIS Morbus, vel externa violenta sola respicit, ut *Contusio*, *Vulnus*, *Fractura*, vel præterea humores copiâ, raritateve peccantes, ut *Raptio*.

Ulcera, & *Caries* & humores causas habent corrodescentes, pungentes, benigni siue fuerint, siue maligni, calculos ipsos, vermes, &c. & quæcunque externa ejusdem virtutis

virtutis , aut etiam humectantia nimium , præsertim si vulneris curatio instituatur.

Ita quidem quales Causæ in genere consideratæ Morbis singulis debeantur paucius vidimus, antequam ad alia accedamus, quales & Causis internis, Humorum scil. atque Spirituum vitiiis, competant, eodem modo investigemus conveniens omnino.

Humores itaque quod attinet , vitium eorum in *Substantiâ* , quod aliis habetur qualitatum excessus immoderatus , causas varias admittit. *Putredo* Caloris debilitatem sequitur, dissipatione per Calida , oppressione per frigida , iniquatione per corrupta, introductionem. Prima ultimaque immediate agunt media vel immediate calorem opprimendo, vel mediatè evaporationem calidi ventilationemve inhibendo.

Degenerationis exempla in *Pure*, *Calculis*, *Vermibus*, *Pulti*, *Savo Mellivè simili Substantiâ*, *Fungo*, *Pediculis* , *Pelliculis* , &c. manifestata , declarabit Praxis, maxime ubi Sanguinis & Chyli vitia exponuntur , unde quæ huc facere possent deducere facillimum curioso Lectori.

Quantitate humores *excedunt* , quia vel copiosius debito generantur, ob Materiæ copiam , ac Causæ efficientis robur. Vel modè geniti non ritè consumuntur , aut evacuantur , propter Humoris crassitiem. Partis motum tardiozem, Vasorum angustiam, aut etiam intermissas Evacuaciones.

Deficiunt contra vel quia parcius producuntur, ex defectu *Materiae*, *Causae*que efficientis dispositione malâ, *vel* quia iusta copia producti plus debitò consumuntur, aut excernuntur, propter *Humorum* tenuitatem, *Partis* motum vehementiorem, *Vasorum* apertionem, aut etiam *Evacuationes* alias, arte vel naturâ duce largius iusto institutas.

Qualitatum vitia in *Humoribus* quæ producunt *causæ* variæ sunt, pro ipsorum vitiorum diversitate, privative sive egerint sive positivè, per se aut per accidens, &c. Exempli loco in uno alterovè eas spectabimus. Ita *Intemperiem Calidam* efficiunt ex *Internis* *Humores* calidiores per se, sive natura sua tales fuerint, sive ex retentione facti, frigidiores per accidens, *Spiritus* item omnes, imo & *Partes solidæ* calidiores, tam quæ secundum naturam tales fuerint, quam quæ præter naturam. Ex *Externis* *Aër* calidus frigidusvè; *Cibus* & *Potus* similis naturæ; *Motus corporis* nimius; *Vigiliæ* excedentes; *Menses*, *Bilis*, *Semen* retenta; *Ira* immodica; *Vestimenta*, *Æstuarium*, *Balnea*, *Medicamenta interna* externavè calida frigidavè; *Venena ipsa*; *Morsus animalium venenatorum*; *Seminium* omne; imo quæcunque extrinsece calorem inducere valent per se (ut ignitia varia,) vel per accidens (ut frigida summe.)

Frigidam Intemperiem producunt, ex *Internis*, *Humores* omnis generis frigidiores, calidio-

calidioresque. Spiritus item partesque solidæ frigidiores, natura, aut præter naturam tales. Ex *Externis* Aër frigidus calidusvè, Cibus & Potus similis naturæ, Tristitia, Somnus, Quies, Vigiliæ diuturnæ, Motus nimius, Vestimenta, Medicamenta interna externave frigida calidave, Morsus, Venena, aliaque fortuita, uti & Semina omnia, frigida per se, calida per accidens.

Humidam eadem fere producant quæ frigidam, modo humiditatis sint magis participes. *Siccam* quæ calidam, modo magis exsiccativa vi agant.

Qualitatum Secundarum vitia in Humoribus confimiles quoque causas agnoscunt. Ita *Crassities* modo intemperiei calidæ & siccæ, modo, & frequentius, frigidæ & humidæ, causas assumit. *Tenuitas* easdem, dispari quamvis ratione. Flatus speciatim adhuc externa flatulenta. *Soliditas* fere intemperiei frigidæ & siccæ, quandoque & humidæ. *Raritas* calidæ. *Durities* easdem quas crassities. *Mollities* quas intemperies frigida, humida, nonnunquam quas calida. *Lenitor* maximè intemperiei calidæ & humidæ.

Colore, odore, &c. peccant humores, vel, & præcipue, propter Causas externas similibus qualitatibus præditas, Alimenta, Potulenta, Medicamenta, *Vel* internas, Partium scilicet eorundem elaborationi, segregationi, excretioni, inservientium, Morbos, adeoque & functiones ipsas læsas.

Occulta vitia Causis quidem manifestis obediunt, externis internisvè, at vero quæ speciali modo veneni participes, maximè hic cum habent Seminium, Venena assumpta, Morsus animalium &c.

Loci vitium in Humoribus motum eorum immoderatum sequitur maxime; accedunt humen & causæ aliæ, Continui np. in partibus naturaliter eos continentibus solutio, imo et harum æque ac aliarum motus indebitus, materia contenta, copia vel qualitate molesta, Medicamentis, aliisque externis, irritantibus, aut comprimendi vi præditis, excitatus.

Spirituum vitia easdem quas vitia Humorum agnoscunt Causas, modo iis ritè applicentur, quod facillimum cum sit, nolumus hic easdem iterum adducere. Plenius ea specialia declarabunt.

C A P U T VII.

De Effectis Morbi.

EFFECTA Morbi Sanitatis effectis opposita, triplicis conditionis præcipue habentur, *Actio* np. *lasa*, *Retentorum* atque *Excretorum vitium*, & *Qualitas corporis mutata*.

Actio lasa, præcipuum Morbi effectum, est, quæ secundum naturæ leges non periclitatur. Hujus *Differentia* desumuntur vel à modo læsionis, vel à diversitate actionis.

A modo

A modo læsionis quadruplex ea est. *Abolita*, quæ omnino cessat, revera, aut ad sensum, in totum, vel ad tempus. *Diminuta*, quæ debilitata & imperfectè fit, vel tarde & longiore quam par est tempore. *Depravata*, quæ vitiose fit & aliter quam debebat, *Aucta* quæ validius & vehementius & fortius peragitur.

A diversitate actionis tot actiones læsiones propendent, quales bonæ, *Vegetativa* scilicet, *Sensitiva*, *Generatio*, *Visio*, *Auditio*, *Nutritio* & quæ sunt aliæ supra declaratæ.

Retenta Humores spiritusque spectantur, imò Excrementa omnia naturaliter in corpore retinenda, quoad Substantiam, *Quantitatem*, *Qualitates*ve prave se habentia, quæ de re plenius in particularibus.

Excretorum quoque vitium quotuplex possit esse specialis eorum consideratio suo loco exhibebit, *Substantia* quam maxime vitium & hic attenditur, *Quantitatis*, *Qualitatum*ve. Reliqua enim, ut tempus, locus, modus excernendi, ubi de actionibus læsionibus exponuntur. Vitium *Substantia* accidit cum vel ipsum excretum toto genere p. n. est, ut vermes, pus, &c. vel prorsus secundum naturam, adeoque sic retinendum, ut sanguinis laudabilis copia non ita excedens. Vitium *Quantitatis* in excessu est, cum largius profuunt, quam debebat, vel in defectu cum parcius. Vitium *Qualitatis* varium est pro sensuum varietate, præcipue spectantur *Tactiles* primæ & secundæ, hinc *Visibiles*, tum *Odorati*.

Odorabiles, rarius Gustabiles aut Audibiles attenduntur.

Per *Affectus corporis simplices* s. *qualitates mutatas* Medici accidentia designant partibus externis imprimis, inhærentia, à morbis dependentia, in se actiones neutiquam vel saltem leviter lædientia, *qualitatesque mutatas* eadem vocari docent, valdè generaliter sumto qualitatis vocabulo, sic ut non solum vitia qualitatum, sed & quantitatis, situs, & similia, comprehendat, duplicis adeoque conditionis ea in genere considerata constituunt, *Sensibilia* scil. *Communia* quæ variis sensibus simul subjiciuntur, & *propria* magis, quæ uni tantum. Illis annumerant Magnitudinem, Figuram, &c. p. n. se habentia, actiones tamen non adeò notabiliter lædantia. Hæc vulgò pro sensuum numero quintuplicia habentur, Visibilia np. Audibilia, Gustabilia, Odorabilia, Tactilia. Sunt tamè qui gustabilia ex hoc censu eliminant, nec sine ratione. Et certe affectus hi omnes simplices in partibus externis occurrentes cur magis Symptomata appellari debeant quam vitia similia in internis se exhibentia, necdum declaratum video.

Tribus hisce Symptomatum generibus summis quartum addere, *Morbum* np. *alteri supervenientem*, non adeò inconveniens videtur.

Actionum adeoque læsio, quæ vero morbo non debetur, sed magis *Errori* cuidam *externo*,

terno, huc minimè reduci meretur. Quin & sedulo distinguere tenetur Medicus *Naturæ & Morbi opera*, illa enim à natura fiunt bene se habente, aut saltem morbo validiore, beneque operante, hæc, alias symptomata dicta, à natura fiunt male se habente, & à morbo ferè victa.

SEMEIOTICÆ

PARS I.

De Signis in genere.

Tertia Institutionum Medicinæ pars SEMEIOTICA dicitur, seu *doctrina de signis*, σημεῖον enim Græcis, nostris *signum* est, aliquod nempè evidens indicans aliquod latens.

Latens hoc, quod notum fieri debet, non est absolutè aliquod natura sua tale, sed comparative, respectu suæ existentiae in determinato subjecto, Estque vel *præsens*, vel *futurum*. Prius quæ manifestant signa *Diagnosticæ*, seu *Demonstrativa* vocantur, quæ posterius *Prognostica*. Αὐαμνυστική seu Memorativa, quæ in memoriam revocant præterita, à Diagnosticis diversa constituere, nulla necessitas.

Præsens signis manifestandum in genere id omne est, quidquid Morbum, Causas ejus,
Subje-

Subjectum , atque Effecta , ullo modo spectat , iis solis exceptis quæ ad Eventum Morbi pertinent , utpote qui inter futura meritò habetur , Signa enim alia dicere *Salubria* , quæ notas faciunt res quæ secundum naturam sunt , alia *Insalubria* , quæ eas quæ contra naturam sunt , nihil est. Sanitatis , quæque eo faciunt , signa dare , supervacaneum omnino , cum unusquisque cum expedite functiones obit , se bene valere , causisque bonis uti , sciat. Therapeuticam adeoque Signorum hæc doctrina maximè spectat.

Diagnostica *Propria* sunt , quæ uni soli rei conveniunt , adeoque quid determinate denotant. Vel *Communia* , quæ in pluribus & diversis rebus reperiuntur , adeoque nil determinate exhibent.

Propriorum tria referuntur genera , sic ut sint *Inseparabilia* quæ omni signato , sed non soli , competunt , *Propria tantum* quæ soli , at non omni , *Propria & Inseparabilia simul* , quæ omni , & soli ; specialiore nomine hæc *Pathognomonica* dicuntur. Raro tale signum simplex datur , fere plures conjunguntur. *Communia* , Συμπεσόντα , id est , *Affidentia* , seu *Concurrentia* dicta , morbi solam conditionem , magnitudinem , benignitatem &c. ubi adsunt (quod non semper est) indicant.

Prognostica triplicis ordinis habentur , pro triplicitate eorum quæ in Eventu morbi annotari solent , *Salutis* np. & *Mortis* , quæ Qualitatem eventus spectant , salutaris is futurus sit,

fit, an lethalis, curabilis an incurabilis, denotantia; *Coctionis* & *Cruditatis*, quæ Tempus ejus, longus an futurus morbus vel brevis, exhibentia; & *Critica*, quæ Modum, an subito vel paulatim, & qua ratione, ad salutem vel mortem deveniet, ostendentia. Nobis duo priora primaria videntur, nostris enim locis ultima non ita obtinent. Omnia hæc aliis *ἐπιφανόμενα* & *ἐπιγενόμενα* appellantur, quasi *post apparentia* diceres aut *supergenita*, eo quod non statim à principio adesse soleant, sed post supervenire, sicque mutationem in morbis designare.

Evidens, quod manifestat, id primo denotat quod sensibus nostris obvium est, hinc & quod sic cognitum in aliorum notitiam nos deducit. Hoc numero certo comprehendere nequit. Illud pro diversitate sensuum externorum quintuplex occurrit, Visibile nempe, Audibile, Odorabile, Gustabile, & Tactile. Omnia ad Causas, Subjectum, Effecta, atque Concomitantia reducere non adeo incommodum censemus.

Visibilia præcipue sunt 1. Ægrotantis facies, 2. Oculi, 3. Lingua, & Fauces, 4. Ungues, & Pili, 5. Universus corporis Habitus, 6. Sputa, Urina, Sanguis extractus, Secundinæ, & si quæ alia per os, alvum, uterum, aliaque loca è corpore ejiciuntur, 7. Decubitus, 8. Affectus partium solidarum in oculos incurrentes. 9. Actiones læsæ variæ similiter oculis observabiles.

Odora-

Odorabilia illa maxime sunt, quæ ex Surore, Urina, Homerda, Pure, aliisque excrementis, si non semper ex proposito saltem præter voluntatem, naribus haurimus.

Gustus imprimis occupatur circa cognitionem bonitatis aut pravitatis Lactis, simili-
nque utilium humorum. Urinam & fæces stare turpe & arti ignominiosum.

Tactus apprime utilis est ad cognitionem Temperamenti totius, aut partis alicujus, Pulsus, 3. variorum affectuum immedia-
aut mediate digitis sese subjicientium.

Auditu Medicus percipit quæ ad interrota respondet æger aut adstantium aliquis. terminos quæstionum Hippocrates his præ-
ibit verbis: *cum ad agrotum deveneris, in-
rogare oportet, quæ patiatur, & ex quâ
cusa, & quot jam diebus, & an venter se-
lat, & quo victu utatur.*

Placet magis distinctè hæc annotare tem-
ra, illud nempe quo primo ægrotantem
cedit Medicus, & id quo visitationes repe-
Illo Methodus Hippocratica jam adducta
commodata valde, hoc vero non ita. Con-
tum itaque videtur tempore utroq; com-
odam tyronum in gratiam hic exhibere.

Primo ergo ad ægrum accessu sciscitando
eo investigare tenetur Medicus 1. *Qua-
tiatur*, hoc est quæ ipsi molesta sint, ad
am quæstionem si non sufficienter æger,
t qui ipsi adest, respondeat, specialiter sym-
ptomata omnia percurrere debet Medicus.

Actio.

Actiões maxime , atque vitium Excretorum. 2. Quo in *Loco* seu quâ parte corporis molestiam percipiat. 3. A qua *Causa*, externa internave , originem duxisse malum si persuadeat , quam quo Medicus queat melius indagare , secundum traditam seriem earum quaestiones instituat. 4. A quo *Tempore* manifeste habuerit , quo cognoscatur qualitas , magnitudo , & tempus morbi. 5. An & quibus *Modis* usus , quoque cum commodo aut incommodo.

Visitatione alterâ , aliisque insequentibus percunctari eadem necesse habet Medicus , quæ ad Morbi , Causarum ejus , Subjectique dignotionem ullo modo faciant , siquidem non satis de iis constiterit , hinc & quæ præscripti Medii usum sequuta mutatio.

Quo autem ordine hæc omnia in futurum usum transferre debeat Medicus , absolute doceri nequit , fere Audibilia principatim tenent , quibus hinc inde suis locis Visibilia atque Tactilia miscentur , reliquorum rarior & vix considerabilis usus. Manuductione à Medico exercitata factæ hanc rem melius declarant.

Animus non est , nec necessarium , quævis dictorum indicare atque prædicare valeant , exponere , specialia magis præcipere eorum sunt , quam quæ hic exhibeantur , quæ itaque hic de *Pulsu* , *Urina* , *Respiratione* , *Sudore* , *Homerda* , *Lingua* , *Oculis* aliisque , vulgo tradi solent , ex praxi medica

petere poterit Medicus, suisquæ ægrotantibus applicare. Conditionem suæ Causæ ut sequuntur, ita etiam semper Indicant. Quo magis à statu naturali recesserint & morbi, & causæ eorum, & symptomata ipsa; quo majoris fuerit considerationis pars affecta; eo Prædictiones graviores. Sufficiat quibus modis latentia requisita, siquidem possibile, in genere cognosci & prænosci queant, verbo indicasse.

P A R S II.

De Signis Diagnosticiis.

C A P U T I.

De Signis Morbi, & eo spectantium.

MORBUM adeoque, ejusque Speciem si non gustu olfactuvè cognoscamus, quod rarum, vel etiam visu, tactuvè, quod frequenter contingit, sive mediatè ad fiat, sive immediatè, Relatio ægrotantis atque adstantium, quantum possibile, patefaciet, modo quæstiones Medici in cognitionem Causarum efficientium quoad naturam, & efficaciam; Subjecti, quoad temperiem, ætatem, sexum, vitæ genus, & consuetudinem; ipsorumque Symptomatum, cum his vel illis morbis convenientiam habentium,

bentium, actionum imprimis & excrementorum, nos deduxerint.

Species omnes Morborum percurrere, nec necessarium, nec possibile. Satis sit Signa præcipua quorundam eorum, qui, indeterminati magis, sensus nostros incurrunt, Signis tamen ut dignoscantur indigent, proposuisse.

Tumores hîc se primò offerunt supra adducti, hinc Gangræna, eamque sæpè insequens Sphacelus, tandem & Ossium Luxatio, Fractura atque Caries. Reliquos enim, utpote proprios magis certis partibus, praxis exponet.

Phlegmones itaque Signa, post Causas, (& hîc & ubique, benè semper, & primò, considerandas,) rubedo imprimis sunt, calor, tensio, & dolor pulsatilis.

Ecchymomatis rubor, calor, sanguinis transparentia, dolor aliqualis.

Erysipelatis invasio ferè cum horrore, febricula, dolor vehemens, rubedo splendens, intumescencia & tensio minor, ardor.

Oedematis mollities & laxitas, dolor nullus aut exiguus, albedo, caloris remissio, ad impressionem digitorum vestigium.

Hydropis eadem quæ Oedematis, ast tensio major, præter ea quæ in singulis ejus speciebus singulatim occurrunt.

Schirrhi dolor exiguus aut nullus, durties, renitentia, color lividus aut subalbicans, vasorum adjacentium intumescencia.

Cancris non Exulcerati paulatina accretio, durties,

durities, color plumbeus, lividus aut nigricans, calor, dolor pulsabilis, rotunditas inæqualis, vasorum ambientium turgescencia. *Exulcerati* corruptio cum foetore, sordidâ illuvie, labiorum duritie & conversione, febris, animi deliquia, &c.

Inflationis dolor, murmur, splendor, renitentia, fluctuatio, ructus.

Abscessus Purulenti caloris, doloris, pulsationisque in parte affectâ, febris itidem aliorumq; accidentium remissio, punctiones intermittentes validæ, tumoris (si oculis objectus) in mucronem sublatio, & à pressione materiæ fluctuatio, color albicans magis, mollitiesque & humiditas major. In *Meliceride* speciatim materia compressa mollis valde, durior in *Steatomate*, mediæ conditionis in *Atheromate*, brevi augmentum sumens, sæpè horrendum. *Vomica* Signa nulla sunt, ut omnia adducta incerta valde. Aperto tumore omnia melius patefiunt. In *Sarcomate* nulla dictorum Signa¹, sensim oritur, in corpore aliàs benè se habente.

Gangranam denotant, præter Causas, ferè quæ in Phlegmone, dolor hinc & pulsus subitò remittentes, Color ex rubro in album mutatus, fovea ex compressione, partis subsidentia, phlyctenæ ex hâc subsidentia, ichor contentus in Phlyctenis initio tenuis paulatim crassescens, sensus imminutio, foetor.

Sphacelum, partis ponderositas, color nigricans,

gricans, odor morticinus, durities ficcitasque, partium à se invicem facilis separatio, sensus motusque ablatio.

Luxationem (à qua non nisi remissione differt *subluxatio*) præter Causas, uno in loco protuberantia, in opposito sinus, dolor, actionis abolitio aut imminutio in parte in quâ ea contigit, præcipuè manifestant.

Fractura vix nisi diligenti inquisitione, manuum instrumentorumve ope institutâ, partibus circumjectis sæpè (si non satis os pateat) divisilis & separatis, innotescit ex asperitate, actionis abolitione, membri fere abbreviatione, dolore. Causis non neglectis.

Cariæ Signa varia sunt. Os ubi oculis subiectum, primò id pingue reprehenditur, hinc flavum, post nigrum & inæquale; at verò ubi latet, Cariem adesse judicant Chirurgi 1. Si fistula præcesserit aut ulcus diuturnum adfuerit. 2. Si ulcra alia ad cicatricem perducta paulo post renoventur, cicatrice ruptâ. 3. Caro superposita flaccida fiat, spongiosa, pallida, plumbea. 4. Specillum immissum non inveniat resistantiam sed inæqualitatem. & 5. si pus aut sanies effluat copiosius quam pro ulceris magnitudine, tenue foetidumque.

DIFFERENTIÆ ACCIDENTALES quæque sunt Morborum ADJUNCTA, visui licet sæpè pateant, & tactui, præcipua tamen hic efficit auditus. Supra adducta satis omnia declarant. Qua ratione enim *Acuties* atque

atque *Lenitas*, *Malignitas* atque *Benignitas*, *Magnitudo* atque *Parvitas*, & quæ sunt ejus conditionis alia, ex consideratione Subjecti, *Causarum*, *Symptomatumve*, cognosci queant & debeant, conveniens modo instituatur investigatio, facile ex dictis cognoscere. Sufficit qua ratione *Morbi*, *quitalles per se*, ab iis qui per *consensum*, imo ipsa *Morborum Tempora* distinguere possint, indicasse. Quod si ergo percipimus (quocunque etiam id fiat sensu) causas morbificas cuiusdam parti magis occurrisse, consuetam magis aliquam ægrotare, continuè laborare, effecta ad alterius partis affectum non augeri aut imminui, imo accidentia omnia in ea primo apparere, per se morbus erit, uti qui contra se habet per *consensum*.

Tempora sic ferè distinguere solent Medici, quod in *Principio* cruda omnia, (in excrementis maxime se exhibentia, præsertim in urina,) sese ostendant, & symptomata lævia, haud multum à statu bono recedentia. In *Augmento* ingravescent symptomata, cruditasque in excrementis perseverat. In *Statu* symptomata vel ad ultimum pravitatis gradum pervenerunt, vel his remissiora mutationem nullam notabilem in melius pejusve ostendunt, eadem cruditatis coctionisve conditio. In *Declinatione* (quæ in solis salutaribus obtinet) in melius omnia ruere videntur. Reliqua Medicina specialis clarius proponet.

Ad cognitionem SUBJECTI seu PARTIS AFFECTÆ, inaximè quæ occulta magis, *Visus* multum valet, & *Tactus*, mediate aut immediate, *Odor* aliquid, alit̃ rarius. Primarium autem, similiter ac in aliis, hic confert *Auditus*. Hic ostendit ex relatione ægri quis Partis læsæ Situs, quæ Causæ, quæ Effecta. Situs singulis partibus suis. Causarum una hanc magis spectat, illam altera, sive habeatur ratio vitæ generis, sive viarum ad partes diversimode tendentium, sive contrarietatis ordinariæ. Effecta partes illas denotant, unde naturaliter promanant Actiones, & defluunt Excreta ferè excernenda, aliter quam debebant constituta, rarius retinenda. Huc quæ de Doloris varietate ab authoribus referuntur.

CAPUT II.

De Signis Causarum Morbi.

CAUSARUM *Evidentium* notitiam acquirimus ex relatione ægri & adstantium, spontanea sive fuerit sive interrogatione ordinatâ elicitâ, vel ope artificiosæ conjecturæ, aut antea actæ conversationis. Visu quoque varia notamus Olfactuque.

Latentes magis cognoscuntur sæpius *Visu*, sive partes morbosas oculis obvias spectemus, aliorum morborum causas, sive humores vitiatos, artis aut naturæ ope educ-
ctos

ctos similes alios in eodem relinquentes, sanguinem v. g. vel in parte quâdam solida p. n. hærentes, morbum in ea actu producentes, *Auditus* sæpe flatulentiam patefacit, ferè quæ de conditione Actionum Excrementorumvè narrantur, ut enim illæ partes omnis generis accusant, à quibus dependent, & in quibus exercentur, pro sui diversa constitutione diversimodè eas lædentes, sic hæc sui conditionem ostendunt, ulterio-remque in partium ipsarum constitutionem Medicum deducunt. *Olfactus* ex fæto- re, maxime eorum quæ excernuntur educun- turque, in corpore remanentium statum sæpe notificat. *Tactus* plurimum hic con- fert, non solum ex pulsu sanguinis condi- tionem colligens, sed ex compressione tumo- rum materiæ eos causantis. Huc Cathete- rum ope in lapides vesicæ inquisitio. *Sapor* in humoribus quandoque & nonnulla exhi- bet, falsedinem v. g. & amaritudinem, ast cum hæc non adeo à Medico percipiantur, quam quod ab ægrotante notata ipsi referan- tur, ad Audibilia reduci possunt.

CAPUT III.

De Signis Effectorum.

EFFECTORUM morbi seu SYMPTO-
MATUM signa diagnostica generalia
dare supervacaneum videtur, tum quod ex

se, iisque quæ modo diximus, maximam partem manifesta satis sint, cum etiam quod facilius accuratiusque longè in specie cognoscantur.

P A R S III.

De Signis Prognosticis.

P *Prognosis* quod spectat. **E**VENTUM *Morbi* cognoscimus ex collatione debitæ virium Naturæ & Morbi. Utraque qua ratione ex statu magis minusque naturali Partium corporis, Causarum sanitatis, & morbi, nec non utriusque Effectorum, cognoscere queamus, Physiologia & Pathologia docuerunt, sola hic necessaria traditorum applicatio. Omnia quo minus à naturali constitutione recesserint, eo morbus levior, viresque magis constantes, sicque eventus expectandus salutaris; contra quo magis à statu debito declinaverint, eo morbus gravior, viresque minores, adeoque & eventus metuendus periculosior, si non omnino lethalis. Videatur hic *Hippocrates in Coacis & Aphorismis*.

LONGITUDINEM & BREVITATEM *Morbi*, adeoque & *ipsius Eventus* patefaciunt *Causæ* internæ majori minorive mobilitate præditæ, suis signis modo indicatis cognoscendæ; *Subjectum* causam morbificam stabilare magis minusque valens, aut alias curatio-

SEMEIOTICA. 81

rationem admittens vel respuens, ob crassitiam maxime aut tenuitatem, raritatem aut densitatem, majorem minoremve distantiam, ipsa denique *Effecta* citius tardiusve ingruelcentia aut remittentia, coctionisve signa exhibentia. Huc quæ de Temporibus morborum proposuimus

Signorum **C R I T I C O R U M** alia Crisin antecedunt, alia comitantur, alia subsequuntur. Omnia ab Effectis & Concomitantibus malis convenientissime deducuntur. Nullius enim certitudinis sunt quæ à Causis atque Subjecto desumpta authores exhibent.

Antecedentia Speciem ejus indicant. Universalia hæc constituere, & Particularia, nihil est, cum ab illis nil certi expectare habeamus. *Particularia* itaque quod spectat. *Vomitum* prænuntiant fastidium cibi, nausea, ventriculi morsus cum dolore, cephalalgia, horror, singultus, vertigo, rigor, oculorum suffusio, difficilis respiratio, labii inferioris agitatio, tenuioris sputi ex ore profluxus. *Excretionem alvi* ventris dolor, atque intumescencia, dolor & gravitas lumborum, materiæ ad anum confluxus, flatus, rugitus. *Sudorem* pulsus velox & magnus, rigor, horror, pruritus, cutis inflatio, eruptio maculosa, ac ultimo circa habitum corporis mador. *Hæmorrhagiam* arteriæ in temporibus justo magis pulsantes, insomnia turbata, maxime de rebus rubicundis, ac flammis, jurgiis & similibus, dolores, vertigi-

nes, deliria, visus hæbetudo, faciei rubedo, ac fervor, capitis circa frontem gravitas, lachrymæ involuntariæ, narium titillatio. &c. *Diuresis* circa renum pubisque regionem gravitas atque dolor, quandoque etiam ardor & pressio. *Hæmorrhoidum* fluxum earum tensio atque dolor, præcipue si is ægro familiaris. *Menses* corporis ea alteratio, biduo ante aut triduo, qualem notare mulieres solent, cum menstrua instant, maxime si tempus ordinarium adsit. *Anacatarsis* tussis aut ad eam inclinatio, maxime si constet materiam expulsiõni aptam in thorace consistere.

Abscessum in specie, quo nempe in loco futurus sit, vix prænoscere licet, certius omnia deprehenduntur, cum Tumoris huius illiusve, Exanthematum atque Tuberculorum specialium, signa sese exhibent, ex Medicina speciali cognoscenda. Notandum unius signa ubi traduntur alterius signa excludi debere.

Concomitantia, similiter ac *Subsequentia*, Crisis bona an sit vel mala indicant, illa dum fit, hæc cum facta est. *Concomitantia* sunt ipsæ Species Criticæ, Excretio scilicet, & Abscessus.

Excretio salutaris & bona ut sit, requiruntur vulgo Qualitas Materiæ laudabilis, sic ut & peccans sit & cocta; Quantitas moderata, quæ nequè exigua nimis nequè immodica; Tempus oportuno, qui dies criticus habetur; & excernendi Modus naturæ fami-

familiaris, per locum convenientem, convenienti modo.

Abscessus ut legitimus tria præcipue spectanda, *Quo*, scil. f. Pars in quam humor decumbit, quæ debet esse ignobilior, remota à parte affecta, & totius materiæ capax. *Propter quid*, f. Causa ob quam oritur Abscessus, quæ debet esse natura, coctâ materiâ. Et *Conditio* abscessus, quæ in Vero maxime consistit in substantiæ morbificæ bonitate, abscessus acumine, æquali citâque maturatione, mediocri magnitudine, cum colore rubro, flavo aut albo, in circumferentia mollitie, ac denique usque dum suppuratio facta perseverantia. Contraria si adfuerint, abscessum malum indicant. Reliqui Tumores, quæque eo spectant tubercula, &c. quando bonæ aut malæ notæ haberi debeant ex iis quæ in specie adferuntur satis constabit.

Subsequentia signa à Symptomatibus desumuntur. Hæc quo magis minusque ad debitam naturam accesserint, eo & magis minusque Crisis est perfecta.

P A R S IV.

De Requisitis ad Pulsus & Urinæ dignotionem necessariis.

Semeioticam antequam deferamus, non inutile videtur requisita quædam, in Medico æque ac Ægro ad id ut signa ex Pulsu atque Urinâ ritè desumantur summe necessaria,

cessaria, indicasse, quid boni vel mali hoc autem illo modo se habentia indicare atque prædicere queant, ad praxin medicam ablegato.

Pulsus ut rectè percipiatur, *Medicus* I. habeat tactus sensum exquisitum, manumque mollem, temperatam. II. Non mox ubi ad ægrum accessit Pulsum exploret. III. Attingat arteriam, si fieri possit, in carpo, sin, inter pollicem & indicem, in temporibus, aut talo. IV. Non unius tantum lateris arteriam examinet, sed utriusque. V. Duos saltem ut tres digitos adhibeat, nisi relativi Pulsus suspicio. VI. Suspensa manu arteriam tangat. VII. Pulsus naturalis differentias naturales, naturalisque mutationes circa morbum cognoscat. *Æger* I. liber sit ab omni animi corporisque motu, omni itidem extraordinario pulsum mutare valente prægresso. II. Manum, quam tangit Medicus, nec sublatam habeat, nec depressam, nec extentam, nec vinculo aut decubitu constrictam, nec pronam in volam, nec resupinam, sed molli naturalique situ æqualiter reclinatam in latus imum, quod minimo digito clauditur. Digi etiam nec flexi, nec distenti sint, sed mediâ formâ teneantur.

Urina inspectio, atque dignotio, ritè ut fiant, in *Medico* requiritur I. Ut tempore debito Urinam inspiciat, quam primum enim emissâ est, hinc & post horam 6. aut 7. ab emissionem. II. In loco patulo, lucem benè, & sine alieni coloris aut umbræ commistione,

ne, admittente, id faciat. III. Urinam hominis ab urina brutorum, aliisque liquoribus ex consistentiâ, odore, similibusque discernere studeat. IV. Quam varia sit urina naturalis, & quam varie naturaliter mutetur, cognoscat. In *Ægro* I. Ut tempore debito urinam emitat, quod est post peractam, si non ex toto, tamen maxima ex parte, chylicationem, hoc maxime est post mediam noctem, cum de die ea interturbetur varie. II. Urinam unicâ vice emissam servet, non pluribus excretam misceat, nisi necessitas urserit. III. Emissam totam excipiat, non partem ejus aliquam. IV. Excipiat eam vase vitreo, mundo, claro, omnis coloris experte, figuram commodam obtinente, quale est quod vulgo *Urinale* vocatur. V. In ipso vitro debet servari, in quod conjecta est. VI. Servetur quiesca, usque dum Medicus eam commoverit. VII. Ne ab aëre aut vento mutetur, *Urinale* exacte claudatur. Nec eandem ob causam loco frigidiori, aut calidiori, ut arenæ, fornaci, &c. imponatur. VIII. Si quid cibi, potus aut medicamenti Urinam in colore odore similibusque immutandi vim habentis adsumpserit, aut aliis ex Causis ei mutationem conciliaverit, id Medico patefaciat.

HYGIEINA.

HYGIEINA Media ad conservatio-
nem sanitatis necessaria exhibens,,
ea omnia complectitur quæ supra
Sanitatis Causas diximus, nostræ po-
testati subjecta, Res np. Non Naturales, Ve-
stimenta, Medicamenta. Regimen horum
debitum *Diatam* appellari diximus, & qui-
dem bonam.

AER itaque sanitatem conservaturus o-
ptimus est *Substantia* purus; *Quantitate* li-
ber, nec parvo spatio inclusus, nisi à majore
ventiletur; *Qualitatibus* in genere tempe-
ratus, calidis alias frigidus, frigidis calidus,
&c. Moderate, tenuis humidæ evaporatio-
nis parum, terreæ minimum habens; omnis
Venenositatis expers. *Loco* detentus plano,
ad flumen constituto, Orienti exposito; per
nares potius quam per os attractus. *Tempore*
vernali se exhibens.

CIBUS in *Substantia* debet esse euchy-
mus, & eupeptus; *Quantitate* assumen-
dus, quæ corpori non est molesta, sic ut
actiones omnes rite obire queamus. Habita
tamen semper consideratione naturæ Cibi,
quæ vult, quo magis nutriens eo minus ejus
assumi debere. Prandii itidem Cœnæ vè haud
eadem ratio, si consideretur coctio ciborum
sola, exclusis aliis prohibentibus extraordi-
nariis, (ut sunt dolor capitis, distributio Chy-
li

vaforum ob angustiam difficilior, &c.) cæ-
 na uberior sit prandio. *Qualitate* Tempe-
 raturæ quoque optimus, primas sive specte-
 nus, sive secundas, consideratio alias habenda
 Temperamenti, Ætatis, Anni temporis,
 Vitæ generis & Consuetudinis. Sic Calidis &
 Siccis frigidus & humidus convenit. Pueris
 minus calidus & validus dandus, quam juve-
 nibus, & viris. Æstate frigidior & levior
 quam hyeme utilis est. Sedentariis levior de-
 betur, quam graviter laborantibus. Firmis
 alimentis vesci qui consueverunt, melius ea
 tolerant aliis. Cæterum generatim qualitas
 cibi haud ita curanda, qui sano corpore, &
 cujus naturam tale genus cibi non offendit.
 Omnia sana sanis; parce, & rarius, assumpta
 nocere nequeunt, maxime si grata appetitui.
 Qualitatibus dictis debetur, quod cibus sit
 1. *Eupeptos, facilis coctionis* s. *digestionis*, qui,
 quantum in ipso est, facile in substantiam
 corporis nostri mutari potest, qualis est cali-
 dus, tenuis, rarus, mollis. 2. *Facilis distri-*
butionis, qualis est *Eupeptos*. 3. *Euchumos*, s.
boni succi, qui bonum sanguinem prouocare
 valet, qualis est in primis secundisve tempe-
 raturæ, odore aut sapore suavis. 4. *Polutro-*
phos s. *multum nutriens*, qui plurimum nu-
 trimenti suggerit, comparatione suæ sub-
 stantiæ, qualis est *euchymus*, & qui, cæteris
 paribus, densior, gravior, firmior est. 5. De-
 nique *firmi nutrimenti*, qui terrestris, glutin-
 osus, crassus, & gravis, difficilisque adeo
 coctio-

coctionis. *Locus assumendi* cibum nil habet notabile. *Tempus* edendi sit quando esurimus aut conversatio politica permittit. Præstat bis quam semel in die cibum capere. *Tempus* & hoc exigere multi licet sine fundamento volunt, quod laxantia & tenuia primo fumantur, hinc crassiora & adstringentia. *Modus* assumendi omnibus notus. Requirit & hic, ut benè cibus masticaretur.

POTUS Substantia illius sit, qua diluere cibum possit. *Quantitate* respondeat diluendo cibo, hic ubi crassus, siccusque fuerit plus bibendum, quam cum humidus, & tenuis. *Qualitate* frigidus prævalet calidior, nisi Ventriculus debiliior fuerit. Tenuis crassius, qui etiam parcius sumendus, nisi loco cibo eo uti libeat. Generosus potus æstate melior est, quam hyeme, nisi calor magis obsit, quam spiritus deficient. *Locus* sumendi nihil habet. *Tempus* nec in principio, nec in fine pastûs potum fumi vult, sed in medio; nisi ventriculi siccitas, & cibi durities eum etiam ante cibum exigant, ejusdem lentor, propter quem gulæ adhæret, post eum. Crassior idem & durior etiam extra tempus pastûs potum permittit. *Modus* ne omnia bibamus simul, sed successively, exigit.

SOMNUS Quantitate diurnis negotiis haud obsit, sufficiens aliàs tempus septem horarum; habita tamen temperiei, ætatis, sexus, vitæ generis, & consuetudinis consideratione. *Qualitate* optimus profundus, non inter-

interruptus, nec insomniis agitatus. *Locus* sit quietus, & umbrosus; frigidus aut non nimis calidus; clausus; à felibus similibusque animalibus remotus. *Modum* determinare impossibile, ita cubet quis, ut optime quiet sit, fere in latere, retractis pedibus, & brachiis inclinatis. Primo in somno super latus levum cubare convenit, ultimo vero super dextrum. Super dorsum dormire malum habetur, maxime si capite decliviore cubatus, nisi consuetudo contrarium suadeat. Lectus sit mollis frigidis, siccis, gracilibusque, durus vero aliis. Tegantur maxime pedes, sit corpus moderate. *Tempus* utilissimum nocturnum, non statim à prandio aut cœnâ, nisi quis alias dormire non possit.

VIGILIAE quales requirantur, ex recto omni usu per se fluit.

MOTUS in *Quantitate* extendatur ad modum, & sic perseverandum usque dum non languet corpus. *Qualitate* totius sit corporis, qualis in lusu parvæ pilæ. *Locus* sit spatiosus. *Tempus* conveniens omne, quod non est immediate ante aut post cibum. *Motus* sensim eum intendere, &, ubi lassitudo aliqua sentitur, sensim iterum imminuere exigat, hinc mutato indusio aliquo corpi movendum, nisi quis in lectum se reponere amet.

EXCREMENTA quomodo & qualia debeat excerni, in genere indicavimus, in specie magis in sequentibus indicabimus.

ANIMI AFFECTUS *Quantitate* debent esse moderati, magis in defectu, quam excessu peccantes, habita tamen semper subiecti consideratione, cum uni magis hic, alteri ille affectus conducatur. Ex omnibus maxime ad sanitatem facit Lætitia. Cætera ut *Tempus, Locus, &c.* non possunt definiri, quia non sunt adeò in potestate nostra, ut eos regere queamus.

VESTIMENTA à quovis per se facilius quæ sanitati commoda magis sint, cognoscuntur, sic ut difficile sit hic aliquid in genere definire. *Quantitatem* diversitas materiae subiecti, regionum, aëris, &c. definit. *Qualitatibus* maxime conveniunt calefacientia, magis aut minus pro eadem diversitate, præcipue eâ quæ regionum est, quibus singulis suis vestiendi *Modus*. Mutatio omnis subitanea periculosa. *Locus* corpus totum est, præcipue pedes, abdomen, caput. *Tempus* omne Vestimenta requirit, sive sit diei, sive anni, sive ætatis, &c.

BALNEA *Quantitate* non debent nimis diu usurpari, sufficiunt horæ 2. aut 3. habita tamen consideratione ætatis, pro cuius etiam diversitate sæpius aut rarius instituenda. *Qualitate* conveniunt Temperie contraria, licet modice calefacientium usu saluberrimus, præcipue si frictio lenis antecedit, & abstersio fortis sequatur. *Locus* amplius sit, conditione subiecti haud repugnantem calidus magis, quam frigidus, & tali in loco

ro permanendum , cum mutatio subita
periculosa. *Tempus* omne anni , diei , ætatis ,
sexûs, &c. utile est, maxime matutinum, æ-
stivum. *Modus* ea usurpandi per se constat.
Alnea particularia nihil habent peculiariter
observandum.

MEDICAMENTA *Evacuantia Qualitate* hic moderata requiruntur, leniter ope-
ranta, talia diaphoretica mitiora, pilulæ dia-
phoreticæ, Ruffi, &c. *Quantitas* evacuationis par-
ta sit hic, cum non ita curationis quàm præ-
servationis gratia instituatur. Et ex hoc etiam
quantitas medicamenti colligitur. *Locus* ad-
ministrandi os est, alvus, umbilicus, ut suo loco
veniens. *Tempus* certum hic nullum est, cum
omni usurpari queant. *Modus* usurpandi
idem qui in Therapeutica traditur.

In *Odoriferorum* usu vix quid annotan-
dum, præterquam quod apud eas quæ uteri
diffocationibus obnoxie sunt rarior eorum
debeat esse usus.

Et hæc ita proposita sufficere posse viden-
tur, quam varie ut Subjectum sanitatis seu
corpus humanum, ita & Diætam variare
valeant Temperies, Sexus, Ætas, ipsiusve
vitæ ratio, Medicinæ nostræ universæ pagi-
na 15. & sequentibus plenius exponitur,
eorum Lectionem quam maximè com-
mendamus.

THERAPEUTICÆ

P A R S I.

De Mediis curatoriiis.

THERAPEUTICA, Media ad Curationem morbi necessaria exhibens, duo imprimis consideranda habet, Morbum nempe medio conveniente curandum, & Media ipsa morbi ad curationem necessaria.

Morbus hic omne denotat, quicquid per corpus obvenire potest, sive Morbus fuerit propriè sic dictus, sive Causa ejus, sive etiam Symptoma ipsum. *Indicans* dici consuevit.

Media duplicia se offerunt, *Remedium* nempe, & *Instrumentum*. *Remedium* opus est, quod facere tenetur Medicus, ut sanum rem restituat. Hinc & *Juvans*, *Auxilians* atque *Indicatum* appellari solet. Estque duplex, *primum* quod primò, & *secundum* quod secundo indicatur. *Instrumentum* autem s. *Materia Medica*, id est, per quam Medicus opus suum perficit.

Insinuato rei agenda, seu operis præstandi, *Indicatio* vulgò vocari solet, & fere Quæ duplex habetur, *Curatoria* nempe, quæ Morbo desumitur, *Præservatoria*, quæ Causis, *Mitigatoria*, quæ à Symptomate, *Vitalis*, quæ à rebus s. n.

Voces eædem & *Indicato* tribui communiter

THERAPEUTICA. 93

er solent, dum *Curatorium*, *Præservativum*, *Mitigatorium* s. *Urgens symptoma*, *Critale* dicitur.

In omnibus considerabilis valde consentiatque dissensus, hinc enim 1. *Coindicantia*, s. *Consentientia*, cum plura idem indicant, mediata sive id fiat, sive immediate. 2. *Repugnantia*, s. *Prohibentia*, & *Contraindientia*, quæ indicant contrarium ei quod indicante alio indicatum fuit, adeoque illi deferuntur. 3. *Permittentia*, quæ licet aliud iam fuit indicatum indicant, ab illo tantum ut potiore vincuntur.

Indicationibus per media commoda satisficere studens Medicus cognitionem eorum acquirat necesse est. Ministrant hanc ipsi *Experientia* quammaxime & *Ratio*. Constat & non raro suum *Natura ipsa*, cujus Medicus ferè minister. *Experientia*, (quæ omnibus præferenda, cum varia in Medicinis adhuc sint incognita,) est rei sæpius iterata observatio, cum annotatione Causarum, eorumque circumstantiarum Regionem, ætatem, Sexum, similiaque spectantium. *Experientiam* hanc juvenis Medicus sibi comparabit ex visitatione Ægrorum sedulâ, ætate senioris, sive ea publica sit, sive privata, vel, si eo destituatur auxilio, lectione accurata eorum, quæ in praxi medica versati in Scriptis editis nobis communicarunt.

Ratio est, cum ex Causis aliquid petimus judicamus, ut contraria contrariis curantur,

94 THERAPEUTICA.

tur, frigidus igitur Morbus calidis curandus, crassa attenuanda, superflua expellenda.

Naturam Medicus imitatur bene agentem, cum in singulis morbis quo illi videntur attendit.

Mediorum cognitione quantum possibile instructus antequam curationem aggredietur perpendere necesse habet an aliquid faciendum? Nil n. agendum (quod n.p. præcavet morbum ejusvè causas spectat, ne curatio ex voto non succedente ignominiam non conciliet, ægrique opes inutiliter consumpsisse dicatur, imo mors, quæ fato supervenit, Medicamentis attribuat) I. Cum morbus incurabilis est. II. Cum symptomata talia adfunt, quorum sublationem morbus pressò pede sequitur. III. Cum in agone lites minime sunt. Possunt tamen in gratiam ægri atque adstantium, cum prognosi periculi instantis, leviora, confortantia, usurpari.

Quod si jam Medicus Morbum (sub quo & Causas cum Effectis comprehendimus) tolli se posse credat, Tuto, &, si fieri possit, Citò quoque, atque Jucundè id effecere laboret.

Tuto curat 1. qui non exhibet nocentia 2. qui ita curat ne reliquæ maneant, quæ accidunt, si in morbis contumacibus blandum nimium utatur medicamentis, aut ab opere citius justo desistat.

Citò curat, qui Morbum non per longum transitus ducit, quod faciunt qui prolongant

tio

THERAPEUTICA. 95

ne ejusmodi rebus suis magis quam ægri
insulere se vanè sibi persuadent. Neque
amen occasiones nimium præcipitentur,
sive expectandum quid Natura moliatur.

fecundè curat I qui medicamenta ori,
oculis, naribus gratissima offert, maxime in
morbis longis. Hic veræ Chymix utilitas pa-
II. Qui ea exhibet quæ sine dolore,
molestiis operantur.

P A R S II.

De Remediis.

C A P U T I.

De Remediis in genere.

ATque hæc de Mediis in genere. R E-
MEDIUM omne Diæteticum est, Phar-
maceuticum, vel Chirurgicum.

Diæteticum unicum est, ejus np. quod in
corpore morboſo *sanum est conservatio.*

Pharmaceuticum certo numero compre-
ndere velle difficile valde. Occurrunt hic
per prima *Evacuationes, Auctiones, Alte-
rationes, Conglutinationes, Separationes, &c.*
per secunda, *Purgationes, Salivationes, Vo-
cationes, Calefactiones, Incrassationes, &c.* quæ
et ejus generis alia, ex sequentibus ple-
tis cognoscenda.

Chirur-

96 THERAPEUTICA.

Chirurgicum sextuplex videtur esse, *Dissin-*
resis nempe, seu Separatio partium unni-
rum; *Synthesis* f. Conjunctio separatarum;
Exairesis f. Extractio rerum noxiarum cu-
pori inhærentium; *Aphairesis* f. Ablatio
superflui; *Prosthesis* f. Appositio deficienti
& denique *Diorthosis* f. Membrorum debili-
Figuratio. Quibus si *Explorationem* affectus
& *Fasciationem* debitam, in prægressis usibus
singularem habentia remedia, jungere vo-
mus, octuplex evadet.

In his debite ordinandis quam maxime
consideranda veniunt Remedii *Qualitas*,
Quantitas, *Tempus*, & *Locus* usurpandi.

Qualitas duo involvit, quid n.p. Remedium
conferendum, auctio an imminutio, altera-
tio an purgatio, &c. & in quo natura cui
vis, purgationis scilicet alterationis, &c. con-
stat. Primum Natura Indicantis exhibet
ex particularibus patebit. Alterum in cuius
vis tractatione exponetur.

Quantitas agendi respondeat quantitas
Indicantis. Semper tamen habita conside-
ratione Virium subjecti. An autem subito
paulatim agi debeat necessitas & tolerancia
ægri determinat. At si plura simul agenda
sint, sciendum, simul tracti posse, quæ
consentiunt, Vel prorsus diversa sunt & di-
ta simul. Successivè verò, quæ sua natura
sibi repugnant.

Quid autem ex his quæ successivè fiunt
prius aut posterius agendum, determinat.

THERAPEUTICA. 97

Ordo Causalitatis, Necessitatis, aut Cognitionis. Iste illud prius emendari aut tolli exigit, quod est prius, & à quo dependet alterum. Ille quod maximè urget, sive habeatur ratio irium, & subjecti, sive periculi, sive ipsius Morbi, sive Causarum atque symptomatum. Hic quod compertum est, sive Causa fuerit, sive Symptoma, & ex omnibus sive hoc sive illud.

Locus partem corporis spectat, cui media applicanda, hanc designant ejus situs, crassities, similiaque accidentia, virium itidem morbi medicamentorumvè conditio.

Quando agendum, quo nempe Tempore Morbi, Anni, Mensis, Diei, Sexus, Vitæ generis, Constitutionis Corporis, Consuetudinis, determinant Indicantis urgentia & Commoditas, promittens prosperum effectum.

*Hæc omnia quâ ratione in unoquoque remedio annotari queant & debeant quod melius constet, ordine ea examinemus conueniens omninò, quod ut accuratius, memorique discentium cum fructu, fiat, ad I. Classes eadem referre conabimur, quodam 1. contineat *Ablationem*, 2. *Additionem*, 3. *Correctionem*, 4. *Conjunctionem*, 5. *Divisionem*, & 6. *Repositionem*.*

CAPUT II.

De Remediis Auferentibus.

AD Ablationem, superflua siue fuerint, siue
ve alias substantiâ, qualitibus, loco, aut
motu vitia, plurima reduci possunt, mor-
bis, eorumque causis internis, humoribus
maximè omnis generis, alimentariis æquæ
ac excrementitiis, imprimis dicata.

Causas quæ spectant, *Universalis* habetur
totum corpus, aut præcipuas ejus partes
respicientia; vel *Particularia* magis, uni fe-
parti accommodata. *Prioris* generis ferè sunt
Purgatio, Vomitus, Salivatio, Diapho-
sis, Diuresis, quodammodo etiam Ined-
Venæsectio, Hæmorrhoidum apertio, Sca-
ficatio cum Cucurbitulis, & Mensium pr-
vocatio. *Posterioris* Hirudinum applicatio
Fonticulorum Vesicarumve excitatio, Fi-
tuum dissipatio, Apophlegmatificatio, Sto-
machi nutatione aut sine eâ per nares evacuatio
Trepanificatio, Anacatharsis, Paracenthesi
Tumoris apertio ac mundificatio, Calc-
extractio, Vermiumeductio, Pediculorum
abstersio, Fungi Carnis Pellicularum p-
genitarum ablatio; siue indifferenter se h-
beant ad hanc aliamve partem, siue etia
uni magis certæ debita.

Morbos verò specialius quæ spectant, I-
gaturæ sunt, Exesio, Adustio, Sectio. C-
dine ea percurremus.

THERAPEUTICA. 99

PURGATIO actio est quâ medicamenti per os exhibiti, aut in anum injecti, opera, per alvum noxia educuntur.

Indicans ejus Humores substantia, quantitate, qualitatibusvè peccantes, qui nec nimis crassi, in vasis aut extra ea detenti, nec **tenuēs** nimis, maximè si simul maligni, modò vis medicamenti ad eos devenire possit, & exitus ipsis per alvum concedatur. Huc ergò Sanguis ipse, cum chylo, bile, succo pancreatico, homerda, præcipue spectant; semen, lac, &c. ex consecutione, sæpè & simul per os in ventriculum delata **Externa**.

Quomodo fiat purgatio difficile est explicare, verosimile eam fieri singulari fermentatione humorum, à medicamenti particulis subtilioribus, quibus vis purgandi inest, Corpus pererrantibus, dependente. Attenuati autem segregatique humores à corde propulsi ad vias exitui commodas ubi perveniunt excernuntur.

Quantitas debet sufficere materiæ abundantæ, adeoque pro hujus copiâ moderanda. Sed an una vel pluribus vicibus tollenda? una id vice, siquidem possibile, fiat in affectu extremo, ne alias homo pereat, aut materia in partem ruat principem, & periculum inferat. Contra si sit, partitè educi potest, quod etiam faciendum I. ubi vires debiles omnino, II. accidentia vitæ largam purgationem prohibent.

100 THERAPEUTICA.

Locus totum corpus est, five vasa spectamus, five partes alias.

Tempus Ratione *Morbi* omne commodum modo materia apta, hoc est vel fluxilis, vel talis reddi potens, imprimis principium & augmentum, rarius status, aut declinatio, nisi materia nimis crassa sit, & natura graui vari videatur, vel recidivæ metus sit.

Purgationi quocunque tempore instituta, ferè præmittitur præparatio 1. materiæ purgandæ, dum nimis connexa, & cum aliis humoribus commixta, quod fit dum calida nimis refrigeratur, lenta nimis calefit. 2. Viarum, vasorum scil., maximè intestinorum, dum per laxantia, aperitiva, liberæ redduntur, quo materia exire queat.

In *Paroxysmo* æque purgans exhibenda, quam extra eum, licet hoc modo magis debilitetur æger. Ratione *Diei*, matutinis horis purgatio instituenda. Ratione *Annæ*, quoad curationem nil non commodum debet esse. Ratione *Sexus* Gravidis præberetur purgans non tantum affert incommodum, quam quidem vulgus putat, dummodo exhibeatur quod non sit forte, & si sit forte, si modo parvâ dosi. Clysteris aut Suppositorii formâ data periculosiora sunt. *Ætate* omni commoda, omnibus bene consideratis. Ratione *Corporis* jejuno fiat ventriculo, nisi vel lenia & lenientia medicamenta fuerint, vel crassa, & maxime resinosa, vel ventriculus debilis.

THERAPEUTICA. IOI

VOMITUS, eductio materiæ peccantis per os, ope medicamentorum per os exhibitorum, Constrictionisvè ventriculi cum purgatione verâ quam maxime convenit, nisi quod hic medicamento in gratia, aut vehementia, nec non fastidiû, plurimum valeant.

Quantitas ejus varia. semel vomere nihil, ter primus ordo, sexies mediocre, decies aut duodecies summo convenit.

Locus eductionis totum corpus est, maxime ventriculus, partesque vicinæ.

Tempus Morbi optimum principium & declinatio, minime status. Ratione *Paroxysmi* præstat extra eum. *Ætas* commodissima media, licet tamen & aliis, sed caute, maxime vero viribus debilibus. *Gravida* omnino noxius vomitus. Ratione *Corporis* illis ciendus, qui fortes sunt, & ad vomendum proclives, pectus, caput, ventriculum, repletum habent materiâ crassâ, minus aliis. Qui facile vomere gestiunt, pleno ventriculo vomiteria sumant, sed vero jejuno eo, qui majore cum fructu. *Diei* itaque tempus convenientissimum matutinum. Ratione *Anni* melius est dare vomitivum Hyeme.

DIAPHORESIS s. SUDORIS EXPULSIO qua ratione fiat, ex iis quæ de Purgatione diximus aliquo modo patet. Certe omnis sudor fit calore, & is solus, modò moderatus, sufficit ad eum producendum.

Indicans imprimis humores tenues atque sulphurei, aut etiam crassiores facile fundi

102 · THERAPEUTICA.

valentes, nec nimis graves, Sanguis imprimis
atque ab eo dependentia serosa, & pituitosa
excrementa, loco dicendo detenta.

Quantitas exigua est, & magna vix elicitur, maxime viribus debilioribus, iteratim tamen vicibus ea sat notabilis evadit.

Locus educationis habitus præcipue est corporis, & secunda regio.

Tempus Morbi quodvis conceditur, commodius tamen in morbis benignis itatus aut declinatio, in acutis malignisque principium & augmentum. Præstat reliquis quod est in *Paroxysmo*, *Nocturnum*, *Jejunum*, *Æstival* & *Vernum*. *Ætati* omni convenit, *Sexuique* omni, modò consideratè. *Corporis* habitus raro præditi facilius sudant aliis.

Urinæ provocatio, quæ *DIURESIS* dicitur, an à simplici calore, an verò, quod probabilius, proprietate quadam singulari, dependeat, res valdè incerta.

Indicans humores sunt serosi, falsi, biliosi, viis urinariis bene apertis, quandoquæ & purulenti arenosi, &c.

Quantitas exigua ferè est, hinc & alias evacuationes ferè insequitur.

Locus educationis præcipue est secunda Corporis regio.

Tempus conceditur quodvis *Ætatis*, *Sexus*, &c. commodissimum *Morbi* declinatio, ferè quod est extra *Paroxysmum*, *Matutinum*, *Hyemale*, habita consideratione virium ægrotantis.

THERAPEUTICA.

SALIVATIO, evacuatio humoris peccantis forma Salivæ, aut Sputi, pro *Indicante* maxime agnoscit humorem pituitosum, qui attenuari, spumescere, & in halitum crassiorum, incognito licet modo, resolvi potest, qualis invenitur in Lue Venerea, Tumoribusque frigidis, morbis Catharrois, &c.

Quantitas peccanti humori respondeat.

Locus quandoque os ipsum, vicinæque partes, quandoque, imo maxime, totum Corpus, humore vitioso destillatione, evaporatione, aut alio modo incognito, ad os delato.

Tempus Morbi quodvis convenit, Corpore prius purgato, & obstructionibus referatis. Præstat, siquidem affuerit, quod est extra *Paroxysmum*. *Dies* totus commodus. *Anni* tempus Autumnale & Hyemale utilissimum, licet ut in aliis evacuationibus, ita & hic, necessitas nulli tempori addita. *Sexui* & *Ætati* omni convenire potest, habita virium & gravidationis consideratione. *Vita genus* illis qui itineribus aliisque negotiis vacare debent molestam ejusmodi curationem, qualis salivatione peragitur, inhibet. Melius procedit in *Corpore* robustioribus, quam debilibus.

INEDIA, abstinencia aliqualis ab alimentis, *Indicans* præcipuum Plethoram habet, licet & Cacochymia, maximè pituitosa, aliisque humoribus ex consecutione conducatur.

Quantitas itaque Indicanti respondeat.

Tempus Morbi oportuno est principium, viribus constantibus, nisi morbi magni præ-

sentis aut futuri, viribus indigentis, habenda
consideratio. Tam in *Paroxysmo*, & quidem
maximè, quam extra eum, locum habet. Rati-
one *Diei* optimum est vespertinum. Rati-
one *Anni* difficilior fertur æstate, quam hy-
eme, &c. Ratione *Ætatis* maximè conveni-
mediæ, minus primæ, aut ultimæ. Rati-
one *Sexus* gravidis vix præscribenda, alia
omnibus commoda esse potest, modo vires
permittant.

VENÆSECTIO, venæ apertio, ut A R-
TERIOTOMIA arteriæ, ad sanguinis ef-
fluxionem, *Indicans* sanguinem habet putri-
dum, copiosum, calidum, mobilem, loco in-
debito contentum. Quid autem commodum
ex sanguinis imminutione & alii humores
trahant, ex specialibus constabit.

Quantitatem detrahendi sanguinis de-
terminat collatio magnitudinis excessûs &
virium ægri. Hæc autem vel unica vice au-
fertur, vel partitis. Illud obtinet ubi vires
validæ & morbus levis, hoc ubi vires debiles
& morbus magnus. Ordinariè quantitas eva-
cuationis in ætate firma dividi solet in par-
cam, mediocrem, & largam, ista continetur
intra $\frac{1}{2}$, illa ad $\frac{1}{2}$ ascendit, hæc $\frac{1}{2}$ ex-
cedit, & licet animi deliquium quandoque
venæsectioni superveniat, illud tamen per se
non debet intendere Medicus.

Locum quod spectat, hoc est venam secan-
dam, si quantitatis solæ qualitativè habeat-
tur ratio, perinde est quæ secetur, superior

THERAPEUTICA. 105

in inferior, ejusdem an oppositi lateris, imò
& in brachio pedevè hæc an illa, & hæc *Vena-*
sectio Evacuatoria dici solet. Si v. Motûs in-
ordinati, præstat opposita, atque remotissima,
sive spectetur idem latus, sive contrarium.
Si vitii Sanguinis in loco, ejusdem lateris
proxima. Illa *Venas* est. *Revulsoria*, s. *Revul-*
sio, hæc *Derivatoria* s. *Derivatio*, vocari con-
tinevit. Arteriæ vix secantur, cùm eas clau-
dere difficillimum.

Tempore quovis *Morbi* conducit, maxime
in principio; nunquam in *Paroxysmo*; omni
Diei noctisve hora, necessitate sic urgente a-
lias commodissima matutina, jejuno existen-
te ventriculo. *Anni* quoque tempore omni,
vere maxime & autumno quoad præserva-
tionem, morbique chronici curam. *Mulier*
que ac *Viro*, etiam gravidæ, modò parcius
sanguis detrahatur, maximè mediis gestatio-
nis mensibus. *Ætate* omni, etiam puerili se-
milique, habitâ Indicantis, viriumque consi-
deratione.

HÆMORRHOIDUM APERTIO *In-*
dicans certum non habet, sanguinem ferè
Melancholicum, crassum respicit.

Quantitas educationis imprimis copix
sanguinis dicti, viriumque corporis conditio-
ni respondeat, præstat tamen hic partitis vi-
cibus rem absolvere.

Locus educationis notus satis, Venæ sunt
Hæmorrhoidales internæ.

Tempus morbi omne permittitur, faciles
E 5 tamen

tamen non est quod simus in apertione, quæ
difficulter claudantur. Præstat extra *Paroxysmum* eam fieri. Quovis *Ani*, *Dieique* tem-
pore. *Ætate* omni, exceptâ puerili. In *Vir-*
æque ac Mulieribus, maxime melancholicis
hæmorrhoidibus cæcis nunc, aut etiam
apertis aliàs, obnoxiiis. Graviditatis tamen
hic habenda ratio.

MENSIMUM subsistentium aut non
bita copia profluentium *PROVOCATUM*
Quantitatem eam definitam habet, quæ
Indicantis abundantia atque conditio, æg-
que vires, permittunt, præstat defectu quæ
excessu peccare, cum difficulter & fluxu
hunc sistamus.

Indicans menstruum sanguinem esse
tulus indicat; rarum tamen eum effluente
altos humores secum non educere. Imo
ea, quæ in utero quandoque continentur
præter naturam, eliminanda, ut fætus mor-
tuus, secundinæ, lochia, mola, similiaque
frequens ejus usus est.

Locus educationis uterus, corporisque va-

Tempus Morbi quodvis conveniens, mor-
promotio necessaria. In *Paroxysmo* æque
extra eum conceditur, *Anni* tempore quod-
vis, vernum licet & æstivale præstent. *Diebus*
illis quibus jam fluunt, aut fluxus instat, an-
Ætatis iis solis quibus ordinario fluere so-
lent, *Virginibus* atque mulieribus, gravi-
tatis maximâ habitâ ratione, utpotè quæ
omnino remedium illud respuit.

THERAPEUTICA. 107

CUCURBITULÆ sanguinem impri-
mis iminuentes cum SCARIFICATIONE
debent applicari, alias nil præter attractio-
nem moliantur.

Quantitate haud adeo magnâ humor hic
educitur, summa est ad ℥ ss , dolor & vires
ab opere desinere ferè cogunt.

Locus is est, ubi humor incommodum fa-
cit, ferè, si vitium hæreat supra cor, in dor-
so & collo, si intra, circa femur & pedes.

Tempus omne commodum, *Morbi, Anni,*
Dici, Sexus, &c. quod in venæsectione.

Educuntur & humores iidem HIRUDI-
NUM applicatione, licet sæpe uluscula re-
linquant maligna, aut nervos pungant.

Quantitas & hic exigua valde extrahitur.

Locus cutis tota, modo habeatur ratio sen-
silitatis partis subjæctæ.

Tempus Morbi, Paroxymi, &c nil habet
peculiare à Venæsectione, præterquam quod
cautè applicandæ.

FONTICULUS, barbaris *fontanella*,
ulcusculum in cute, artis ope excitatum,
evacuationis gratiâ, *Indicans* omnis generis
humores habet corpus pererrantes, salios ma-
ximè, serofos. Pituitosos ad cutem devenire
valentes biliosos.

Quantitatem evacuationis moderat con-
ditio humoris educendi, virium ægrotantis,
& symptomatum supervenientium. Fonti-
culi aliàs quantitas sufficit, quæ pisum reci-
pere possit.

108 THERAPEUTICA.

Locus varius est, ferè *Nucha*, & *Artus*. In *Nuchâ* fit *fonticulus* inter primam & secundam cervicis vertebra, & quia hic duplici foramine perforatur cutis, hinc è setis contextum filum (in cujus locum plerumque substituant chirurgi fila varia sericea conjuncta) traducitur, speciatim *Setacum* vocatur. In *Artubus* vero solemus communiter eligere interstitia Musculorum, *Deltoidis* & *Bicipitis* in brachio, *Vasti interni* & *Gracilis* in femore, *Gastrocnemii* & *Solei* in tibiâ.

Tempus eos efficiendi, ratione *Morbi* omne est. *Ætatis*, *Sexus*, *Diei*, &c. nulla, necessitate urgente, habenda ratio. In *paroxysmo* vix licet.

Quandoque & ad humorum, serosorum maxime, biliosorum, malignorum, putridorum, eductionem, ea applicantur parti, quæ *VESICAM*, unam aut multiplicem, excitant, siquidem per se non disrumpatur, instrumento commodo aperiendam, quæ humor collectus exeat.

Quantitas s. Extensio vesicæ haud adeo insignis potest esse, propter dolorem, quod dum excitatur semper adest, hinc etiam sæpè non adeo multum humoris peccantis eo medio elicimus.

Locus universa cutis est, maximè quæ aures, axillas; inguina.

Tempus omne hic locum habet, si modico dolore perferre æger valeat

THERAPEUTICA. 109

DISSIPATIO FLATUUM pro *Indicante* Flatus habet, qui *Quantitate* eâ educendi, quâ adiunt, partite quamvis. *Tempore* omni. *Locum* monstrat flatus ipse, modoque educendi.

HUC & RESOLUTIO HUMORUM parte quadam p. n. collectorum, fere tumorem causantium, quæ pro *Indicante* humores agnoscit attenuari & dissipari haud resistentes, quales sanguis pituitosus, serosus, liosus, benigni sive fuerint, sive maligni.

Quantitate ea educendi qua adiunt, sentiant tamen. *Loco* proximo. *Tempore* omni.

ABSCESSUS APERTIO *Indicans* habet materiam purulentam, pultaceam, melineam, sebaceam, propriâ pelliculâ contentam, aut libere hærentem, modò tumorculis & manibus sit obuius, quandoque cuiusvis generis humorem tumorem causantem, nondum in pus, dictamque aliam substantiam mutatum, corrosivum, circa nobiliores sensilesque partes, maximè articulos hærentem, aut saltem criticè expulsum.

Locus convenientissimus tumoris pars eminentior, & mollior, & si fieri potest, etiam tu inferior.

Tempus Morbi jam indicatum. In *Paroxysmo* vix instituitur hæc operatio. *Dies, Annus, Ætas*, &c. eam minimè limitant.

CAPUT naturaliter **PURGATUR** per nares, os, aures, oculos. Medicus priores evacuationes solum imitatur, *Per Nares* evacuatio

110 THERAPEUTICA.

tio fit sine, vel cum sternutatione, præstantia medicamenta *Errhina* vocantur, alterum *Ptarmica* seu *Sternutatoria*. humores quæ derivant *Apophlegmatici* dicuntur.

Indicans omnis conditionis Sanguinis maxime pituitosus, aut serofus, imo Saliva

Quantitas in genere definiri nequit, universales evacuationes cum fere sequantur, tum iis educendum patet, si possibile, cum residuum, & vires ægri permittuntur.

Locus cerebrum est, imò & fauces, partem cum iis conspirantes, ope maxime valet.

Tempus quodvis conveniens, præstat *bi* declinatio; quod extra *Paroxysmum* ratione *Diei* matutinum, jejunante a *Ratione Anni*, vernale & autumnale. *H* dior *Conditionis* qui sunt, sedentarii *tam* agunt, iisque uti *Adfueti*, magis adtunt quam alii.

ANACATHARSIS, spurgatio per os tussis ope, *Expectoratio* alias dicta, *dicans* habet humores pituitosos, quæque etiam sanguineos & purulentos in trachea hærentes. Medicamenta hoc facio *Bechica* vocari solent.

Quantitatem determinat humoris consensum educenda.

Locus educationis cavitas quam maxime thoracis, pleura, pulmones.

Tempore Morbi eo, quod est status aut declinatio, *Etatis*, *Anni*, &c. omni.

THERAPEUTICA. III

TREPANISATIO, s. Perforatio ossis, ope terebræ ad eam operationem aptæ, quæ *Trepanum* dici solet, *Indicans* agnoscit varium, bene Medico considerandum, ne laborem inutilem, sæpè damnosum, sumat. Hac de re in *Observationibus Chirurgicis*, quas Belgico stylo conscripsit, D. *Henricus à Rodenhuyssen*, prolixè egit, ubi præcipuè ad operationem hanc nos impellere docet I. Fragmenta cranii, secundum utramque tabulam, aut saltem interiorem, exteriorè depressâ, fracti, meningem pungentia. II. Armoreum fragmenta ossi inhærentia, & similiter ad meningem penetrantia. III. Simplicem tabulæ utriusque cranii depressionem. IV. Quod maxime hujus loci, sanguinem è valis laceris prolapsum, intra cranium meningemque duram, aut, simul hac separatâ, intra hanc & tenuem, collectum, putrescentem, saniosum, &c. Addimus V. Humorem similem sub sterno in cavo mediastini hærentem.

Quantitatem ossis eam auferimus, quam trepanum recipit, & operationem rarissime bis instituimus. Totum autem *Indicans* auferri debere ut constat, ita id semper fieri non licet.

Locus ordinario est paritæfæ vicinus, in cranio à futurâ remotus. Sed de hoc remedio, aliisque insequentibus, plenius in praxi.

Tempus Morbi principium, imò sæpe secundus aut tertius dies, nisi alia inhibuerint,

112 THERAPEUTICA.

rint, & differre eam coëgerint. *Paroxysmorum* habendam rationem per se constat. *Diagnosim* *Annus, Aetas, Sexus, Vita, &c.* nil difficultatis habent, semper enim institui potest, si indicatio debita subfuerit, & vires permiserint.

EDUCTIO CALCULI *Quantitate* totum calculum, vel omnes respicit.

Locus fere renes sunt, ureteres, vel urinaria, ipsaque urethra. Alius enim calculi haud ita patefiat, etiam à calculis haud manifeste liberatur.

Si *Tempus* consideretur, *Morbi* quocumque permittitur, modo vires permiserint, ex *Proxysmo* quod est, matutinum *Diei* convenientissimum, ventriculo vacuo. *Aetate* puerile. Ratione *Sexus* facilior educatio est, qui vesicæ est in mulieribus atque pueris quam in viris aut pueris.

VERMIUM EDUCTIO *Quantitate* Vermes omnes spectat, partitis licet vicibus educendi ferè, quocumque etiam loco corruptis hæserint.

Locus hic sunt partes interiores corporis præcipuè chyli elaboratoria, vel etiam ulcerata, externæ maxime.

Tempus omne conceditur, quo purgamentis uti supra concessum, si in corporis interioribus hæserint, alias si in ulcere externum nullum excipitur.

ABSTERSIO PEDICULORUM *Quantitate* omnes respicit, licet etiam diversis modis auferendi.

THERAPEUTICA. 113

Tempore omni, modo in gravidis, debilibus, pueris, à mercurialibus abſtineamus.

Locus vel univerſus corporis habitus eſt, ſed ſpecialis magis pars, barba, caput, &c.

CARNIS SUPERFLUÆ, FUNGI, VELLICULARUM nomine quid denotatur, alibi traditur. In genere vix hic conſiderabile quid, melius hæc particularia explicabunt. Auferendum tale præternaturale *Quantitate* eâ quâ adeſt, partite, ſi per *Instrumenta Pharmaceutica*, ſimul & ſemel, ſi per *Chirurgica*.

Locus patet, ſectio ſemper in parte ſanâ efficiatur, niſi ejus nobilitas, ſenſibilitas, aut alia diſpoſitio, inhibeat.

Tempus omne commodum, modò per mediæ convenientia, & ſæpe etiam ægrotanti ſuata, debite & ſine noxâ inſtituatur.

Quandoque & *Halitus noxii*, *Fæſtuccæ*, aliæque noxia, è corpore, aut ſpecialius è VULERE AUFERUNTUR, quo mundentur utraque, debitaque hujus curatio, illiusque quo humores maxime vitiatos correctio ſectatur. Hic quæ circumſtantiæ obſervandæ, his ex dictis conſtat, conſtabit plenius ex *Instrumentorum* huc facientium.

LIGATURÆ, CORROSIONES, ADUSTIONES, SECTIONES, quibus circumſtantiis in partibus laediſ inſtitui debeant, in genere declarare non difficile, ſi non impoſſibile, tam non neceſſarium, ſpecialiora hæc melius aperient.

114 THERAPEUTICA.

CAPUT III.

De Remediis Addentibus.

Additionem Deficientium Diata nulli imprimis spectat, aut saltem ea quae mori Spirituique deficienti respondet; stat & *Medicina Curtorum*. De utraque theores quidam ex professo egerunt.

CAPUT IV.

De Alterantibus, & Figurantibus.

Correctio duplicis ordinis est, *Altera* *Prin.* & *Figuratio*. *Alteratio*, qua Qualitates immutantur, Calida scil. refrigerantur, Dura emolliuntur, Frigida calefiunt, &c. *Figuratione* *Quantitatis* aequalis debet esse effectus, si magnus magnam, parvus parvam corrigit. Ast limari ea debet I. in Humore quocumque, sic ut non una vice fiat alteratio pro moris excessu, sed per partes, & succedat II. Pro conditione medii, per quod transit debet Medicamentum, & distantia alterari III. Pro partis sensibilitate majori vel minori Crassitie itidem, aut tenuitate.

Locus est ubi proximè potest alterari, ut attingere, sive externus fuerit, sive internus.

Tempus omne commodum, *Anni*, *Temporis* &c.

Figuratio qualiter institui debeat, in genere proponi nequit, particularia eam

THERAPEUTICA. 115

abunt. Huc & quæ de Cavitatum dilatione atque angustia, maxime de Compressione & Constrictione, adferuntur.

CAPUT V.

De Coniungentibus, & Dividentibus.

Coniunctio Divisorum quâ ratione (ab-
latis alienis, sive ab extra accesserint, ut
ulcus, fistula &c. sive ab intra, ut sanguis,
verruca, pus, callositas labiorum, &c., & in os-
sibus fracturis præmissa extensione) per Li-
gaturas, Conglutinationes, Exsiccationes,
magis queat, Medicina specialis exponet.

Exhibebit eadem quo modo, quibusve
circumstantiis *Divisio Coniunctorum* per *Se-*
parationem, Corrosionem, Sectionem, perfici-
possit. Non parum huc faciunt quæ de
arteriarum sectione, apertione Hemorrhoidum,
ulcerumque, Scarificatione, &c. addu-
cantur.

CAPUT VI.

De Loco mota reponentibus.

Restitutio Partis in Locum debitum unde
moti absolvitur ferè *Repositione* ipsa, *Fir-*
matione s. *Ligatura* convenienti, adhibitis
medicamentis scopo convenientibus, nec
in *Positura* partis legitima. In ossibus Lu-
tis *Extensio* dictis præmittitur.

PARS

P A R S III.

De Instrumentis Remediorum.

C A P U T I.

De Natura & Differentiis eorum.

ET hæc de Remediis ipsis in se spectantia Instrumenta eorum trium itidem generum sunt, *Diatetica* scil. *Pharmaceutica*, & *Chirurgica*. In iis eadem consideranda occurrunt, si ritè in usum ducimus, quæ in Remediis annotanda duximus, *Qualitas* nempe, *Quantitas*, *Tempus* & *Locus*, præter hæc & *usus*, & *Modus*.

Qualitatem quod attinet, quid nunc sint Instrumenta dicta, & in quibus se invicem distinguantur, paucis exhibere difficile; Interim quid fieri possit expræmur.

Diatetica hic sunt, quæ quod est a *Sanum* in corpore morbofo conservant, quod si enim præterea mutationem patientis ægis adferant, *Pharmaceutica* evadunt, & mediæ conditionis. Hæc in præcedentibus (ubi de Mediis sanitatem conservandam censuimus, *Aërem* scilicet, *Cibum* & *Potum* &c. Præcipua ex omnibus Alimenta sunt.

THERAPEUTICA. 117

ulenta. Reliqua enim per se patent, vel debita consideratione eorum, quæ de foundatione Morborum, Causarum, &c. videntur. De his speciatim agere animus non est, cum prolixè satis eadem tractaverimus. Præcipua eorum diversitas, ne adducamus minus ad rem nostram facientes, à Viribus desumitur, quas à Quatuor conditione habent. Ita calida sunt, frigida &c. tenuia, crassa, acida, salsa, grata, ingrata, & quod præcipuum plus minusve Nutrientia, sive ex se talia fuerint, sive arte facta.

Pharmaceutica Instrumenta Medicamentorum dicuntur. Sunt hæc quæ Corporis nostri vires è pravo in meliorem statum reducere possunt; contra ac faciunt *Venena*, quæ debilitant, & *Alimenta*, quæ conservant.

Est autem Medicamentum omne *Nativum*, quod sola natura nobis suppeditat, vel *Artificiale* s. *Preparatum*, quod artem aliquam, proximè Pharmaceuticam, (sub quâ Chymica jure comprehenditur) requirit. Utriusque quia in Officinis parata adservantur *Officinalia* dicuntur.

Nativa triplicis sortis sunt, prout à *Vegetabilibus*, ab *Animalibus*, vel à *Mineralibus*, sumuntur, sive integra fuerint, sive eodem partes. Vegetabilia nobis exhibent *Radices*, *Folia*, *Flores*, *Semina*, *Baccas*, *Fructus*, *Ligna*, *Cortices*, *Medullam*, *Gummas*, *Lachrymas*, *Bitumina*, *Succos*, & quæ
his

118 THERAPEUTICA.

his annumerari possunt. Animalia officina-
fi non se *Integra*, quod sæpe, saltem *Un-
guem*, *Ossa*, *Cornua*, *Ungues*, *Corium*, *Unguedinem*, *Medullam*, *Lac*, *Coagulum*, *Stacea*, *Lapillos*, *Sanguinem*, *Fel*, *Urina*, *Excrementa*, *Mel*, *Ceram*, &c. Minera-
non tantum *Mineralia* propriè dicta, *Metalla*, *Terras*, *Salia*, *Succos ter-
Thermas* &c. complectuntur. Omnia
culatim hic recensere, ne dicam examina-
supervacuum omnino, si non impossi-
cum certo numero comprehendi non po-
ant, tum quod natura indies nova exhibet
tum quod diversis populis diversa in usu
Dispensatoria tententur. Regio nostra
maxime elegerit, Pharmacopœe speciem
Amstelodamensis, Hagienfis &c. patefa-

Artificiale vel unum est, & (simili-
omnia nativa in se spectata) *Simplex* vel
potest, vel ex pluribus coagmentatur
Compositi rationem habet. Si nulla ne-
tas urgeret, optimum foret simplicia
uti, nunc vero Compositum exigit
dicamenti *Insufficiencia*, *Segnitics*, *Inten-
tas*, *Vehementia*, *Aliena aut maligna*, *Im-
litas*, *Corruptibilitas*, *Ingratia*, ad pro-
affectam Deductio, II. *Partis læsæ*, &c. et
transit, *Roboratio*.

Omnia, sive fuerint *Simplicia*, sive *Com-
posita* magis, pro consistentiæ diver-
Liquida sunt, vel *Solida*, vel *Medica-
tionis*, ab usu *Externa* vel *Interna* appo-

THERAPEUTICA. 119

Ecce itidem variis in locis varia se offerunt. In nostris Liquida recensentur *Aceta*, *Aqua stillata*, *Elixiria*, *Olea destillata*, *Spiritus*, *Liquor*, *Tinctura*. Solida *Confectiones*, *Charata*, *Calces*, *Groci*, *Fœcula*, *Flores*, *Pilules*, *Magisteria*, *Pilula*, *Massa*, *Species Pulveres simplices*, quo *Præparata* strictè dicta spectant, *Salia*, *Tabellæ*, *Trochisci*. Mediæ conditionis *Condita*, *Conserva*, *Electuaria*, *Extracta*, *Syrupi*, *Succi*, *Balnei*, *Olea*, *Unguenta*.

In omnibus considerabilis maximè *Præparandi modus*, utpote qui cujusvis conditionis quantum satis est aperiet. Hic speciatim proponi neutiquam potest, ob miram quæ in singulis occurrit varietatem, *Exercitia Pharmaceutica*, & singularium consideratio accuratior, cum melius, quam *Regulæ generales*, declarabunt. Aliquid tamen hæc efficere quam valeant, quid designent, quâvè ratione confici soleant, aut saltem debeant, *Medicamenta dicta*, paucis exponere haud inutile, quod cum *Medicina nostræ Universæ* pag. 54. seq. præstitum sit, eo Lectorem benevolentem ablegare placet.

Præcipua quæ in enarratis omnibus sese præbent offert diversitas à diversitate quoque virium dependet, quam natura in iis diversificavit, vel ut alii volunt qualitas varia, infert. Huic debetur quod alia evacuent, alia alterent, alia motum humorum inhibeant, alia aliud quid, in curatione Morborum, & quæ
eo

120 THERAPEUTICA.

eo spectant, desideratum præstent, & al-
dem alia magis hoc alia alio modo.

Quæ omnia cum prolixè satis ab aliis
ter quos præcipui *Morellus* atque *Mac-*
exhibeantur, nolumus iis tradendis terræ
& chartam impendere, unum atque alter
nostris in locis usuale *Medicina dicta* pagg
& seq. proposuimus.

CHIRURGICA Instrumenta licet
pius cum Pharmaceuticis confundantur
quod ad Morbos eos, quorum curatio
rurgi manum exigit, ferè etiam usurper
propriè tamen ab iis distincta sunt, arte
quodam alio, quam pharmaceutico pa
si non sint Manus ipsa Chirurgi, aut M
strorum ejus. In genere & hæc exhibere
possibile, Chirurgorum scripta, & m
ocularis inspectio, rem hanc melius p
facient.

Varietas & hic summa, five *Materia* ex
conficiuntur habeatur ratio, five *Figura*,
etiam *Usus* eorundem. Usitatoria, quæ et
in thecâ circumferre solent Chirurgi,
Novacula, *Plebotomum*, *Culter scarific*
rius, *Forfex*, *Spatula*, *Specillum*, *Sepe*
torium, *Volsella*, *Canaliculus perforatus*
acubus & filo, *Spongia*, *Cochlear*, *Plu*
ceoli, *Fascia*. Reliqua domi asservantur, c
rum Numerus definiri nequit, cum in
nova excogitentur, prioribus simul refe
tis, aut neglectis.

Tota hæc Materia medica haud incom

THERAPEUTICA. 121

ne pro sextuplici diversitate Remedii sex-
 plex quoque haberi potest, sic ut *Instru-*
menta sint *Auferentia*, *Addentia*, *Corri-*
gentia, *Conjungentia*, *Dividentia*, *Reponen-*
tia. Particulatim Classes omnes percurrere
 non necessarium, cum & nos loco dicto va-
 ria exhibuerimus, & alii eam rem fusè satis
 tractaverint. Tractatû singulari de Instru-
 mentis Pharmaceuticis agere, De o dante,
 constituimus.

C A P U T II.

De Quantitate Instrum. Medicorum.

Quantitatem ALIMENTORUM de-
 terminant I. Nutritionis majoris mi-
 norisvè exigentia, nisi quantitate parvâ plu-
 rimum nutrientia exhibere placeat. II. Ven-
 triculi constitutio plus minusvè admittens.

Quantitas MEDICAMENTORUM *Do-*
si dicitur, estque triplex, *Summa*, quæ, cæ-
 teris paribus, robustissimo homini convenit;
media, quæ mediæ roboris; & *Infima*, quæ
 debili; graviditate similibusque circumstan-
 tiis semper consideratis.

Determinantur hæc Pondere, vel Men-
 surâ. *Pondere* exhibentur tam liquida quam
 solida, similiter ut & mensurâ, licet dispari
 ratione. Pondera hodiè usitata sunt *Granum*;
scrupulus, qui xx. grana continet; *Drach-*
ma, quæ Scrupulos tres; *Uncia*, quæ drach-

122 THERAPEUTICA.

mas octo ; *Libra* quæ uncias duodecim
Mensura , quæ liquida spectat , & re & me-
mine ponderibus dictis respondet ; quæ vi-
sicca , *Pugillus* & *Manipulis* maxime defini-
tur , imò & *Numero* , vel *Paribus* .

Characteres ponderum & mensurarum
sunt , gr. gu Θ. ζ. ζ. lb. P. M. No.
Numeri qui adduntur sint majusculi I. II. III.
IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. &c. Dimidium
notatur per S. ss. Plura apud authores.

Dosis hæc in communi determinari non
quit , & Remedii efficacia , & Ægrotanti
lerantia , atque appetitus , & Ufus diuturni-
tas , hic multum valent. Ex speciali cura
que cognitione res hæc magis constat
quam experientia suggerit. Paucis , quæ
maximè in homine valido , ætatis mediæ
usurpari possit , videbimus , præsertim in
quæ Republicæ nostræ Amstelod. maxime
in usu sunt.

Nativorum Dosis maxime attenditur
iis , quæ , intus sumpta , purgandi , si-
res movendi , similiaque magni mom-
effecta edendi , vi pollent , adeoque in p-
quantitate usurpata multum valent. R-
qua enim pro placitu adhibentur. Hæc
que & nos hic solum considerabimus , h-
to loci in quo degimus respectu. Ita Di-
ultima *Radicum Contrajerva* , *Hermoc-*
Ialappa , *Ireos* , *Mechoac.* *Rhab.* *Tur-*
Agarici , *Aloës* , *Opoponacis* , *Sagapeni-*
dani , *Sang. draconis* , *Lap. lasuli* &c.

THERAPEUTICA. 123

Mumia, *Spodii*, *C. C. Mandib. lucii*, *Sanguinis hirci* *prap.* ℥j. *Polypodii querc.* *Senna*, *Myrobal. Sem. carthami* ℥ij. *Helleb. nigri*, *Colocynth.* *Euphorbii*, *Elaterii*, *Camphora*, *Unicornu*, *Besoar*, *Margaritarum*, *Moschi*, *Zibeth.* ℥ss. aut gr. xv. *Scammonii*, *Gutta gamb.* *Sperm. ceti*, *Aromatum omnium*, ℥j. *Cassia fist.* *Tamarind.* *Manna*, ℥ij. *Cantharid.* *Opii*, gr. iij. in substantia siquidem exhibeantur, quod tamen in pluribus non nisi in summa necessitate fit, & caute; si quæ enim eorum in Infuso aut Decocto usurpari possunt, in iis Dosis duplicari debet, aut triplicari, quod ex cujusvis examine hauriendum.

Præparatorum Officinalium Dosis vix poterit generatim definiri, maxime in iis, quæ arte chymica parantur, ferè tamen interne sumuntur *Aqua destill. simplices*, ad ℥iij. iv. v. *Composita* ad ℥j. *Aceta* ad ℥j. *Syrupi alterantes* ad placitum, *opii* ad ℥j. *purgantes* ad ℥ij. *Condita & Conserva* ad ℥ss vel j. *Electuaria Solutiva leniora* ad ℥j. *fortiora* ad ℥ss. *Elect. Antidota & Opiata* ad ℥j. *Pulveres omnes*, *Purgantes*, *Alterantes*, *Chymici*, hîc usuales, ad ℥j, exceptis qui ex Mercurio, Scammonio, Antimonio, similibusque fiunt, qui tantum ad gr. pauca dantur. Sed in his potius specialia consideranda. Huc spectant *Salia*, *Croci*, *Fæcula*, *Magisteria*, *Flores*, *Trochisci*. Præter *Troc. Alhandal* qui ad ℥ss. *Pilula* ad ℥j. Exceptis quæ ex Extractis & Resinis fiunt, omnibus-

124 THERAPEUTICA.

que operationis vehementioris Medicamentis, quæ tantum ad ℥ss. aut gr. xv. & quæ ex Laud. opiato fiunt, quæ ad gr. ij. dantur. *Spiritus* è *vegetabilibus*, *Tinctura*, *Elixir* ad ℥ss. *Spir.* è *mineralibus* aut *animalibus* ad ℥ss. *Olea destillata* ad ℥ss. *expressa* ad ℥ss. *per deliq. parata*, *Unguenta*, *Emplastra*, similiter ut omnia ex dictis externe usurpata, pro morbi diversitate, quantitate varia.

Quantitas INSTR. CHIRURGICORUM varia est, pro affectus curandi quantitate, & instrumenti usu; dantur hinc magna, parva, mediocria, fortia, debilia, &c.

CAPUT II.

De Tempore Instrumenta dicta usurpandi.

Tempus sumendi ALIMENTA Morbis hoc primò infert, quod in Principio Victus debeat esse tenuis, donec signa Coctionis appareant, hinc mediocris in Augmento & Statu, in Declinatione vero parva. Ratione *Paroxysmi*, semper extra eum Cibus exhibendus. Potus alia est conditio, qui permittitur moderatus. Ratione *Diei* Vesperis commodè imminuitur cibus, Hoc assueta, siquidem fieri potest, servetur. Ratione *Anni* Hyeme plus tolerare valent ægrotantes, quam æstate.

Tempus

THERAPEUTICA. 125

Tempus adhibitionis MEDICAMENTORUM, INSTRUMENTORUMQUE CHIRURGIC. optimum est quo juvare potest. Hinc quædam in principio, quædam in augmento, quædam aliis morbi temporibus conveniunt, *Alia* mane, *alia* vesperi, *alia* ante cibum, *alia* post eum, *alia* alio tempore. Hoc in genere definiri neutiquam potest, ex particularibus debite consideratis præcipue hauriendum; aliquid etiam patefacient quæ circa modum iis rite utendi mox adferentur.

CAPUT IV.

De Loco eadem usurpandi.

Locus *adsumptionis* ALIMENTORUM Os est, quæ enim Clysteribus, Odoribus, similibusque tribuuntur, tanti haud sunt, re-
vocationem aliquam inde expectare licet.

Locus usurpandi MEDICAMENTA respectu *Corporis* is debet eligi, è quo commode vim suam exercere potest. Itaque vel locus affectus ipse erit, vel alius, ex quo ad locum affectum aut materiam contentam proxime virtus propagari potest, qualis cum respectu internorum ventriculus maxime sit, pleraque per os exhibentur; præter ea quæ extrinsecus applicantur. Respectu *domus* in qua æger, quandoque lucidus is desideratur, quandoque tenebrosus, qua de re specialia consulere præstat.

126 THERAPEUTICA.

Locus applicandi CHIRURGICA INSTRUMENTA *respectu* Corporis partes maxime sunt externæ , quandoque & internæ. Ubi eadem quæ de Medicamentis diximus continent. *Respectu domus* seu cubiculi in quo decumbit æger , talis sit , ut Chirurgus tam molestia , tam sui ipsius , quam ægroti , partem affectam tractare possit , ubi valde commodæ sunt lecticæ portatiles , & suum usum etiam præstat lumen , hoc aut illo modo habens prout magis è re Chirurgi fuerit.

C A P U T V.

De Modo ea usurpandi , & specia-
de Formâ & Dosi Medicamentorum
extemporaneorum.

USURPANDI MODUS *Regimen* *actionum* , pro intento fine assequendi in Ægro æque ac Medico requisitarum , conveniens , præcipue spectat , in Diæteticis *Regimen* & Pharmaceuticis considerabilis & *Forma* , qua adhiberi debeant.

Alimenta forma certâ præscribere impossibile , Regionum , Hominumque varietatem summam infert , Appetitui æquantis plurimum debemus ; Liquida tantum si fieri possit , & morbi conditio permittat solidis præferimus. Huc Juscula , Hordeum Martius panis , & quæ sunt ejus generis simpliciter nutrientia. Eadem enim insimul corpus alterantia Medicamentosa evadunt.

THERAPEUTICA. 127

Medicamentorum Forma duo includit Formam np. ipsam & Quantitatem.

Primum quod spectat, *Officinalia* ad usum transfert Medicus *Vel* ea usurpando ut in *Officinis* asservantur, sive nativa fuerint, sive preparata, *Vel* novam Formulam præscribendo. Utroque modo usurpata, maxime posteriori, *Extemporanea* vocari solent.

Varietas & hic summa occurrit. Sufficere nobis videntur *Infusum*, *Destillatum*, *Decoctum*, *Mixtura*, *Emulsio*, *Linctus*, *Pulvis*, *Sacculus*, *Trochisci*, *Tabella*, *Pilula*, *Conditum*, *Suppositorium*, *Pessus*, *Unguentum*, *Cataplasma*, *Emplastrum*; utpote quibus reliqua omnia, quæ magno numero recensent *Practici*; comprehenduntur, à diversitate usus, consistentiæ, aut ingredientium, nomina specialia adepta. Sunt ea *Vinum Medicatum*, *Claretum*, *Acetum*, *Elixir*, *Tinctura*, *Hordeatum*, *Ptisana*, *Diata*, *Bochetum*, *Fusculum*, *Gelatina*, *Hydromel*, *Hydrosacharum*, *Balneum*, *Semicupium*, *Infusum*, *Lotio*, *Epithema*, *Fotus*, *Frontale*, *Oxyrhodinum*, *Gargarismus*, *Clyster*, *Insectio*, *Haustus*, *Fulapium*, *Amygdalatum*, *Nasale*, *Cucupha*, *Scutum*, *Amuletum*, *Ceratum*, *Balsamus*, *Linimentum*, *Spanadrapus*, *Tragea*, *Polus*, *Suffitus*, *Pomum ambræ*, *Sapo odoratus*. Accenseri & his insuper solent *Errhinum*, *Starmicum*, *Vesicatorium*, &c. at hæc similiaque nomina cum haud ita Medicamenti

128 THERAPEUTICA.

Formulam, 'quam virtutem designent, in
rito hoc loco ab iis abstinemus.

Sigillatim omnia examinare, appropriatisque Exemplis illustrare, nimis prolixum foret, ex professo materiam hanc aliquam pertractare animus est. Interim ea quæ in *Medicina nostra pag. 79. & seq.* habentur, Morellus in *Meth. præscrib. form.* propo-
studioso Lectori commendamus.

Extemporaneorum horum Dosis ex
ctis colligere facile. *Decocta, Infusa, Fulgura, Emulsiones*, ad \mathfrak{z} ij. iij. aut iv. dantur, habent
ingredientium respectu. *Potionis* eadem
quantitas. *Mixtura* pro conditione ingre-
dientium guttatim, cochleatim, quantitas
potus, aut, si Electuarii formâ fuerit, Nu-
Moschatæ, ferè datur. *Bolus* \mathfrak{z} ij. vix excedat
Opiatorum ubique summa habeatur ratio
Clyster in totum \mathfrak{H} j. vix in adulto excedat
Aliorum Dosis supra tradita. Externa ad
citum usurpantur. Præscribuntur a. omni
eâ quantitate quam usus diuturnitas, ægri-
que appetitus exigunt, imò conservatio
corruptione permittit.

CAPUT VI.

*De Regimine Actionum circa usum
Instrumentorum Medicorum.*

REGIMEN ACTIONUM quale
cujusvis Instrumenti usurpatione
quiratur, ne vires ejus destruantur, aut im-
nuantur.

THERAPEUTICA. 129

quantur, in genere exponere impossibile. Suffecerit unum alterumve universale magis in iis annotasse.

P H A R M A C E U T I C A imprimis quod spectat, *Purgantia* præcipue observari exigunt sequentia. Cito si purgantia velimus, liquida exhibeantur forma, si tarde solida. Hæc quoque in corporibus humidis, & ex ventriculi debilitate vomibundis, illa in ficcis, & qui difficulter purgantur, magis convenit. Si metus sit evomitionis, ovum gulæ imponendum, aut linteum aqua frigida madefactum, vel etiam primò Clyster injiciendus, hinc purgans exhibendum. Assumpto pharmaco præstat ambulare quam quiescere; præstat & vigilare quam superdormire, maxime si potens fuerit, celerisque operationis, aut etiam admodum lene, imò venenosum. Hora unâ aut alterâ ab assumpto medicamento liquidum aliquod laxativum assumere utile, iis præcipue qui haud adeò penè purgantur, & siccioris temperiei sunt. Siccioris formâ si exhibitum purgans, commodum valde panis aut similis siccioris aliquid assumere. Et hinc talia ferè ante cœnam sumuntur. Si tardè procedat purgatio, æger moveatur, si fieri potest, si contra quiescat. Hæc si non juvaverint, illo casu clysteris aut suppositorii usus confert, hoc vero valida iteratis vicibus abdomini imposita aut internè usurpata, modo vi aliquâ adstringente prædita; paratissimum tamen medium

130 THERAPEUTICA.

est opium correctum, & omnia ex eo parata. Peracta purgatione, præter quietem conducit abstergente uti, ut est Vinum, Amygdalæ hordei, &c.

Vomitoria usurpandi modus cognitus est ex iis, quæ circa usum purgantium adduximus, speciatim magis hic requiritur, ut adsumat post horam ab adsumpto pharmaco iusculum, aut cerevisiam tepidam, coctum butyro, quo juvetur vomitio. Post vomitum adsumat aliquid, quod placare intentionem queat, ut est lac dulce cum pane. Promovetur & inhibetur iisdem mediis quibus purgatio vera.

Modus exhibitionis *Sudorifera* hæc maxime considerata habet. Correcta pleraque debent esse, (ut in purgantibus aliisque videtur) non cruda. Iis qui siccioris constitutionis sunt liquida forma exhiberi debent, solidi. Adsumpto medicamento corpus detentim in lecto benè tegendum, haud a tegumentorum impositione, quam circumpositione. Promovetur sudor non satis erumpens ope linteaminum calidorum axillis, inguinibus, lagenæ itidem calidam aquam continentis vel sacculi arenâ calidâ replentem aut similis cujusdam, corpori & maxime pedibus applicatorum. Ubi sudor provenire incipit, quiete uno loco decumbat æger, ne se nimium commoveat. Finita sudoris effusione abstergat se ipsum si fieri potest, haud indusium mutet, cavendum sedulo, ne

THERAPEUTICA. 131

his subito corpus frigido exponat, aut frigida externa adsumat. Sumto sudorifero, feminus haud adeò conveniens. Diu ubi sudandum, & sudor copiose profluit, aliquid potius, maxime cardiaci, conceditur.

Diureticorum usus correctionem sæpius exigit, semper liquidi alicujus statim ab adsumpto medicamento adsumptionem, & si possibile, corporis continuum motum.

Salivationem promoventia præterquam quod summam Correctionem etiam flagrant, & hoc quam maxime exigunt ut teateatur sputator loco calido, usque dum plene sputatio cessaverit, ob symptomata gratia. Victus sit tenuis, exsiccans. Symptomata si quæ supervenerint, ea mediis convenientibus auferantur.

Emmenagogorum usus vix quicquam singulariter notandum habet, quod non supra indicatum.

Circa *Vesicatoriorum* usum nil observandum, nisi quod vesicatorium æquale debeat esse viribus & magnitudine excitandæ vesicæ.

Fonticulum si excitare placeat cauterio potentiori, *Solido*, emplastrum, in medio foramen habens, parti apponendum, hinc foramini particula caustici adaptanda, leaque pulvillo & fasciâ arte parti applicanda. Si *Liquido*, quale simplex lixivium, sub emplastro foramen similiter habente, aliquoties circumducto filo circulus conficiendus, quo
conti-

132 THERAPEUTICA.

contineatur eo per foramen emplastrum
sum causticum.

Flatus dissipantia nihil habent gene-
annotandum, nisi quod, internis man-
ubi res peragitur, moderatis prius agern-
fit, hinc fortioribus.

Materiam humoralem in *Tumoribus*
solventia hoc primario exigunt quod
pantia vera emollientibus leniterque ha-
stantibus misceantur.

Tumores aperientia idem quod Fon-
los excitantia, maxime solidiora, confid-
habent. Utrobique & partis cui appli-
tur sensilitatem sedulò respicere necesse
vero omnia hæc melius ex specialibus
gnoscentur.

Caput purgiorum specialior usus ab iis
caustica nimis sunt abstinere suadet, &
gis formâ liquida quam solida Errhina a-
Ptarmica commendat.

Anacatharsin producentia id præc-
notari volunt, quod primò humores, si na-
fluxiles fuerint, increassentur, antequam
& expectoratione commodâ ejiciantur.

Carnem superfluam, Fungum, &c. a-
rentia siquidem haud ita formâ solidâ
spargantur, sed verò liquida magis instil-
tur, aut plumaceolis applicentur, benè
cumstantes partes muniendæ, habenda
ratio partium subjectarum, maxime qu-
sensilitatem.

Alterantium usus debitus varia requi-

THERAPEUTICA. 133

Non omnis conjunctio vitiorum statim
enda, sic calidum & crassum non simul
rigendum, sed primò quod maxime ur-
, hinc alterum. II. Licet vehementius
efacere, quam refrigerare, attamen caute.
III. Non statim summum medicamentum
libendum, sed à leniori inchoandum.
Nec semper idem genus medicamenti
libendum.

CHIRURGICA magis quod attinet.
ca *Venesectionem* occurrentia varia sunt.
Brachio ubi instituitur, ligatura ei injici-
supra articulum Cubiti, ut adeò Vena in-
eam & manum intumescat, quæ dein in-
amento commodo decenter & sufficien-
aperitur. In Pede nihil est diversitatis, uti
in Manu, nisi quod illæ partes, antequam
imponatur ligatura, calidæ aquæ ferè
neant imponi, &, ubi secta vena, in eadem
ineri. Aliis in partibus cum aperienda
ubi ligatura injicienda Chirurgis satis
um. Ubi jam aperta vena, ligatura sic re-
quenda, nisi exploratio inæqualitatis pul-
in utroque latere (sic ut in eo cujus ve-
secta debiliior sit quam in altero,) eam la-
li cogat, ut sic liberius per arterias af-
at. Ne sinamus guttatim sanguinem ex-
ire, aut uno vase excipi, ad meliorem vi-
rignotionem. Evacuato jam satis sangui-
non statim vulnus claudatur, sed gutta-
exstillet ultimus Sanguis. Hoc ubi clau-
e animus, digito comprimitur vena infra
vulnus,

vulnus, & spongiâ madidâ bene id ablutâ sanguine ex eodem ritè expresso, hinc compressum (ut vocant) aceto madefactum, in neri applicatur, debitoque modo ligaturâ ponitur. Dormiendum statim à venæsectione non est, sed ad minimum per horarum vigiliandum. Sedulo autem in somno curatus beatur, ne ligatura solvatur.

Hæmorrhoidum apertio vel fit per Menta caustica, vel per Hirudines, vel, præcipuum, per Scalpellum. In unoquoque quid attendendum, suo loco indicatur.

Menstrua provocandi modus qui fit Venæsectione, in pede (forsan commodius in pollice) institutâ, quid notari velit, modo dicitur.

Cucurbitulas applicandi modus diversus est. Vel enim stupa accensa Cucurbitula imponitur, & cum hac celeri manu corpori applicatur, vel, quod præstantius, solâ flammæ candelæ accensæ cucurbitula interius cum hinc parti applicatur, quam etiam potenter me attrahit. Ubi sic parum traxit remittitur, cutisque eo loco scarificatur. Cutis scarificatæ nova cucurbitula dicto modo lesacta imponitur, quæ ubi parum quæ auferitur, sanguineque ea contento eadem parti iterum applicatur, & hoc tam diuturnatur, usque dum sanguinis satis extractum. Vulnera hinc lavantur vino, aut sævientiuntur, & sic relinquuntur.

Scarificatio qua ratione institui debeat, utis vel mulierculæ norunt.

THERAPEUTICA. 135

Hirudines peculiare habent, quod, antequam apponantur parti, in aquâ limpida la-
 ri, & ad minimum per diem detineri de-
 ant, ut sordes venenumque deponant,
 ne pars fricetur, cui applicandæ, ut rubef-
 et, & siquidem sugere nolint illine parti
 brem lactis, aut sanguinem columbinum,
 placu eam sanguinem fac parum effundere.
 ein ubi multum sanguinis evacuandi ani-
 us est, cauda ipsis amputetur, quo humor,
 quem sugunt, semper destillet, alias saturatæ
 decidunt. Quod si decidere nolint, insper-
 re aliquid salis aut cineris, vi enim eas avel-
 re periculosum, cum capitis pars in vulne-
 remanens sæpe multum mali causet. Ul-
 timum relictum abluitur commode vino,
 ni Theriacæ quid admixtum.

Fonticulos citissime efficiunt, & omnium
 otimè, qui cutim utrinque manu elevatam
 ssecant, statimque pisum interstitio im-
 onunt, quod ab humore accedente intu-
 escens apertum semper detinet locum, quo
 melius humor effluere queat. Ad *Setaceum*
 excitandum loco debito cutis una manu ma-
 stri, alterâ ministri, elevatur, quo cuspi-
 lanceolæ pertundi commode possit, hoc
 lecto filum aptum traducitur, quod postea
 medicamento digestivo imbuitur, & sæpius
 movetur.

Carnem superfluam, &c. ubi auferendi
 nimus est Forfice aut Forcipe, celeri id fiat
 manu, ubi Filo, Seto equino, aut simili,
 tardè

136 THERAPEUTICA.

tardè procedendum sensim magis magis
filo, &c. arctato. Non raro, ut in Catarr
Acu, aut simili instrumento abradimus. C
omnia melius ex particularibus hauriuntur

Ad *amputationem Membri emortui*
parte sanâ, proxime ad ægram faciend
ubi accedit Chirurgus, Cardiaco quoc
roboretur æger, mox à Viro robusto cut
caro sana, quantum possibile, sursum at
hetur. Tum ad latitudinem duorum digi
rum supra locum in quo ablatio instituen
vinculo forti pars arcte constringatur, ad
loris imminutionem, & hæmorrhagiam
cendam. Hoc facto, cultro falcato cutis co
carne celeri manu in orbem dissecetur, r
periostium rasure separetur, quod si dupl
os, caro quoque interjecta refecetur. His
actis Serrâ os dividatur, mox stupæ med
mentis fluxum sanguinis sistentibus ple
& ovorum albumine madefactæ, applic
tur, & post impositum emplastrum defe
vum, vesica bubula superinducatur; ea
continuantur & iterantur, usque dum c
trix inducenda.

*Excrecentias membranâ peculiari ob
ctas auferendi* modus hic est. Primò cutis
vata & dissecta omni loco à tumore sep
tur, usque ad fundum, ubi sæpius vas sese
hibet filo arcte constringendum, hinc a
rendus tumor, vase dicto abscisso.

Cicatrices delendi modus id unum qu
flagitat, quod ab erodentibus abstineamur
niter

miterque emollientibus præcipuum tribuamus, additis parum adstringentibus.

Plura non addimus, cum quæ circa debitum usum Instrumentorum, ad *Trepanisationem*, *Paracenthesin*, *Calculi*, *Pediculorum*, *Vermiumque ablationem*, *Pravè figuratorum Correctionem*, *Angustatorum reserationem*, *Unitorum solutionem*, *Solutorum unionem*, *in Loco naturali motorum in eum restitutionem*, aliasque huc spectantes operationes requisitorum, observari debeant, præter ea quæ jam tradita sunt, particularia omnino sint, adeoque in praxi Medica convenientius declarentur.

P A R S IV.

De Remediis Morborum in specie.

Vidimus sic & Remediorum Instrumenta, eorumque Usum debitum, necessarium nunc quid Remedii Morbis, eorumque Causis, speciatim magis competat, in genere hic exponere, quo Indicati cum Indicante cohærentia melius pateat. Breves hic erimus, cum haud adeò difficile ex dictis hæc colligere judiciose utraque conferenti, & melius pleniusque ea in praxi declarentur.

Morbum quod spectat. **SUBSTANTIA**
peccans pars, consideratione conveniente habitâ Causarum efficientium, omnimodam
G quoque

138 THERAPEUTICA.

quoque sui *Ablationem* exigit. Hæc vana
etiam remedia agnoscit secundaria, *Exer-*
nem maxime, *Abscissionem*, *Dissipationem*.
Quæ aliàs hîc specialius circa Curationem
Gangrænæ annotanda, ex iis quæ de Gangrænâ
Cutis partiumque ipsi subjectarum
Praxi adferentur hauriri poterunt.

MAGNITUDE peccans pars sol
sui *Imminutionem*, si excedens ea fuerit, *Red-*
uctionem, si deficiens, exigit, atque indicat.

Utrumque ut obtineamus, Causæ efficien-
tes considerandæ sunt. *Aucta* itaque Quan-
titas si à Copia sanguinis aut alterius humoris
fit, is *Imminuatur*. Ita & si à parte aliâ Locum
peccante, ea *restituatur*. Si à Calore & Tumor
nuitate humoris nimio, *Alteretur*. Si à Motu
Cordis vehementiore, *Sistendus* is, maxime
Narcoticis. Si denique Viarum ab apertione
indebitâ, adeoque partis ipsius porositate
aut etiam ejusdem occlusionem inconuenientem
te, utrique vitio per contraria succurrendum,
illi nempè per *Constringentia*, huic vitio
per *Aperientia*.

Pars ipsa laborans Vel simplicem Causam
efficientis *in locum* naturalem *Reductionem*
exigit, quod in herniâ, luxatione, & fractura
râ, obtinet; Vel Humoris, quocunque modo
dispositi, magnitudinem eam causantis, *Res-*
olutionem, aut etiam, si necesse, *Suppuracionem*,
nem, hinc, pure educto, cavitatis, ut in ore
ulcere contingit, repletionem; Vel etiam
Ablationem per *Ligaturam*, *Ustionem*, *Sectionem*.

THERAPEUTICA. 139

Et hîc quæ de Curatione Inflammationis, Oedematis, Abscessûs, aliorumque supra adductorum Tumorum, in specie magis tractari debeant, ne Compendii limites excedat hic noster Tractatus, ad Praxin ablegare placet, maximè ubi Cutis partiumque ipsi connexarum Morbi exhibentur; particularia enim magis in partibus aliis indicabimus.

Imminuta contra Magnitudo, si ab Inopia Sanguinis, is mediis justis *Augeatur*. Si ab ejusdem Qualitate inconvenienti, *Alteretur*. Si à Motu Cordis languidiore, *Roborantibus* excitetur. Si denique à Partis nimia densitate, *Calefacientibus*, *Rarefacientibus*, *Emollientibus*, corrigatur.

NUMERUS Partis *Auctus superflui Ab-
tationem* exigit, per *Corrosionem*, *Putrefactionem*, *Austionem*, *Abscissionem*. Quos modos omnes ex instrumentorum examine quantum fatis est cognoscere licet.

Imminutus medicinam nullam admittit, quam quæ artificiosa quadam fabricâ dampnum refarcit.

QUALITATUM vitia, in Partibus solidis, *Alterationem* postulant. Hæc pro diversitate vitii varia est, & non solum Partem ipsam vitiatam respicit, verum & Humores &que Spiritus, eò quod ab his dispositio illius inveatur. Media itaque hîc Interna externis semper conjungenda. Accedit Humorum Spirituum è parte *Evacuatio*. Sic

140 THERAPEUTICA.

Intemperies Calida *Refrigerationem*, Frigidam *Calefactionem*, Siccitas *Humectationem*, Humiditas *Exsiccationem*, exigit.

Densitas, Durities, Crassities, extenuationem *Emollitionem* requirunt, Raritas, Tenuitas, Mollities, *Constrictionem*; Lentor *Exsiccationem* indicat, Ariditas *Humectationem*, Lævitati *Adstrictio*, Asperitati *Laxatio* vel *Deterfio* convenit.

Color, Odor &c. alienus, *humoris* illius qui vitia talia præcipue causat, *Dissipationem* flagitat, aut *Alterationem*.

Interne autem, præter Humorum atque Spirituum *Correctionem*, & eorundem *vacuatio* necessaria est, quæ etiam externe non raro perficitur, viâ exitui convenienti vel sponte, vel arte factâ.

Qualitatum Occultarum vitia sicuti procedunt à Causis peculiari ratione Corpori nostro adversis, ita quoque exigunt per Medicinam specificam *Correctionem*, atque sic, præter *Causæ Ablationem*, Interiorum *Roborationem*, & *Alterationem*.

FIGURA Externa parum depravata sponte ferè curatur, præsertim in pueris, multum depravata artificiosam restitutionem exigit, quæ vel *extenditur* vel *inclinatur* aut alio modo ad figuram justam reducitur.

Interna autem Figura vitiata nullam omnino curationem admittit, cum ad Interiorem pervenire non detur, nisi ea sit ratione nimis apertionis aut occlusionis, quæ sæpe aliquando

Cavi

THERAPEUTICA. 141

Cavitates nimis apertæ difficillime angustantur, ut si vesica nimis distenta. Exigitur hinc *Constrictio* atque *Incrassatio*.

Vasorum nimis apertorum eadem conditio, *Anastomosis* enim & *Diairesis* ut *Solutiones* continui, *Diapedesis* vero ut vitium *Raritatis*, tractantur.

Quod si Materia quædam præsens fuerit, *Evacuatio* requiritur, sive per Pharmaciam ea fiat, sive per Chirurgiam ipsam.

Apertio nimia in genere ut *Occlusionem* indicat, ita *Occlusio* *Apertionem*. In specie *Obstructio* *Emolliationem*, *Attenuationem*, *Evacuationem*, quacunque ratione institutam, sive manu fiat, sive pharmacis.

Constrictionis & *Occlusionis* eadem ratio.

Coalitionis si aliqua cura, quæ rarissima & difficillima, *Separationem* ea exigit, quæ haud ita unctione aut dissectione peragi debet, licet & suo tempore instituantur, quam divulsionem. Hinc *Vulneris* curatio instituenda.

Compressio humoris vel partis incumbens *Evacuationem* exigit, aut *Correctionem*.

Constipatio tuberculi constipantis *Ablationem* indicat, quâ de re in vitio Numeri. Hinc ut vulnus tractandum.

Subsidentia *Roborationem* per *Calefactionem*, & modicam *Adstrictionem* exigit.

Situs mutatus si curam aliquam admittit, *Restitutionem* justam exigit, hæc quibus absolvatur *Remediis Secundariis* pagina 115 docuimus,

142 THERAPEUTICA.

Medicamenta hinc usurpari solita emolliencia, & relaxantia ferè sunt, adstringentia, roborantia, inflantia, & tumorem, & inflammationem similiaq; incommoda avertentia.

CONNEXIO quoque vitiata, quæ remedia exigat, pag. eâdem ostendimus.

IN UNITATIS SOLUTIONE emendanda id prius *tollendum*, si adfuerit, quæ *alienum*, siue ab extra accesserit, ut Globus, Fescula, &c. siue ab intra, ut Sanguis, Sordidus Pus, Callositas labiorum, adeoque locus *mutandus*, &c. Hinc Unio instituenda per *Ligaturam*, *Conglutinationem*, *partisque ablata* *Regenerationem*, & tandem *Cicatricis* ratio habeatur, ut vel *inducatur* vel *deformis* deleatur. In Fractura ut unio conveniens fiat, Extensio, Repositio, Ligatura, & Situs similiter ut in Luxatione, requiruntur, quæ de re plenius in praxi.

PARS V.

De Remediis Causarum morbi.

CAPUT I.

De Remediis Causarum Latentium Humorum scil. & Spirituum.

CAusas Morbificas quod spectat, Latentes se primo offerunt *Humores* itaque *SUBSTANTIA* peccantes sui è corpore *Ablationem* exigunt. Varia hæc agnoscit Remedia Secundaria pro varietate humorum.

THERAPEUTICA. 143

humoris vitii & virii in ipso. Universalia hæc
 supra (ubi de ablatione) diximus, & Particu-
 larioria. Utriusque conditionis quæ præcipuè
 occurrant ibidem ostendimus. Omnia pri-
 marie sanguinem respiciunt cum chylo, re-
 liquorum fundamenta, consecutivè reliquos
 his connexos suamque consistentiam deben-
 tes, adeoque in horum speciali examina-
 te pratico melius patefient.

QUANTITATE peccantis humoris re-
 medium primum ejusdem *Auctio* si defece-
 rit, *Imminutio* si abundaverit.

Auctio diversitatem Causarum defectum
 eorum producentium respicit. Quod si enim
 ex consumptione nimia per Motum, Vene-
 sectionem, Venæsectionem, similesque modos,
 ut etiam ex defectu generationis, materiæ
 inopia, originem traxerit, commodis au-
 gendus, quæ qualia debeant esse, cujus-
 unque Causæ consideratio suggerit, & spe-
 cialia magis patefacient. Quod si verò ex
 mala dispositione partium Chylificationi,
 sanguificationi, Excrementorumque se-
 gregationi inservientium dependeat, suis
 mediis in sequentibus declarandis emen-
 tanda.

Imminutio humoris abundantis modos va-
 rios indicat, quibus insensibiliter vel sensibi-
 liter magis è corpore educitur. Tales sunt
 illique quibus Humores substantia peccan-
 tes, mobiles adhuc, educi possunt, ex particu-
 laribus similiter hauriendi.

144 THERAPEUTICA.

QUALITATUM excessui I. *Alterationem* convenit, II. pravi è corpore *Exclusio*, maxime in prægressis declaratis, consideratis contrariis instituta.

Loco peccantes humores sui è corpore *Ablationem* exigunt, quæ pro diversitate moris & loci ubi hæret, variè instituitur, modo universalibus, modo particularibus, hæc tamen semper Causarum, unde vitium hoc originem sumpsit consideratione quæ eadem sunt quæ vitii humorum in Motu.

Spirituum Vitia ut eadem sunt quæ humorum, utpote quorum, maxime Alimentariorum, conditionem ferè sequuntur, ita eisdem Remediis, quibus quæ sunt Humorum, curantur, ut adeò necesse non sit eadem hic repetere, cum suo loco in specie morbi de iis agendum veniat.

C A P U T II.

De Remediis Causarum evidentium

Causæ morborum *Evidentes* quâ ratione per convenientem *Alterationem*, *Augmentationem*, *Imminutionem*, *Ablationem*, corrigi debeant, ex natura rei patet, patebit magis ex sequentibus; verbum unum aut alterum addemus.

AER *Substantiâ* peccans, similiter *Qualitate*, alteretur, aut consumatur; motum hic valet Loci mutatio.

THERAPEUTICA. 145

Quantitas imminuta, quæ maximæ considerationis est, sui Augmentum exigit, si non loci, saltem cubiculi aut ædium mutatione.

Locus inconueniens nullo præter mutationem emendatur remedio.

Mutationes subitanæ à calore in frigus, & contra, omni modo contraria vivendi ratione emendantur.

Temporis vitium cum idem sit quod *Modus*, in hoc negotio ad eundem modum corrigendum.

CIBUS & POTUS Substantia, Qualitate peccantes sui è Corpore *Ablationem* indicant, siue Vomitu id fiat, siue Purgatione per alvum, siue per Chirurgiam.

Quod si tamen *Venenositas* quædam adjuncta fuerit, *Alexipharmaca* non negligenda.

Quantitatis eadem ratio est. *Imminui* eam debet, ut in Humore abundante. Inedia sic plurimum valet. *Augeri* adsumptione conuenienti.

Locus adsumendi, *Tempus & Modus*, ut corrigenda sint, non opus est ut moneamus, cuius per se constat.

MOTUS & QUIES, SOMNUS & VIGILIAE, ANIMIQUE PATHEMATATA similiter ac *VESTIMENTA* ipsa, vix aliquid considerabile hîc habent, præterquam quod ab eo quod corpori noxam intulisse observatur, imposterum nobis si possibile, caueamus, moneant. Quibus aliis mediis *Vigiliae & Somnus* modum excedentes corrigi debeant praxis docebit.

Ex-

146 THERAPEUTICA.

EXCREMENTA indebitè effluentia
quæ exigant media, quæ itidem suppræ
in cuiusvis, homerdæ, mensium, urinæ,
examine practico exhibebitur.

MEDICAMENTORUM eadem, co
Cibi atque Potus ratio est, eademque om
no vitia eorum emendandi Methodus.

INFORTUNIUM varium ut est, it
variè corrigitur. *Morsus* Animalis venerit
Spuma, si adfuerit, *Absterisionem*, *Al*
pharmacorumque usurpationem exigit.

Casus ex alto emendari nequit, nisi q
corpori incumbat, quod removendum.

Íctus, corporis eum inferentis, si adfue
ut spina, globulus, spiculum, pulvis, aut si
le quid, in vulnere hærens, *Ablationem* e
git, siue Medicamentis id fiat abstergentib
atrahentibus, siue instrumentis Chirurgi

Venenum adsumptum præterquam qu
Evacuationem exigit per vomitum imprir
sudorem, & salivationem, *Alexipharma*
appropriata flagitat, de quibus inter alios f

SEMINIUM ut corrigatur, præter
motionem eorum quæ illud fervant, & *Ac*
summa habenda ratio.

SEXUS & ÆTAS licet ad morboru
productionem modo dicto plurimum con
rant, immutari tamen à nobis nequeunt, i
quatenus Temperiem accidentiaque corp
ris corrigimus mediis supra circa curatione
vitiis à partibus humoribus atque spi
tibus adductis.

THERAPEUTICA. 147

HABITUS itidem CORPORIS partim ejus omnium habendam rationem exigit, adeoque id à quo habitus talis exurgit rebitis mediis corrigendum, ut *Plethoricus* sanguinis imminutione, ejusdemque prohibitione, generatione, *Pituitosus* pituitæ evacuatione, corporisque exsiccatione, *Densus* emolliatione externa æque ac internâ, *Mollis* adstrictione & exsiccatione, *Frigidus* calefactione, *Calidus* frigectione &c.

IN VITA & CONSUETUDINE solam mutatio contraria locum habet, quæ in illâ subitanea potest esse, in hac verò paulatina.

P A R S VI.

De Remediis Symptomatum.

SYMPTOMATA quâ ratione nullo habito respectu ad Morbum aut Causas ipsas unde dependent, tractari debeant, generaliter doceri nequit, specialia id satis ostendunt.

Atque ita Institutionum Medicarum præcepta exhibuimus.

CORRIGENDA.

p. 24. lin. 12. totius. p. 58. l. 2. composita. p. 63. l. 29. ignita. p. 76. l. 20. ulcera. *ibid.* l. 31. efficit. p. 87. l. 24. producere. p. 122. l. 29. ultima.

F I N I S.

VIRO EXPERIENTISSIMO
D. GERARDO LEON. BLASS

*Medicinae Doctori & Professori Am--
stelodamensi Ordinario,*

COMPENDIUM MEDICUM
emancipanti,

EPIGRAMMA.

Vita fuit quondam brevis, Ars sat lo-
set olim
Qualia curantes sacra dedere manus .
Nostra, stupe, mecum relegens COMI-
DIA, Lector,
Et dic; Ars brevis est longaue,
brevis.

In studio Medico, Præceptor
unico, optimèque merenti
bebat ad Amstelam

JOAN. Wilh. DILLENBURG

1847/10

Blas

in d. 10

h

EDICU

1.

1847/10

1847/10

1847/10

1847/10

1847/10

1847/10

1847/10

